Europees Parlement
2024-2029

Commissie juridische zaken

2025/0045(COD)

3.6.2025

AMENDEMENTEN
83 - 256

Ontwerpverslag
Jörgen Warborn
(PE774.282v01-00)

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijnen 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 en (EU) 2024/1760 wat betreft bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportering door ondernemingen en passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven

Voorstel voor een richtlijn
(COM(2025)0081 – C10-0037/2025 – 2025/0045(COD))

Amendement 83
David Cormand, Maria Ohisalo, Jaume Asens Llodrà, Benedetta Scuderi, Pär Holmgren, Vicent Marzà Ibáñez

Ontwerpwetgevingsresolutie
Paragraaf 1

Ontwerpwetgevingsresolutie	*Voorstel tot verwerping*
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;	***1. verwerpt het voorstel van de Commissie;***

Or. en

Amendement 84
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Ontwerpwetgevingsresolutie
Paragraaf 1

Ontwerpwetgevingsresolutie	*Voorstel tot verwerping*
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;	***1. verwerpt het voorstel van de Commissie.***

Or. fr

Amendement 85
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Voorstel voor een richtlijn
Titel

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
Voorstel voor een	Voorstel voor een
RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD	RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
tot ***wijzing*** van de Richtlijnen ***2006/43/EG, 2013/34/EU,*** (EU) 2022/2464 en (EU) 2024/1760 wat betreft bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportering door	tot ***intrekking*** van de Richtlijnen (EU) 2022/2464 en (EU) 2024/1760 wat betreft bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportering door ondernemingen en passende

ondernemingen en passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven	zorgvuldigheid in het bedrijfsleven
(Voor de EER relevante tekst)	(Voor de EER relevante tekst)

Or. en

Amendement 86
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 1

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(1) In haar mededeling van 11 februari 2025 met de titel "Een eenvoudiger en sneller Europa: mededeling over uitvoering en vereenvoudiging"[2] tekende de Europese Commissie een visie uit voor een uitvoerings- en vereenvoudigingsagenda die ***in de praktijk snelle en tastbare verbeteringen oplevert voor mensen en bedrijven***. ***Dit vereist meer dan een incrementele benadering en de Unie moet voortvarend handelen om deze doelstelling te behalen***. ***De Commissie, het Europees Parlement, de Raad, de autoriteiten van de lidstaten op alle niveaus en de belanghebbenden moeten samenwerken om de regelgeving van de EU, de lidstaten en de regio's te stroomlijnen en te vereenvoudigen en het beleid doeltreffender uit te voeren***.	(1) In haar mededeling van 11 februari 2025 met de titel "Een eenvoudiger en sneller Europa: mededeling over uitvoering en vereenvoudiging"[2] tekende de Europese Commissie een visie uit voor een ***zogenaamde*** uitvoerings- en vereenvoudigingsagenda die ***leidt tot onvoorspelbaarheid en rechtsonzekerheid doordat bepaalde wettelijke verplichtingen worden teruggedraaid onder het mom van vermindering van de administratieve lasten***. ***Een dergelijke agenda zal zwaarwegende gevolgen hebben, waarbij de politieke risico's met name voor pioniers zullen toenemen***. ***Om de ambitie van het huidige rechtskader gestand te doen, moeten dergelijke maatregelen worden afgewezen***.
[2] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "Een eenvoudiger en sneller Europa: mededeling over uitvoering en vereenvoudiging" (COM(2025) 47 final van 11.2.2025).	[2] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "Een eenvoudiger en sneller Europa: mededeling over uitvoering en vereenvoudiging" (COM(2025) 47 final van 11.2.2025).

Or. fr

Amendement 87
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 1

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(1) In haar mededeling van 11 februari 2025 met de titel "Een eenvoudiger en sneller Europa: mededeling over uitvoering en vereenvoudiging"[2] tekende de Europese Commissie een visie uit voor een uitvoerings- en vereenvoudigingsagenda die in de praktijk snelle en tastbare verbeteringen oplevert voor mensen en bedrijven. Dit vereist meer dan een incrementele benadering en de Unie moet voortvarend handelen om deze doelstelling te behalen. De Commissie, het Europees Parlement, de Raad, de autoriteiten van de lidstaten op alle niveaus en de belanghebbenden moeten samenwerken om de regelgeving van de EU, de lidstaten en de regio's te stroomlijnen en te vereenvoudigen en het beleid doeltreffender uit te voeren.	(1) ***Mario Draghi beklemtoonde in zijn rapport over de toekomst van het Europese concurrentievermogen dat Europa een regelgevingskader moet vaststellen dat het concurrentievermogen en de veerkracht bevordert en de kosten verlaagt. Daarbij wees hij specifiek op de lasten en nalevingskosten die de richtlijn duurzaamheidsrapportage voor ondernemingen (CSRD) en de richtlijn zorgplicht ondernemingen voor duurzaamheid (CSDDD) met zich brengen.*** In haar mededeling van 11 februari 2025 met de titel "Een eenvoudiger en sneller Europa: mededeling over uitvoering en vereenvoudiging"[2] tekende de Europese Commissie een visie uit voor een uitvoerings- en vereenvoudigingsagenda die in de praktijk snelle en tastbare verbeteringen oplevert voor mensen en bedrijven. Dit vereist meer dan een incrementele benadering en de Unie moet voortvarend handelen om deze doelstelling te behalen. De Commissie, het Europees Parlement, de Raad, de autoriteiten van de lidstaten op alle niveaus en de belanghebbenden moeten samenwerken om de regelgeving van de EU, de lidstaten en de regio's te stroomlijnen en te vereenvoudigen en het beleid doeltreffender uit te voeren.
[2] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees	[2] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees

Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "Een eenvoudiger en sneller Europa: mededeling over uitvoering en vereenvoudiging" (COM(2025) 47 final van 11.2.2025).	Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "Een eenvoudiger en sneller Europa: mededeling over uitvoering en vereenvoudiging" (COM(2025) 47 final van 11.2.2025).
	Or. en

Amendement 88
Adrián Vázquez Lázara, Maravillas Abadía Jover

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 2

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(2) De Commissie heeft de vaste wil om de rapportagedruk terug te dringen en het concurrentievermogen te versterken. In dat verband is het noodzakelijk om de Richtlijnen 2006/43/EG[3], 2013/34/EU[4], (EU) 2022/2464[5] en (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad[6] te wijzigen, zonder afbreuk te doen aan de beleidsdoelstellingen van de Europese Green Deal[7] en het actieplan duurzame financiering[8].	(2) De Commissie heeft de vaste wil om de rapportagedruk terug te dringen en het concurrentievermogen te versterken. In dat verband is het noodzakelijk om de Richtlijnen 2006/43/EG[3], 2013/34/EU[4], (EU) 2022/2464[5] en (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad[6] te wijzigen, zonder afbreuk te doen aan de beleidsdoelstellingen van de Europese Green Deal[7] en het actieplan duurzame financiering[8]***, overeenkomstig de grondige transformatie van het economisch en structureel beleid van de EU die wordt voorgesteld in de rapporten van Draghi en Letta om de eengemaakte markt te versterken en concurrerende groei op mondiaal vlak te waarborgen***.
[3] Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad (PB L 157 van 9.6.2006, blz. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).	[3] Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad (PB L 157 van 9.6.2006, blz. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).
[4] Richtlijn 2013/34/EU van het Europees	[4] Richtlijn 2013/34/EU van het Europees

Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Richtlijn (EU) 2022/2464 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 537/2014, Richtlijn 2004/109/EG, Richtlijn 2006/43/EG en Richtlijn 2013/34/EG, met betrekking tot duurzaamheidsrapportering door ondernemingen (PB L 322 van 16.12.2022, blz. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Richtlijn (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937 en Verordening (EU) 2023/2859 (PB L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "De Europese Green Deal" (COM(2019) 640 final van 11.12.2019).

[8] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, de Europese Centrale Bank, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "Actieplan: duurzame groei financieren" (COM(2018) 97 final van 8.3.2018).

Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Richtlijn (EU) 2022/2464 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 537/2014, Richtlijn 2004/109/EG, Richtlijn 2006/43/EG en Richtlijn 2013/34/EG, met betrekking tot duurzaamheidsrapportering door ondernemingen (PB L 322 van 16.12.2022, blz. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Richtlijn (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937 en Verordening (EU) 2023/2859 (PB L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "De Europese Green Deal" (COM(2019) 640 final van 11.12.2019).

[8] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, de Europese Centrale Bank, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "Actieplan: duurzame groei financieren" (COM(2018) 97 final van 8.3.2018).

Or. en

Amendement 89
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 2

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(2) De Commissie heeft de vaste wil om de rapportagedruk terug te dringen en het concurrentievermogen te versterken. In dat verband is het noodzakelijk om de Richtlijnen 2006/43/EG[3], 2013/34/EU[4], (EU) 2022/2464[5] en (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad[6] te wijzigen***, zonder afbreuk te doen aan de beleidsdoelstellingen van de Europese Green Deal[7] en het actieplan duurzame financiering[8]***.	(2) De Commissie heeft de vaste wil om de rapportagedruk terug te dringen en het concurrentievermogen te versterken. In dat verband is het noodzakelijk om de Richtlijnen 2006/43/EG[3], 2013/34/EU[4], (EU) 2022/2464[5] en (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad[6] ***ingrijpend*** te wijzigen.
[3] Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad (PB L 157 van 9.6.2006, blz. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).	[3] Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad (PB L 157 van 9.6.2006, blz. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).
[4] Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).	[4] Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).
[5] Richtlijn (EU) 2022/2464 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 tot wijziging van	[5] Richtlijn (EU) 2022/2464 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 tot wijziging van

Verordening (EU) nr. 537/2014, Richtlijn 2004/109/EG, Richtlijn 2006/43/EG en Richtlijn 2013/34/EG, met betrekking tot duurzaamheidsrapportering door ondernemingen (PB L 322 van 16.12.2022, blz. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Richtlijn (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937 en Verordening (EU) 2023/2859 (PB L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "De Europese Green Deal" (COM(2019) 640 final van 11.12.2019).

[8] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, de Europese Centrale Bank, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "Actieplan: duurzame groei financieren" (COM(2018) 97 final van 8.3.2018).

Verordening (EU) nr. 537/2014, Richtlijn 2004/109/EG, Richtlijn 2006/43/EG en Richtlijn 2013/34/EG, met betrekking tot duurzaamheidsrapportering door ondernemingen (PB L 322 van 16.12.2022, blz. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

6 Richtlijn (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937 en Verordening (EU) 2023/2859 (PB L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

Or. en

Amendement 90
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 2

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(2) De Commissie heeft de vaste wil om de rapportagedruk terug te dringen en het concurrentievermogen te versterken. In	(2) De Commissie heeft de vaste wil om de rapportagedruk terug te dringen en het concurrentievermogen te versterken. In

dat verband ***is*** het noodzakelijk om de Richtlijnen 2006/43/EG[3], 2013/34/EU[4], (EU) 2022/2464[5] en (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad[6] te wijzigen, ***zonder afbreuk te doen aan de beleidsdoelstellingen van de Europese Green Deal[7] en het actieplan duurzame financiering[8]***.

dat verband ***heeft de Commissie verklaard dat*** het noodzakelijk ***is*** om de Richtlijnen 2006/43/EG[3], 2013/34/EU[4], (EU) 2022/2464[5] en (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad[6] te wijzigen, ***terwijl zij geen effectbeoordeling heeft uitgevoerd en de openbare raadpleging heeft beperkt tot een besloten evenement voor belanghebbenden***.

---

[3] Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad (PB L 157 van 9.6.2006, blz. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Richtlijn (EU) 2022/2464 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 537/2014, Richtlijn 2004/109/EG, Richtlijn 2006/43/EG en Richtlijn 2013/34/EG, met betrekking tot duurzaamheidsrapportering door ondernemingen (PB L 322 van 16.12.2022, blz. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Richtlijn (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van

[3] Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad (PB L 157 van 9.6.2006, blz. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Richtlijn (EU) 2022/2464 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 537/2014, Richtlijn 2004/109/EG, Richtlijn 2006/43/EG en Richtlijn 2013/34/EG, met betrekking tot duurzaamheidsrapportering door ondernemingen (PB L 322 van 16.12.2022, blz. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Richtlijn (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van

Richtlijn (EU) 2019/1937 en Verordening (EU) 2023/2859 (PB L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

*[7] **Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "De Europese Green Deal" (COM(2019) 640 final van 11.12.2019).***

*[8] **Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, de Europese Centrale Bank, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "Actieplan: duurzame groei financieren" (COM(2018) 97 final van 8.3.2018).***

Richtlijn (EU) 2019/1937 en Verordening (EU) 2023/2859 (PB L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

Or. fr

Amendement 91
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 2

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(2) De Commissie heeft de vaste wil om de rapportagedruk terug te dringen en het concurrentievermogen te versterken. In dat verband is het noodzakelijk om de Richtlijnen 2006/43/EG[3], 2013/34/EU[4], (EU) 2022/2464[5] en (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad[6] te wijzigen***, zonder afbreuk te doen aan de beleidsdoelstellingen van de Europese Green Deal[7] en het actieplan duurzame financiering[8]***.	(2) De Commissie heeft de vaste wil om de rapportagedruk terug te dringen en het concurrentievermogen te versterken. In dat verband is het noodzakelijk om de Richtlijnen 2006/43/EG[3], 2013/34/EU[4], (EU) 2022/2464[5] en (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad[6] te wijzigen.
[3] Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de	[3] Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de

Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad (PB L 157 van 9.6.2006, blz. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Richtlijn (EU) 2022/2464 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 537/2014, Richtlijn 2004/109/EG, Richtlijn 2006/43/EG en Richtlijn 2013/34/EG, met betrekking tot duurzaamheidsrapportering door ondernemingen (PB L 322 van 16.12.2022, blz. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Richtlijn (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937 en Verordening (EU) 2023/2859 (PB L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "De Europese Green Deal" (COM(2019) 640 final van 11.12.2019).

[8] Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, de Europese Centrale Bank, het Europees Economisch en Sociaal Comité

Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad (PB L 157 van 9.6.2006, blz. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Richtlijn (EU) 2022/2464 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 537/2014, Richtlijn 2004/109/EG, Richtlijn 2006/43/EG en Richtlijn 2013/34/EG, met betrekking tot duurzaamheidsrapportering door ondernemingen (PB L 322 van 16.12.2022, blz. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Richtlijn (EU) 2024/1760 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 inzake passende zorgvuldigheid in het bedrijfsleven op het gebied van duurzaamheid en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937 en Verordening (EU) 2023/2859 (PB L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

en het Comité van de Regio's, "Actieplan: duurzame groei financieren" (COM(2018) 97 final van 8.3.2018).

Or. en

Amendement 92
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(3) Artikel 26 bis, lid 1, van Richtlijn 2006/43/EG schrijft voor dat lidstaten erop toezien dat wettelijke auditors en auditkantoren de assurance van duurzaamheidsrapportage uitvoeren met inachtneming van de standaarden voor assurance met een beperkte mate van zekerheid die door de Commissie zijn vastgesteld. Artikel 26 bis, lid 3, van die richtlijn schrijft voor dat de Commissie die standaarden tegen 1 oktober 2026 vaststelt. Ondernemingen hebben zich bezorgd getoond over de werkzaamheden van assuranceverleners en hebben aangegeven dat er behoefte was aan flexibiliteit bij het omgaan met specifieke risico's en kritieke thema's die in de domeinen van duurzaamheidsassurance worden geconstateerd. Om de Commissie in staat te stellen met die zorgen rekening te houden, moet zij meer flexibiliteit krijgen bij het vaststellen van die standaarden. Hoe dan ook zal de Commissie tegen 2026 gerichte assurancerichtsnoeren publiceren die de vereiste procedures verduidelijken die assuranceverleners moeten toepassen in het kader van hun assuranceopdracht met een beperkte mate van zekerheid, voordat zij de standaarden bij gedelegeerde handeling vaststelt.	***Schrappen***

Or. en

Amendement 93
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(3) Artikel 26 bis, lid 1, van Richtlijn 2006/43/EG schrijft voor dat lidstaten erop toezien dat wettelijke auditors en auditkantoren de assurance van duurzaamheidsrapportage uitvoeren met inachtneming van de standaarden voor assurance met een beperkte mate van zekerheid die door de Commissie ***zijn vastgesteld. Artikel 26 bis, lid 3, van die richtlijn schrijft voor dat de Commissie die standaarden*** tegen 1 oktober 2026 ***vaststelt***. Ondernemingen hebben zich bezorgd getoond over de werkzaamheden van assuranceverleners en hebben aangegeven dat er behoefte was aan flexibiliteit bij het omgaan met specifieke risico's en kritieke thema's die in de domeinen van duurzaamheidsassurance worden geconstateerd. Om de Commissie in staat te stellen met die zorgen rekening te houden, moet zij meer flexibiliteit krijgen bij het vaststellen van die standaarden. ***Hoe dan ook*** zal de Commissie ***tegen 2026 gerichte assurancerichtsnoeren*** publiceren ***die de vereiste procedures verduidelijken die assuranceverleners moeten toepassen in het kader van hun assuranceopdracht met een beperkte mate van zekerheid, voordat zij de standaarden bij gedelegeerde handeling vaststelt***.	(3) Artikel 26 bis, lid 1, van Richtlijn 2006/43/EG schrijft voor dat lidstaten erop toezien dat wettelijke auditors en auditkantoren de assurance van duurzaamheidsrapportage uitvoeren met inachtneming van de standaarden voor assurance met een beperkte mate van zekerheid die door de Commissie tegen 1 oktober 2026 ***moeten worden vastgesteld***. Ondernemingen hebben zich bezorgd getoond over de werkzaamheden van assuranceverleners en hebben aangegeven dat er behoefte was aan flexibiliteit bij het omgaan met specifieke risico's en kritieke thema's die in de domeinen van duurzaamheidsassurance worden geconstateerd. Om de Commissie in staat te stellen met die zorgen rekening te houden, moet zij meer flexibiliteit krijgen bij het vaststellen van die standaarden. ***Om deze reden*** zal de Commissie ***in plaats van standaarden niet-bindende richtsnoeren*** publiceren***, waarin de essentie van de rapportage wordt verduidelijkt en tegelijkertijd voldoende ruimte wordt gelaten voor de lidstaten en entiteiten om naar eigen discretie te handelen***.

Or. en

Amendement 94
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(3) Artikel 26 bis, lid 1, van Richtlijn 2006/43/EG schrijft voor dat lidstaten erop toezien dat wettelijke auditors en auditkantoren de assurance van duurzaamheidsrapportage uitvoeren met inachtneming van de standaarden voor assurance met een beperkte mate van zekerheid die door de Commissie zijn vastgesteld. Artikel 26 bis, lid 3, van die richtlijn schrijft voor dat de Commissie die standaarden tegen 1 oktober 2026 vaststelt. Ondernemingen hebben zich bezorgd getoond over de werkzaamheden van assuranceverleners en hebben aangegeven dat er behoefte was aan flexibiliteit bij het omgaan met specifieke risico's en kritieke thema's die in de domeinen van duurzaamheidsassurance worden geconstateerd. ***Om*** de Commissie ***in staat te stellen met die zorgen rekening te houden, moet zij meer flexibiliteit krijgen bij het vaststellen van die standaarden. Hoe dan ook zal de Commissie tegen 2026 gerichte assurancerichtsnoeren publiceren die de vereiste procedures verduidelijken die assuranceverleners moeten toepassen in het kader van hun assuranceopdracht met een beperkte mate van zekerheid, voordat zij de standaarden bij*** gedelegeerde handeling vaststelt.	(3) Artikel 26 bis, lid 1, van Richtlijn 2006/43/EG schrijft voor dat lidstaten erop toezien dat wettelijke auditors en auditkantoren de assurance van duurzaamheidsrapportage uitvoeren met inachtneming van de standaarden voor assurance met een beperkte mate van zekerheid die door de Commissie zijn vastgesteld. Artikel 26 bis, lid 3, van die richtlijn schrijft voor dat de Commissie die standaarden tegen 1 oktober 2026 vaststelt. Ondernemingen hebben zich bezorgd getoond over de werkzaamheden van assuranceverleners en hebben aangegeven dat er behoefte was aan flexibiliteit bij het omgaan met specifieke risico's en kritieke thema's die in de domeinen van duurzaamheidsassurance worden geconstateerd. ***Het ontbreken van geharmoniseerde standaarden voor assurance is een van de oorzaken van de problemen waarmee ondernemingen worden geconfronteerd, en het is derhalve van het grootste belang dat*** de Commissie ***zo snel mogelijk een passende*** gedelegeerde handeling vaststelt.

Or. en

Amendement 95
Axel Voss, Radan Kanev

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(3) Artikel 26 bis, lid 1, van Richtlijn 2006/43/EG schrijft voor dat lidstaten erop toezien dat wettelijke auditors en auditkantoren de assurance van duurzaamheidsrapportage uitvoeren met inachtneming van de standaarden voor assurance met een beperkte mate van zekerheid die door de Commissie zijn vastgesteld. Artikel 26 bis, lid 3, van die richtlijn schrijft voor dat de Commissie die standaarden tegen 1 oktober 2026 vaststelt. Ondernemingen hebben zich bezorgd getoond over de werkzaamheden van assuranceverleners en hebben aangegeven dat er behoefte was aan flexibiliteit bij het omgaan met specifieke risico's en kritieke thema's die in de domeinen van duurzaamheidsassurance worden geconstateerd. ***Om*** de Commissie ***in staat te stellen met die*** zorgen ***rekening te houden, moet zij meer flexibiliteit krijgen bij het vaststellen van die standaarden. Hoe dan ook zal de Commissie tegen 2026 gerichte assurancerichtsnoeren publiceren die de vereiste procedures verduidelijken die assuranceverleners moeten toepassen in het kader van hun assuranceopdracht met een beperkte mate van zekerheid, voordat zij de standaarden bij*** gedelegeerde ***handeling vaststelt.***	(3) Artikel 26 bis, lid 1, van Richtlijn 2006/43/EG schrijft voor dat lidstaten erop toezien dat wettelijke auditors en auditkantoren de assurance van duurzaamheidsrapportage uitvoeren met inachtneming van de standaarden voor assurance met een beperkte mate van zekerheid die door de Commissie zijn vastgesteld. Artikel 26 bis, lid 3, van die richtlijn schrijft voor dat de Commissie die standaarden tegen 1 oktober 2026 vaststelt. Ondernemingen hebben zich bezorgd getoond over de werkzaamheden van assuranceverleners en hebben aangegeven dat er behoefte was aan flexibiliteit bij het omgaan met specifieke risico's en kritieke thema's die in de domeinen van duurzaamheidsassurance worden geconstateerd. De Commissie ***moet deze*** zorgen ***inventariseren en de*** gedelegeerde ***handelingen zoals gepland vaststellen***.

Or. en

Motivering

Ondernemingen hebben behoefte aan rechtszekerheid. Flexibiliteit met betrekking tot de aanpak van specifieke risico's houdt geen flexibiliteit in met betrekking tot het moment van vaststelling van de gedelegeerde handeling.

Amendement 96
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(3) Artikel 26 bis, lid 1, van Richtlijn 2006/43/EG schrijft voor dat lidstaten erop toezien dat wettelijke auditors en auditkantoren de assurance van duurzaamheidsrapportage uitvoeren met inachtneming van de standaarden voor assurance met een beperkte mate van zekerheid die door de Commissie zijn vastgesteld. Artikel 26 bis, lid 3, van die richtlijn schrijft voor dat de Commissie die standaarden tegen 1 oktober 2026 vaststelt. Ondernemingen hebben zich bezorgd getoond over de werkzaamheden van assuranceverleners en hebben aangegeven dat er behoefte was aan flexibiliteit bij het omgaan met specifieke risico's en kritieke thema's die in de domeinen van duurzaamheidsassurance worden geconstateerd. Om de Commissie in staat te stellen met die zorgen rekening te houden, moet zij meer flexibiliteit krijgen bij het vaststellen van die standaarden. Hoe dan ook zal de Commissie tegen 2026 ***gerichte assurancerichtsnoeren*** publiceren die de vereiste procedures verduidelijken die assuranceverleners moeten toepassen in het kader van hun assuranceopdracht met een beperkte mate van zekerheid, voordat zij de standaarden bij gedelegeerde handeling vaststelt.	(3) Artikel 26 bis, lid 1, van Richtlijn 2006/43/EG schrijft voor dat lidstaten erop toezien dat wettelijke auditors en auditkantoren de assurance van duurzaamheidsrapportage uitvoeren met inachtneming van de standaarden voor assurance met een beperkte mate van zekerheid die door de Commissie zijn vastgesteld. Artikel 26 bis, lid 3, van die richtlijn schrijft voor dat de Commissie die standaarden tegen 1 oktober 2026 vaststelt. Ondernemingen hebben zich bezorgd getoond over de werkzaamheden van assuranceverleners en hebben aangegeven dat er behoefte was aan flexibiliteit bij het omgaan met specifieke risico's en kritieke thema's die in de domeinen van duurzaamheidsassurance worden geconstateerd. Om de Commissie in staat te stellen met die zorgen rekening te houden, moet zij meer flexibiliteit krijgen bij het vaststellen van die standaarden. Hoe dan ook zal de Commissie tegen 2026 ***richtsnoeren voor een assuranceopdracht met een beperkte mate van zekerheid*** publiceren die de vereiste procedures verduidelijken die assuranceverleners moeten toepassen in het kader van hun assuranceopdracht met een beperkte mate van zekerheid, voordat zij de standaarden bij gedelegeerde handeling vaststelt.

Or. en

Motivering

Ondernemingen hebben het ontbreken van richtsnoeren inzake assurance met een beperkte mate van zekerheid genoemd als reden voor de hoge kosten van naleving van de CSRD-verplichtingen als gevolg van verschillen in interpretatie. Door middel van richtsnoeren kan het controleproces duidelijker en stabieler worden gemaakt.

Amendement 97
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 4

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(4) Artikel 26 bis, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2006/43/EG machtigt de Commissie om tegen 1 oktober 2028 standaarden voor assurance met een redelijke mate van zekerheid vast te stellen, na een beoordeling van de haalbaarheid. Om te vermijden dat assurancekosten voor ondernemingen stijgen, moet ***het vereiste worden geschrapt dat*** dergelijke standaarden voor een assurance met een redelijke mate van zekerheid worden vastgesteld.	(4) Artikel 26 bis, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2006/43/EG machtigt de Commissie om tegen 1 oktober 2028 standaarden voor assurance met een redelijke mate van zekerheid vast te stellen, na een beoordeling van de haalbaarheid. Om te vermijden dat assurancekosten voor ondernemingen stijgen, moet ***de Commissie een grotere beoordelingsvrijheid krijgen om te bepalen wanneer*** dergelijke standaarden voor een assurance met een redelijke mate van zekerheid ***moeten*** worden vastgesteld. ***Om de kosten te beperken en te ver doorgevoerde naleving te vermijden, moet worden verduidelijkt dat geen assurance met een redelijke mate van zekerheid mag worden verlangd van een onderneming die een gemiddelde van minder dan 500 werknemers heeft over het boekjaar.***

Or. en

Amendement 98
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 4

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(4) Artikel 26 bis, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2006/43/EG machtigt de Commissie om tegen 1 oktober 2028 standaarden voor assurance met een redelijke mate van zekerheid vast te stellen,	(4) Artikel 26 bis, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 2006/43/EG machtigt de Commissie om tegen 1 oktober 2028 standaarden voor assurance met een redelijke mate van zekerheid vast te stellen,

na een beoordeling van de haalbaarheid. Om te vermijden dat assurancekosten voor ondernemingen stijgen, moet het vereiste ***worden geschrapt*** dat dergelijke standaarden voor een assurance met een redelijke mate van zekerheid worden vastgesteld.	na een beoordeling van de haalbaarheid. Om te vermijden dat assurancekosten voor ondernemingen stijgen ***en de in de eerste rapportagejaren geleerde lessen in acht te nemen***, moet het vereiste dat dergelijke standaarden voor een assurance met een redelijke mate van zekerheid worden vastgesteld***, ten minste worden uitgesteld tot 1 oktober 2030***.

Or. en

Motivering

We handhaven assurance met een redelijke mate van zekerheid omdat we geen discrepantie tussen financiële en niet-financiële controles willen creëren. Dit betekent echter niet dat we niet akkoord gaan met een versoepeling van de controles (door middel van richtsnoeren voor assurance met een beperkte mate van zekerheid en uitstel van de inwerkingtreding van assurance met een redelijke mate van zekerheid). We zijn echter van mening dat de Europese Commissie op lange termijn standaarden voor assurance met een redelijke mate van zekerheid moet vaststellen en moet beoordelen wanneer deze moeten worden toegepast.

Amendement 99
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 4 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(4 bis) Assurancestandaarden alleen garanderen geen uniforme toepassing. Om een gelijk speelveld te creëren voor ondernemingen die onder de verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage vallen, is het belangrijk om de gelijke behandeling van ondernemingen te waarborgen, ongeacht de lidstaat waar het proces plaatsvindt of waar de auditor of het auditkantoor is gevestigd. Derhalve moet de Commissie richtsnoeren voor auditors en auditkantoren verschaffen teneinde te voorkomen dat de nalevingsvereisten

verder gaan dan de bepalingen van deze wetgeving en de desbetreffende gedelegeerde handelingen. Daarnaast moet de Commissie richtsnoeren verschaffen voor ondernemingen die onder de verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage vallen teneinde het controleproces voor deze ondernemingen te vergemakkelijken.

Or. en

Amendement 100
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 4 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(4 ter) Artikel 34 van Richtlijn 2013/34/EU bevat bepaalde vereisten voor de assurance van duurzaamheidsrapportage. Om de assurancekosten te verlagen, moeten aanvullende maatregelen worden getroffen om meer mededinging op de markt voor assurance voor duurzaamheidsrapportage te bevorderen. De mogelijkheid om onafhankelijke verleners van assurancediensten assurance voor duurzaamheidsrapportage te laten uitvoeren, moet in alle lidstaten verplicht worden ingevoerd. De entiteit die wordt gebruikt om een assuranceverklaring over de duurzaamheidsrapportage en duurzaamheidsgerelateerde informatieverschaffing van de onderneming te verstrekken, mag niet worden gebruikt om andere wettelijke controles voor dezelfde onderneming uit te voeren. Indien er door een onderneming gebruik wordt gemaakt van

meer dan één auditkantoor, moet ten minste één aangewezen entiteit een totaal marktaandeel in de EU van niet meer dan 10 % hebben. Ten slotte moet in het in artikel 34, lid 6, van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde assuranceverklaring de met de assurance geassocieerde kosten worden vermeld teneinde de transparantie op de markt van assurance voor duurzaamheidsrapportage te vergroten.

Or. en

Amendement 101
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 5

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt tot grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar. Gelet op het feit dat een onderneming als "groot" wordt beschouwd wanneer zij twee van de drie criteria van artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU overschrijdt, betekent een en ander dat een onderneming, om aan de rapportageverplichtingen onderworpen te zijn, een gemiddelde van meer dan 1 000	***Schrappen***

werknemers over het boekjaar moet hebben en ofwel een netto-omzet van meer dan 50 miljoen of een balanstotaal van meer dan 25 miljoen EUR.

Or. fr

Motivering

Er is geen reden om ongeveer 80 % van de bedrijven eenzijdig uit het toepassingsgebied van de CSRD te halen. Hierdoor worden pioniers bestraft die al uitgebreide duurzaamheidsmaatregelen hebben genomen en worden de vele banen en kleine ondernemingen bedreigd die in de sector duurzaamheidsrapportage zijn gecreëerd. Zelfs in het advies van de ECB over het omnibusvoorstel wordt bepleit middelgrote ondernemingen met meer dan 500 werknemers binnen de werkingssfeer van de CSRD te houden.

Amendement 102
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 5

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt tot grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar. Gelet op het feit dat een onderneming als "groot" wordt beschouwd wanneer zij twee van de drie criteria van artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU overschrijdt, betekent een en ander dat een onderneming, om aan de	***Schrappen***

rapportageverplichtingen onderworpen te zijn, een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar moet hebben en ofwel een netto-omzet van meer dan 50 miljoen of een balanstotaal van meer dan 25 miljoen EUR.

Or. en

Amendement 103
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 5

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt tot grote ondernemingen met ***een gemiddelde van*** meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar***. Gelet op het feit dat een onderneming als "groot" wordt beschouwd wanneer zij twee van de drie criteria van artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU overschrijdt, betekent een en ander dat een onderneming, om aan de rapportageverplichtingen onderworpen te zijn, een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar moet hebben*** en ofwel een netto-omzet van meer dan ***50 miljoen*** of een balanstotaal van meer dan ***25 miljoen*** EUR.	(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt tot grote ondernemingen met meer dan ***10 000*** werknemers over het boekjaar en ofwel een netto-omzet van meer dan ***1 500 000 000*** of een balanstotaal van meer dan ***1 000 000 000*** EUR.

Or. en

Amendement 104
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 5

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt tot grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar***. Gelet op het feit dat een onderneming als "groot" wordt beschouwd wanneer zij twee van de drie criteria van artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU overschrijdt, betekent een en ander dat een onderneming,*** om aan de rapportageverplichtingen onderworpen ***te zijn***, een gemiddelde van meer dan ***1 000 werknemers*** over het boekjaar ***moet*** hebben en ofwel een netto-omzet van meer dan ***50 miljoen*** of een balanstotaal van meer dan ***25*** miljoen EUR.	(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt tot grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***10 000*** werknemers over het boekjaar. Om aan de rapportageverplichtingen ***te worden*** onderworpen, ***moet een onderneming*** een gemiddelde van meer dan ***10 000 werknemers*** over het boekjaar hebben en ofwel een netto-omzet van meer dan ***2 miljard*** of een balanstotaal van meer dan ***500 miljoen*** EUR.

Or. en

Amendement 105
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda,

Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 5

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt tot grote ondernemingen met een gemiddelde van ***meer*** dan ***1 000 werknemers*** over het boekjaar. ***Gelet op het feit dat een onderneming als "groot" wordt beschouwd wanneer zij twee van de drie criteria van artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU overschrijdt, betekent een en ander dat een onderneming, om aan de rapportageverplichtingen onderworpen te zijn, een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar moet hebben en ofwel een netto-omzet van meer dan 50 miljoen of een balanstotaal van meer dan 25 miljoen EUR.***	(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt tot grote ondernemingen***. Grote ondernemingen*** met een gemiddelde van ***minder*** dan ***500*** werknemers over het boekjaar ***moeten hun duurzaamheidsrapportage kunnen beperken tot een vereenvoudigde reeks vereisten***.

Or. en

Amendement 106
Henrik Dahl

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 5

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt tot ***grote*** ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***1 000 werknemers over het boekjaar. Gelet op het feit dat een onderneming als "groot" wordt beschouwd wanneer zij twee van de drie criteria van artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU overschrijdt, betekent een en ander dat een onderneming, om aan de rapportageverplichtingen onderworpen te zijn, een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar moet hebben*** en ***ofwel*** een netto-omzet van meer dan ***50 miljoen of een balanstotaal van meer dan 25 miljoen*** EUR.	(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt tot ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***3 000 werknemers*** en een netto-omzet van meer dan ***450 000 000*** EUR ***over het boekjaar voor twee opeenvolgende jaren***. ***Er moet de mogelijkheid bestaan om uiteindelijke moederondernemingen die participatieondernemingen zijn en die niet betrokken zijn bij beheersactiviteiten vrij te stellen van de rapportageverplichtingen.***

Or. en

Amendement 107
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 5

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt tot grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar. ***Gelet op het feit dat een onderneming als "groot" wordt beschouwd wanneer zij twee van de drie criteria van artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU overschrijdt, betekent een en ander dat een onderneming, om aan de*** rapportageverplichtingen ***onderworpen te zijn, een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar moet hebben en ofwel een netto-omzet van meer dan 50 miljoen of een balanstotaal van meer dan 25 miljoen EUR***.	(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt tot ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***5 000*** werknemers ***en een wereldwijde netto-omzet van meer dan 1,5 miljard EUR*** over het boekjaar. ***Er moet de mogelijkheid bestaan om uiteindelijke moederondernemingen die participatieondernemingen zijn en die niet betrokken zijn bij beheersactiviteiten vrij te stellen van de*** rapportageverplichtingen***, mits een operationele dochteronderneming van die ondernemingen is aangewezen om dergelijke verplichtingen na te komen***.

Or. en

Amendement 108
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 5

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-	(5) Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat grote ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (mkb-

bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt ***tot*** grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar. Gelet op het feit dat een onderneming als "groot" wordt beschouwd wanneer zij twee van de drie criteria van artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU overschrijdt, betekent een en ander dat een onderneming, om aan de rapportageverplichtingen onderworpen te zijn, een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar moet hebben en ofwel een netto-omzet van meer dan 50 miljoen of een balanstotaal van meer dan 25 miljoen EUR.

bedrijven) met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, met uitzondering van micro-ondernemingen, op individueel niveau een duurzaamheidsverslag opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk voor ondernemingen te verminderen, moet de verplichting om een duurzaamheidsverslag op individueel niveau op te stellen en te publiceren, worden beperkt***.*** Grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar ***moeten rapporteren in overeenstemming met de standaarden voor duurzaamheidsrapportage***. ***Er wordt een tussencategorie ingevoerd voor grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan 500 maar minder dan 1 000 werknemers over het boekjaar (hierna "middelgrote ondernemingen" genoemd). Deze middelgrote ondernemingen moeten rapporteren overeenkomstig vereenvoudigde standaarden voor duurzaamheidsrapportage die de vorm aannemen van een subreeks van de bestaande ESRS en door de Commissie moeten worden ontwikkeld en uiterlijk twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn moeten worden vastgesteld door middel van een gedelegeerde handeling.*** Gelet op het feit dat een onderneming als "groot" wordt beschouwd wanneer zij twee van de drie criteria van artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU overschrijdt, betekent een en ander dat een onderneming, om aan de rapportageverplichtingen onderworpen te zijn, een gemiddelde van ***respectievelijk*** meer dan 1 000 ***of 500*** werknemers over het boekjaar moet hebben en ofwel een netto-omzet van meer dan 50 miljoen of een balanstotaal van meer dan 25 miljoen EUR. ***De vereenvoudigde standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor middelgrote ondernemingen moeten evenredig zijn en relevant voor de***

capaciteiten en kenmerken van dergelijke ondernemingen, de schaal en complexiteit van hun activiteiten en de daarmee samenhangende ecologische, sociale en governancegerelateerde risico's en kansen, en moeten tegelijkertijd worden afgestemd op de rapportagevereisten van beleggers, banken, verzekeraars en financiële spelers.

Or. en

Motivering

Een drieledige aanpak met zeer lage vereisten voor ondernemingen met 500 tot 1 000 werknemers zou gunstig zijn voor de Europese economie, aangezien dit zou aansluiten op het eerdere toepassingsgebied van de NFI, ondernemingen zou betrekken die al duurzaamheidsrapporten opstellen in het kader van de CSRD, zou bijdragen tot de afstemming van de vereisten op die van andere financiële regelgeving en snelgroeiende ondernemingen de mogelijkheid zou bieden de rapportagevereisten gefaseerd in te voeren voordat zij de grens van 1 000 werknemers overschrijden.

Amendement 109
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(6) Een evenwicht moet worden gezocht tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk. Duurzaamheidsrapportage, met inbegrip van de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad[9] bedoelde informatie, van grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar is onmisbaar voor een goed begrip van de transitie naar een klimaatneutrale economie. In het licht van het evenwicht dat moet worden bereikt tussen de	***Schrappen***

doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk, moeten grote ondernemingen die binnen het nieuwe toepassingsbereik van duurzaamheidsrapportage vallen en een netto-omzet van minder dan 450 000 000 EUR over het boekjaar hebben, de mogelijkheid hebben om de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 bedoelde informatie flexibeler te rapporteren. De Commissie moet worden gemachtigd om regels vast te stellen tot aanvulling van de rapportageregeling voor die ondernemingen. Met name moet worden verduidelijkt dat de Commissie gemachtigd is om de rapportageregeling te specificeren voor activiteiten die slechts gedeeltelijk op de taxonomie zijn afgestemd.

---

[9] Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Amendement 110
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(6) ***Een evenwicht moet worden gezocht tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk. Duurzaamheidsrapportage, met inbegrip van de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 van het***	(6) ***In het licht van de dereguleringsbehoeften die voortvloeien uit de economische situatie van de Europese Unie en de geopolitieke omstandigheden***, moeten ondernemingen die binnen het nieuwe toepassingsbereik

Europees Parlement en de Raad[9] bedoelde informatie, van grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar is onmisbaar voor een goed begrip van de transitie naar een klimaatneutrale economie. In het licht van het evenwicht dat moet worden bereikt tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk, moeten ***grote*** ondernemingen die binnen het nieuwe toepassingsbereik van duurzaamheidsrapportage vallen en een netto-omzet van minder dan ***450 000 000*** EUR over het boekjaar hebben, de mogelijkheid hebben om de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 bedoelde informatie flexibeler te rapporteren. De Commissie moet worden gemachtigd om regels vast te stellen tot aanvulling van de rapportageregeling voor die ondernemingen. ***Met name moet worden verduidelijkt dat de Commissie gemachtigd is om de rapportageregeling te specificeren voor activiteiten die slechts gedeeltelijk op de taxonomie zijn afgestemd.***

van duurzaamheidsrapportage vallen en een netto-omzet van minder dan ***2 miljard*** EUR over het boekjaar hebben, de mogelijkheid hebben om de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 bedoelde informatie flexibeler te rapporteren. De Commissie moet ***niet*** worden gemachtigd om ***bindende*** regels vast te stellen tot aanvulling van de rapportageregeling voor die ondernemingen.
Rapportageverplichtingen leveren extra regeldruk op en verminderen het concurrentievermogen en de vrijheid van economische activiteit, en mogen derhalve alleen worden opgelegd in situaties die zowel gezien het beschermde belang als de omvang van de impact van de activiteit uitzonderlijk zijn.

---

[9] Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

[9] Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Amendement 111
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(6) Een evenwicht moet worden gezocht tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk. Duurzaamheidsrapportage, met inbegrip van de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad[9] bedoelde informatie, van grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar is onmisbaar voor een goed begrip van de transitie naar een klimaatneutrale economie. In het licht van ***het evenwicht dat moet worden bereikt tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van*** de regeldruk, moeten grote ondernemingen die binnen het nieuwe toepassingsbereik van duurzaamheidsrapportage vallen en een netto-omzet van minder dan ***450 000 000*** EUR over het boekjaar hebben, de mogelijkheid hebben om de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 bedoelde informatie flexibeler te rapporteren. De Commissie moet worden gemachtigd om regels vast te stellen tot aanvulling van de rapportageregeling voor die ondernemingen. Met name moet worden verduidelijkt dat de Commissie gemachtigd is om de rapportageregeling te specificeren voor activiteiten die slechts gedeeltelijk op de taxonomie zijn afgestemd.	(6) Een evenwicht moet worden gezocht tussen de doelstellingen van ***zinvolle*** datageneratie en het terugdringen van de regeldruk. Duurzaamheidsrapportage, met inbegrip van de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad[9] bedoelde informatie, van grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***10 000*** werknemers over het boekjaar is onmisbaar voor een goed begrip van de transitie naar een klimaatneutrale economie. In het licht van ***de doelstelling om*** de regeldruk ***terug te dringen***, moeten grote ondernemingen die binnen het nieuwe toepassingsbereik van duurzaamheidsrapportage vallen en een netto-omzet van minder dan ***1 500 000 000*** EUR over het boekjaar hebben, de mogelijkheid hebben om de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 bedoelde informatie flexibeler te rapporteren. De Commissie moet worden gemachtigd om regels vast te stellen tot aanvulling van de rapportageregeling voor die ondernemingen. Met name moet worden verduidelijkt dat de Commissie gemachtigd is om de rapportageregeling te specificeren voor activiteiten die slechts gedeeltelijk op de taxonomie zijn afgestemd.
[9] Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).	[9] Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).
	Or. en

Amendement 112
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(6) Een evenwicht moet worden gezocht tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk. Duurzaamheidsrapportage, met inbegrip van de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad[9] bedoelde informatie, van grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar is onmisbaar voor een goed begrip van de transitie naar een klimaatneutrale economie. In het licht van het evenwicht dat moet worden bereikt tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk, moeten grote ondernemingen die binnen het nieuwe toepassingsbereik van duurzaamheidsrapportage vallen en een netto-omzet van minder dan ***450 000 000*** EUR over het boekjaar hebben, de mogelijkheid hebben om de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 bedoelde informatie flexibeler te rapporteren. De Commissie moet worden gemachtigd om regels vast te stellen tot aanvulling van de rapportageregeling voor die ondernemingen. Met name moet worden verduidelijkt dat de Commissie gemachtigd is om de rapportageregeling te specificeren voor activiteiten die slechts gedeeltelijk op de taxonomie zijn afgestemd.	(6) Een evenwicht moet worden gezocht tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk. Duurzaamheidsrapportage, met inbegrip van de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad[9] bedoelde informatie, van grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar is onmisbaar voor een goed begrip van de transitie naar een klimaatneutrale economie. In het licht van het evenwicht dat moet worden bereikt tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk, moeten grote ondernemingen die binnen het nieuwe toepassingsbereik van duurzaamheidsrapportage vallen en ***5 000 medewerkers en*** een netto-omzet van minder dan ***1,5 miljard*** EUR over het boekjaar hebben, de mogelijkheid hebben om de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 bedoelde informatie flexibeler te rapporteren. De Commissie moet worden gemachtigd om regels vast te stellen tot aanvulling van de rapportageregeling voor die ondernemingen. Met name moet worden verduidelijkt dat de Commissie gemachtigd is om de rapportageregeling te specificeren voor activiteiten die slechts gedeeltelijk op de taxonomie zijn afgestemd.

[9] Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

[9] Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Amendement 113
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(6) Een evenwicht moet worden gezocht tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk. Duurzaamheidsrapportage, met inbegrip van de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad[9] bedoelde informatie, van grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar is onmisbaar voor een goed begrip van de transitie naar een klimaatneutrale economie. In het licht van het evenwicht dat moet worden bereikt tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk, moeten grote ondernemingen die binnen het nieuwe toepassingsbereik van duurzaamheidsrapportage vallen ***en een netto-omzet van minder dan 450 000 000 EUR over het boekjaar hebben***, de mogelijkheid hebben om de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 bedoelde informatie flexibeler te rapporteren. De Commissie moet worden gemachtigd om regels vast te stellen tot aanvulling van de rapportageregeling voor die ondernemingen. Met name moet	(6) Een evenwicht moet worden gezocht tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk. Duurzaamheidsrapportage, met inbegrip van de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad[9] bedoelde informatie, van grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar is onmisbaar voor een goed begrip van de transitie naar een klimaatneutrale economie. In het licht van het evenwicht dat moet worden bereikt tussen de doelstellingen van datageneratie en het terugdringen van de regeldruk, moeten grote ondernemingen die binnen het nieuwe toepassingsbereik van duurzaamheidsrapportage vallen, de mogelijkheid hebben om de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 bedoelde informatie ***over hun operationele uitgaven*** flexibeler te rapporteren. De Commissie moet worden gemachtigd om regels vast te stellen tot aanvulling van de rapportageregeling voor die ondernemingen. Met name moet worden verduidelijkt dat de Commissie gemachtigd

worden verduidelijkt dat de Commissie gemachtigd is om de rapportageregeling te specificeren voor activiteiten die slechts gedeeltelijk op de taxonomie zijn afgestemd.	is om de rapportageregeling te specificeren voor activiteiten die slechts gedeeltelijk op de taxonomie zijn afgestemd.
[9] Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).	[9] Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Motivering

Taxonomie is dan wel niet perfect, maar toch een nuttig instrument voor beleggers. Met behulp van gedelegeerde handelingen zullen technische details worden gewijzigd en de vereisten voor ondernemingen worden vereenvoudigd. De totstandbrenging van een vrijwillige taxonomie binnen het kader van de CSRD zou contraproductief zijn. We zouden echter een derde van de lasten voor ondernemingen kunnen wegnemen door het niet meer verplicht te stellen om informatie te verstrekken over operationele uitgaven (deze informatie is voor beleggers het minst relevant).

Amendement 114
Billy Kelleher, Morten Løkkegaard

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 6 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(6 bis) Om de onevenredige rapportagedruk te verminderen voor ondernemingen die al aanzienlijke inspanningen leveren om hun milieu- en klimaateffecten tot een minimum te beperken, moet het algemene beginsel worden ingevoerd dat dezelfde informatie maar één keer hoeft te worden gerapporteerd. Ondernemingen die kunnen aantonen dat zij uitstekende milieuprestaties leveren in

overeenstemming met Richtlijn (EU) 2024/825 van het Europees Parlement en de Raad van 28 februari 2024 tot wijziging van de Richtlijnen 2005/29/EG en 2011/83/EU wat betreft het versterken van de positie van de consument voor de groene transitie door middel van betere informatie en door middel van bescherming tegen oneerlijke praktijken, en die prestaties door een onafhankelijke derde partij hebben laten verifiëren, mogen niet worden onderworpen aan aanvullende rapportagevereisten met betrekking tot dezelfde onderwerpen. Hetzelfde moet in voorkomend geval gelden voor ondernemingen/organisaties die andere vormen van verificatie door derden hebben verkregen voor alle of een deel van hun activiteiten of producten.

Or. en

Amendement 115
Mario Mantovani

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 6 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(6 bis) Bij gebrek aan wetgevingsmaatregelen met betrekking tot de Europese regelgeving inzake bankentoezicht, en met name de richtlijn kapitaalvereisten en de verordening kapitaalvereisten, zouden de administratieve lasten voor kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's), die het omnibusvoorstel beoogt te vereenvoudigen, grotendeels ongewijzigd blijven. Deze ondernemingen zouden echter verplicht blijven om ESG/ESRS-informatie te verstrekken aan het kredietstelsel om te voldoen aan de verplichtingen die bij de regelgeving inzake toezicht aan de financiële sector

zijn opgelegd.

Or. it

Motivering

Het systeem vereist een rationele aanpak, en als we ervoor kiezen de standaarden te vereenvoudigen en te harmoniseren, moeten we die vereenvoudiging ook toepassen op andere regelgeving uit hoofde waarvan duurzaamheidsrapportages vereist zijn.

Amendement 116
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(7) Artikel 1, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen die grote ondernemingen zijn of kleine en middelgrote ondernemingen (met uitzondering van micro-ondernemingen) waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, onderworpen zijn aan de in die richtlijn bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage, ongeacht hun rechtsvorm. Gelet op het feit dat het toepassingsbereik van individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt tot grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar, moet die beperking van het toepassingsbereik ook gelden voor kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen.	***Schrappen***

Or. fr

Motivering

Goed aangepaste rapportage is van essentieel belang voor marktdeelnemers, zodat zij duurzaamheidsgerelateerde financiële risico's kunnen inschatten en de prijs ervan kunnen

bepalen. Het ontbreken van deze informatie kan leiden tot systeemrisico's die de financiële stabiliteit aantasten. Middelgrote en grote verzekeringsondernemingen moeten daarom onder het toepassingsgebied van de CSRD blijven vallen, zoals overeengekomen in de recente herziening van Solvabiliteit II, om hun blootstelling aan systeemrisico's in verband met duurzaamheidsfactoren te verminderen.

Amendement 117
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(7) Artikel 1, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen die grote ondernemingen zijn of kleine en middelgrote ondernemingen (met uitzondering van micro-ondernemingen) waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, onderworpen zijn aan de in die richtlijn bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage, ongeacht hun rechtsvorm. Gelet op het feit dat het toepassingsbereik van individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt tot ***grote*** ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar, moet die beperking van het toepassingsbereik ook gelden voor kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen.	(7) Artikel 1, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen die grote ondernemingen zijn of kleine en middelgrote ondernemingen (met uitzondering van micro-ondernemingen) waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, onderworpen zijn aan de in die richtlijn bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage, ongeacht hun rechtsvorm. Gelet op het feit dat het toepassingsbereik van individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt tot ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***10 000*** werknemers over het boekjaar ***en ofwel een netto-omzet van meer dan 2 miljard of een balanstotaal van meer dan 500 miljoen EUR***, moet die beperking van het toepassingsbereik ook gelden voor kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen.

Or. en

Amendement 118
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le

Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(7) Artikel 1, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen die grote ondernemingen zijn of kleine en middelgrote ondernemingen (met uitzondering van micro-ondernemingen) waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, onderworpen zijn aan de in die richtlijn bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage, ongeacht hun rechtsvorm. Gelet op het feit dat het toepassingsbereik van individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt tot ***grote*** ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar, moet die beperking van het toepassingsbereik ook gelden voor kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen.	(7) Artikel 1, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen die grote ondernemingen zijn of kleine en middelgrote ondernemingen (met uitzondering van micro-ondernemingen) waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, onderworpen zijn aan de in die richtlijn bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage, ongeacht hun rechtsvorm. Gelet op het feit dat het toepassingsbereik van individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt tot ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***5 000*** werknemers ***en een netto-omzet van meer dan 1,5 miljard EUR*** over het boekjaar, moet die beperking van het toepassingsbereik ook gelden voor kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen. ***Bovendien mogen de toepasselijke drempels niet variëren op grond van de vraag of ondernemingen in of buiten de Unie gevestigd zijn, teneinde een gelijk speelveld te waarborgen.***

Or. en

Amendement 119
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(7) Artikel 1, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen die grote ondernemingen zijn of kleine en middelgrote ondernemingen (met uitzondering van micro-ondernemingen) waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, onderworpen zijn aan de in die richtlijn bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage, ongeacht hun rechtsvorm. Gelet op het feit dat het toepassingsbereik van individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt tot grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar, moet die beperking van het toepassingsbereik ook gelden voor kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen.	(7) Artikel 1, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen die grote ondernemingen zijn of kleine en middelgrote ondernemingen (met uitzondering van micro-ondernemingen) waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, onderworpen zijn aan de in die richtlijn bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage, ongeacht hun rechtsvorm. Gelet op het feit dat het toepassingsbereik van individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt tot grote ondernemingen met een gemiddelde van meer dan ***10 000*** werknemers over het boekjaar, moet die beperking van het toepassingsbereik ook gelden voor kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen.

Or. en

Amendement 120
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(7) Artikel 1, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen die grote ondernemingen zijn of kleine en middelgrote ondernemingen (met uitzondering van micro-ondernemingen) waarvan de effecten tot de handel op een	(7) Artikel 1, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen die grote ondernemingen zijn of kleine en middelgrote ondernemingen (met uitzondering van micro-ondernemingen) waarvan de effecten tot de handel op een

gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, onderworpen zijn aan de in die richtlijn bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage, ongeacht hun rechtsvorm. Gelet op het feit dat het toepassingsbereik van individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt tot grote ondernemingen ***met een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar***, moet die beperking van het toepassingsbereik ook gelden voor kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen.	gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, onderworpen zijn aan de in die richtlijn bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage, ongeacht hun rechtsvorm. Gelet op het feit dat het toepassingsbereik van individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt tot grote ondernemingen, moet die beperking van het toepassingsbereik ook gelden voor kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen.

Or. en

Amendement 121
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 8

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(8) De Europese Faciliteit voor financiële stabiliteit ("EFSF") die is ingesteld bij de EFSF-Kaderovereenkomst, is onderworpen aan de vereisten inzake duurzaamheidsrapportage van Richtlijn 2013/34/EU, ook al is zij krachtens artikel 8 van Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad[10] vrijgesteld van de regeling inzake duurzaamheidsrapportage uit die laatste richtlijn. Ook al is de EFSF een grote onderneming met een in bijlage I bij Richtlijn 2013/34/EU vermelde rechtsvorm, toch heeft zij een mandaat – het waarborgen van de financiële stabiliteit binnen de Unie door tijdelijke financiële bijstand te verlenen aan lidstaten met de euro als valuta – dat grotendeels vergelijkbaar is met het	***Schrappen***

mandaat van het Europees stabiliteitsmechanisme ("ESM"), dat niet onderworpen is aan vereisten inzake duurzaamheidsrapportage. Wil de EFSF dezelfde behandeling ten aanzien van duurzaamheidsrapportage kunnen krijgen als het ESM, en ter wille van de coherentie met de uitzonderingsregeling uit Richtlijn 2004/109/EG, dan moet het EFSF worden vrijgesteld van de in Richtlijn 2013/34/EG bepaalde regeling inzake duurzaamheidsrapportage.

---

*[10] **Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2004 betreffende de transparantievereisten die gelden voor informatie over uitgevende instellingen waarvan effecten tot de handel op een gereglementeerde markt zijn toegelaten en tot wijziging van Richtlijn 2001/34/EG (PB L 39 van 31.12.2004, blz. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj).***

Or. en

Amendement 122
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(9) [...]	***Schrappen***

Or. fr

Motivering

Volgens het advies van de ECB over het omnibuspakket vormt het huidige gebrek aan beschikbaarheid, kwaliteit, gedetailleerdheid, vergelijkbaarheid en transparantie van ESG-gegevens een grote uitdaging. Vereenvoudiging mag het verzamelen van gegevens voor risicobeheer niet beperken en mag het toezicht niet belemmeren. Bovendien is de vrijwillige mkb-standaard ontwikkeld voor ondernemingen met minder dan 250 werknemers en is deze

niet getest voor grotere bedrijven. In zijn verslag beveelt Draghi aan de beursgenoteerde mkb-standaard te gebruiken, niet de vrijwillige mkb-standaard.

Amendement 123
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk ***terug te dringen*** voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***1 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***De rapporterende onderneming moet echter wel de mogelijkheid hebben om bij dergelijke ondernemingen in haar waardeketen aanvullende duurzaamheidsinformatie op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen ondernemingen uit de betrokken bedrijfstak.*** Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden	(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk ***weg te nemen*** voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***10 000*** werknemers hebben ***en ofwel een netto-omzet van meer dan 2 miljard of een balanstotaal van meer dan 500 miljoen EUR***, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met ***instructies*** voor duurzaamheidsrapportage

geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. ***Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren.*** Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met ***standaarden*** voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die ***standaarden*** moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die ***standaarden*** moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.

voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die ***instructies*** moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten***, en bovendien eenvoudig en begrijpelijk zijn en geen aanvullende regeldruk of kosten veroorzaken***. Die ***instructies*** moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.

Or. en

Amendement 124
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de	(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de

waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar ***waardeketen*** die over het boekjaar gemiddeld tot ***1 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming moet echter wel de mogelijkheid hebben om bij dergelijke ondernemingen in haar ***waardeketen*** aanvullende duurzaamheidsinformatie op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen ondernemingen uit de betrokken bedrijfstak. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun ***waardeketen*** rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. ***Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te***

waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar ***activiteitenketen*** die over het boekjaar gemiddeld tot ***10 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming moet echter wel de mogelijkheid hebben om bij dergelijke ondernemingen in haar ***activiteitenketen*** aanvullende duurzaamheidsinformatie op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen ondernemingen uit de betrokken bedrijfstak. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun ***activiteitenketen*** rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage.

rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.

Or. en

Amendement 125
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de ***waardeketen*** die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar ***waardeketen*** die over het boekjaar gemiddeld tot ***1 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden	(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. ***Om te komen tot nauwere afstemming op de criteria die worden gebruikt om de in Richtlijn (EU) 2024/1760 gebruikte terminologie te definiëren, moet het begrip "waardeketen" worden vervangen door "activiteitenketen".*** Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de activiteitenketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in

voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***De rapporterende onderneming moet echter wel de mogelijkheid hebben om bij dergelijke ondernemingen in haar waardeketen aanvullende duurzaamheidsinformatie op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen*** ondernemingen ***uit de betrokken bedrijfstak***. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun ***waardeketen*** rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van ondernemingen in hun ***waardeketen*** die over het boekjaar gemiddeld tot ***1 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.

of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar ***activiteitenketen*** die over het boekjaar gemiddeld tot ***5 000*** werknemers ***en een netto-omzet van maximaal 1,5 miljard EUR*** hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***Wanneer niet alle noodzakelijke informatie over hun activiteitenketen beschikbaar is, of dergelijke informatie onvolledig of onder voorbehoud van juridische beperkingen is, moeten de*** ondernemingen ***de mogelijkheid hebben om, zonder beperking in de tijd, toelichting te geven bij de geleverde inspanningen om de noodzakelijke informatie over hun activiteitenketen te verkrijgen, over de redenen waarom niet alle noodzakelijke informatie kon worden verkregen en haar plannen om dergelijke informatie in de toekomst te verkrijgen***. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun ***activiteitenketen*** rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van ondernemingen in hun ***activiteitenketen*** die over het boekjaar gemiddeld tot ***5 000*** werknemers ***en een netto-omzet van maximaal 1,5 miljard EUR*** hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten

evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. ***Die standaarden moeten ook daadwerkelijk bijdragen tot de nakoming van de rapportageverplichtingen door de ondernemingen.*** Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.

Or. en

Amendement 126
Maravillas Abadía Jover, Adrián Vázquez Lázara

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***1 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun	(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***3 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun

duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming moet echter wel de mogelijkheid hebben om bij dergelijke ondernemingen in haar waardeketen aanvullende duurzaamheidsinformatie op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen ondernemingen uit de betrokken bedrijfstak. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***1 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.

duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming moet echter wel de mogelijkheid hebben om bij dergelijke ondernemingen in haar waardeketen aanvullende duurzaamheidsinformatie op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen ondernemingen uit de betrokken bedrijfstak. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***3 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.

Or. en

Amendement 127
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor

Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(9) Artikel 19 bis***, lid 3***, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om ***de rapportagedruk terug te dringen*** voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan*** de informatie ***gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven*** te rapporteren. De rapporterende onderneming ***moet echter wel de mogelijkheid hebben om bij dergelijke ondernemingen in haar waardeketen aanvullende duurzaamheidsinformatie op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen ondernemingen uit de betrokken bedrijfstak. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van***	(9) Artikel 19 bis, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om ***duidelijkheid te verschaffen*** voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***In het bijzonder moet worden verduidelijkt dat artikel 19 bis geen verplichting inhoudt om systematisch informatie in te winnen bij elke entiteit in de waardeketen van een onderneming. Informatieverzoeken moeten gericht zijn en rekening houden met de vraag of er redelijke aanwijzingen zijn voor duurzaamheidsrisico's en of*** de informatie ***noodzakelijk is om de onderneming in staat te stellen nauwkeurig en volledig*** te rapporteren. ***Waar mogelijk moet*** de rapporterende onderneming ***prioriteit toekennen aan direct beschikbare bronnen, een risicogebaseerde benadering hanteren en garanderen dat verzoeken om informatie*** evenredig zijn aan ***de vereisten van artikel 19 bis en aan de omvang en capaciteit van de entiteit die om informatie wordt verzocht. Rapporterende*** ondernemingen ***mogen geen algemene en niet-gerichte vragenlijsten doen uitgaan wanneer er geen aanwijzingen zijn voor duurzaamheidsrisico's***.

ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan ***en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die*** ondernemingen ***en de schaal en complexiteit van hun activiteiten***. ***Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.***

Or. en

Amendement 128
Lukas Mandl

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming ***mag***, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals	(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***Het moet*** de rapporterende onderneming ***worden verboden om***, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd

voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, ***dus niet trachten om van*** in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te ***verkrijgen*** die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***De rapporterende onderneming moet echter wel de mogelijkheid hebben om bij dergelijke*** ondernemingen in ***haar*** waardeketen aanvullende duurzaamheidsinformatie ***op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen ondernemingen uit de betrokken bedrijfstak***. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die standaarden moeten ook, voor zover

niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, in of buiten de Unie gevestigde ***rapporterende*** ondernemingen in haar waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, ***om*** informatie te ***verzoeken*** die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***Tegelijkertijd moeten*** ondernemingen in ***hun*** waardeketen ***die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, een wettelijk recht krijgen om te weigeren informatie te verstrekken die deze grenzen overschrijdt. Om de doeltreffendheid van dat recht te waarborgen en te voorkomen dat kleinere ondernemingen proactief moeten beoordelen of het van toepassing is, moeten rapporterende ondernemingen die om informatie vragen die verder gaat dan de vastgestelde limieten, de ondernemingen in hun waardeketen met gemiddeld tot 1 000 werknemers over het boekjaar in kennis stellen van de gevraagde*** aanvullende ***informatie en van hun wettelijke recht om te weigeren om deze te verstrekken. Om evenredigheid te waarborgen, wordt de reikwijdte van dit "waardeketenplafond" op de volgende manieren beperkt: Ten eerste wordt het vrijwillig delen van informatie, met inbegrip van informatie die gewoonlijk wordt uitgewisseld tussen ondernemingen binnen een bepaalde sector, er niet door beperkt. Ten tweede heeft dit geen invloed op enige verplichting – contractueel of voortvloeiend uit het Unie- of nationaal recht – om informatie te verstrekken die onder het toepassingsgebied van het waardeketenplafond valt. Ten derde is het waardeketenplafond uitsluitend van toepassing op de verzameling van informatie met het oog op de rapportage van*** duurzaamheidsinformatie ***zoals vereist op grond van Richtlijn 2013/34/EU. Het doet geen afbreuk aan de Unievereisten***

mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.

om een due-diligenceproces toe te passen of informatie te verzamelen voor andere doeleinden, zoals voor risicobeheer van de rapporterende onderneming.
Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden. ***Aangezien micro-ondernemingen in verhouding tot hun omvang onevenredig zwaar worden belast door rapportageverplichtingen, hoeft informatie over de waardeketen van een onderneming geen informatie over micro-ondernemingen te bevatten. Bijgevolg moeten de lidstaten waarborgen dat ondernemingen niet trachten dergelijke informatie te verkrijgen van micro-ondernemingen binnen hun waardeketen. Dit verbod is beperkt tot verzoeken die worden gedaan met het oog op de rapportage van duurzaamheidsinformatie***

uit hoofde van Richtlijn 2013/34/EU, en doet onder meer geen afbreuk aan de Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen.

Or. en

Amendement 129
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***De*** rapporterende onderneming ***mag, ten behoeve van de rapportage*** van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU***, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren***. De rapporterende onderneming moet echter wel de mogelijkheid hebben om bij dergelijke ondernemingen in haar waardeketen aanvullende duurzaamheidsinformatie op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen	(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***Ondernemingen die binnen of buiten de Unie zijn gevestigd, gemiddeld tot 500 werknemers hebben over het boekjaar en niet verplicht zijn te rapporteren over duurzaamheid, kunnen ervoor kiezen geen informatie vrij te geven die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik ten behoeve van de rapportage door een*** rapporterende onderneming van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU. De rapporterende onderneming moet echter wel de mogelijkheid hebben om bij dergelijke ondernemingen in haar waardeketen aanvullende duurzaamheidsinformatie op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen ondernemingen uit de betrokken bedrijfstak. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden

ondernemingen uit de betrokken bedrijfstak. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de ***verplichting voor ondernemingen om niet te trachten*** van ondernemingen in ***hun*** waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***1 000*** werknemers hebben, informatie te ***verkrijgen*** die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.

geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de ***mogelijkheid*** van ondernemingen in ***de*** waardeketen die gedurende het boekjaar gemiddeld tot ***500*** werknemers hebben, ***om te weigeren om aan de rapporterende ondernemingen*** informatie te ***verstrekken*** die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden. ***Deze beperkingen hebben betrekking op de informatie die een rapporterende onderneming kan eisen van een onderneming in haar waardeketen, maar vormen geen belemmering voor een overeenkomst tussen de twee ondernemingen om op contractuele basis duurzaamheidsinformatie uit te wisselen.***

Or. en

Motivering

Zoals eerder aangegeven, voeren we een drieledige benadering in met een categorie middelgrote ondernemingen met 500 tot 1 000 werknemers. We draaien ook de benadering van het waardeketenplafond om, zodat grote ondernemingen zich geen zorgen hoeven te maken over het exacte aantal werknemers van hun leveranciers en geen risico lopen als zij informatie opvragen. In plaats daarvan hoeven ondernemingen met minder dan 500 werknemers alleen de informatie vrij te geven die in de standaarden voor vrijwillig gebruik is opgenomen. Ook verduidelijken we dat dit geen belemmering vormt voor het delen

van duurzaamheidsinformatie om andere gronden dan de CSRD, namelijk via contractuele afspraken.

Amendement 130
Axel Voss, Radan Kanev

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming ***moet echter wel*** de mogelijkheid hebben om bij dergelijke ondernemingen in haar waardeketen aanvullende duurzaamheidsinformatie op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen ondernemingen uit de betrokken bedrijfstak. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden	(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***Bij het beoordelen van haar waardeketen moet*** de rapporterende onderneming ***een risicogebaseerde benadering hanteren waarbij de inspanningen er met name op gericht zijn informatie te verkrijgen over effecten met een hoog risico en over duurzaamheidsvraagstukken die vaak in verband worden gebracht met de bedrijfstak van de onderneming, en*** de mogelijkheid hebben om bij dergelijke

geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.

ondernemingen in haar waardeketen aanvullende duurzaamheidsinformatie op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen ondernemingen uit de betrokken bedrijfstak. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan en relevant voor ***de omvang,*** de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden. ***In die standaarden moet tevens onderscheid worden gemaakt tussen de kleinste en de grootste categorieën ondernemingen in de waardeketen.***

Or. en

Motivering

Om het begrip "waardeketen" uit de CSRD en het begrip "activiteitenketen" uit de CSDDD op elkaar af te stemmen, moet voor informatie over de waardeketen een risicogebaseerde benadering worden gehanteerd, waarbij de nadruk ligt op effecten met een hoog risico en rekening wordt gehouden met de omvang en capaciteiten van de onderneming.

Amendement 131
Mario Mantovani

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***De rapporterende onderneming moet echter wel de mogelijkheid hebben om bij dergelijke ondernemingen in haar waardeketen aanvullende duurzaamheidsinformatie op te vragen die doorgaans wordt gedeeld tussen ondernemingen uit de betrokken bedrijfstak.*** Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun	(9) Artikel 19 bis, lid 3, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen informatie rapporteren over de eigen activiteiten van de onderneming en over haar waardeketen. Het is noodzakelijk om de rapportagedruk terug te dringen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. De rapporterende onderneming mag, ten behoeve van de rapportage van duurzaamheidsinformatie op individueel of op geconsolideerd niveau, zoals voorgeschreven door Richtlijn 2013/34/EU, en onverminderd Unievereisten om een due-diligenceproces toe te passen, dus niet trachten om van in of buiten de Unie gevestigde ondernemingen in haar waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Ondernemingen die overeenkomstig die beperkingen over hun waardeketen rapporteren, moeten worden geacht te voldoen aan hun verplichtingen inzake duurzaamheidsrapportage. Assuranceverleners moeten hun assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de

assuranceverklaring opstellen met inachtneming van de verplichting voor ondernemingen om niet te trachten van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.

informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. ***Wat betreft de rapportage door kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's), moet in de gedelegeerde handeling rekening worden gehouden met het werk dat EFRAG tot nu toe in samenwerking met de belanghebbenden heeft verzet om de VSME-standaard uit te werken.*** Daartoe moet de Commissie worden gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren. Die standaarden moeten evenredig zijn aan en relevant voor de capaciteiten en de kenmerken van die ondernemingen en de schaal en complexiteit van hun activiteiten. Die standaarden moeten ook, voor zover mogelijk, de structuur specificeren die voor het weergeven van die informatie moet worden aangehouden.

Or. it

Motivering

De hoeveelheid informatie die binnen het toepassingsgebied van de richtlijn vallende ondernemingen van micro-ondernemingen en kmo's mogen vereisen, moet worden gelijkgesteld met de VSME-standaard. Dit biedt kleine marktdeelnemers een essentiële waarborg tegen onevenredige bureaucratische lasten.

Amendement 132
Axel Voss, Radan Kanev

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(9 bis) Het waardeketenplafond dat is vastgesteld in de duurzaamheidsstandaarden voor vrijwillig

gebruik is nodig om het doorsijpeleffect van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage voor kleinere ondernemingen te verminderen. De mogelijkheid van de onderneming om de nodige informatie over de waardeketen te verkrijgen, kan evenwel verschillen afhankelijk van diverse factoren, zoals de contractuele regelingen van de onderneming, de mate van zeggenschap die zij uitoefent over de activiteiten buiten de consolidatiekring en haar kopersmacht. De standaarden die bij gedelegeerde handelingen worden vastgesteld, moeten als model dienen om de rapportagedruk voor ondernemingen in de waardeketen te verminderen, zodat zij op vrijwillige basis kunnen rapporteren aan de hand van een versie die is afgestemd op hun omvang. Ondernemingen binnen de waardeketen moeten ervoor zorgen dat het juiste model wordt geselecteerd en gebruikt, zodat ondernemingen die informatie vragen, niet van alle entiteiten in hun waardeketen hoeven te beoordelen of bepalen in welke groottecategorie ze vallen. Om grote ondernemingen die onder de richtlijn vallen in staat te stellen om met voldoende nauwkeurigheid aan hun rapportageverplichtingen te voldoen, het gebruik te beperken van proxydata, die voor ondernemingen lastig te verkrijgen kunnen zijn, en de kosten van de aankoop van data van derde aggregatoren te verlagen, moet in de duurzaamheidsstandaarden voor vrijwillig gebruik derhalve de evenredigheid van de verschillende groottecategorieën van ondernemingen in de waardeketen worden erkend.

Or. en

Amendement 133
Mario Mantovani

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(9 bis) Om de administratieve lasten voor kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) te verminderen, moet worden voorkomen dat deze ondernemingen worden onderworpen aan onevenredige en ongelijksoortige informatieverzoeken. In dit verband moet worden gestreefd naar één gestandaardiseerd informatiemodel, zodat kmo's worden vrijgesteld van de last om te voldoen aan uiteenlopende verzoeken van de grote ondernemingen waarmee zij zakelijke betrekkingen onderhouden. Gelet op het belangrijke werk dat EFRAG heeft verzet bij de uitwerking van de VSME-standaard, zou die standaard de maximale hoeveelheid informatie moeten vertegenwoordigen die grote ondernemingen van hun kmo-handelspartners mogen verlangen. Deze convergentie naar de VSME-standaard moet worden aangemoedigd voor alle partijen die betrekkingen aangaan met kmo's, met inbegrip van banken. Meer specifiek zouden ook de Europese regelgevingshandelingen inzake bankentoezicht bij de coördinatie van de verschillende Europese regelgevingshandelingen op duurzaamheidsgebied moeten worden betrokken, omdat de regelgeving zonder die handelingen mogelijk niet zou leiden tot een overeenkomstige vermindering van de administratieve lasten voor kleine en middelgrote ondernemingen, die hoe dan ook informatie aan het kredietstelsel moeten verstrekken om te voldoen aan de verplichtingen die bij de regelgeving inzake toezicht aan de financiële sector worden opgelegd.

Or. it

Motivering

Het systeem vereist een rationele aanpak, en als we ervoor kiezen de standaarden te vereenvoudigen en te harmoniseren, moeten we die vereenvoudiging ook toepassen op andere regelgeving uit hoofde waarvan duurzaamheidsrapportages vereist zijn.

Amendement 134
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(9 bis) Vereisten inzake duurzaamheidsrapportage mogen een onderneming niet verplichten tot de openbaarmaking van informatie over bijvoorbeeld intellectueel kapitaal, intellectuele eigendom, knowhow of de resultaten van innovatie die als bedrijfsgeheimen zoals gedefinieerd in Richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad zouden worden aangemerkt. De in deze wijzigingsrichtlijn vastgelegde rapportagevereisten moeten Richtlijn (EU) 2016/943 dan ook onverlet laten.

Or. en

Motivering

Om ondernemingen duidelijkheid te verschaffen over informatie die zij niet openbaar mogen maken, voegen wij een verwijzing naar de richtlijn inzake bedrijfsgeheimen toe.

Amendement 135
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Raffaele Stancanelli

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(9 bis) Het is noodzakelijk de rapportagedruk voor ondernemingen te

verminderen en derhalve moet het toepassingsgebied worden beperkt tot de activiteitenketen in plaats van de waardeketen. Om overlappingen tussen verschillende rapportageverplichtingen te beperken, hoeven ondernemingen ook geen informatie te verstrekken die reeds in een ander rapport is opgenomen.

Or. en

Amendement 136
Axel Voss, Radan Kanev

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(9 ter) Volgens artikel 19 bis, lid 1, en artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU moeten ondernemingen informatie openbaar maken op vijf rapportagegebieden: bedrijfsmodel; beleid, waaronder de toegepaste due-diligenceprocessen; de resultaten van dat beleid; risico's en risicobeheer; en essentiële prestatie-indicatoren die relevant zijn voor het bedrijf. Artikel 19 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU bevat geen uitdrukkelijke verwijzingen naar andere rapportagegebieden die gebruikers van informatie relevant achten. Sommige van die gebieden sluiten aan op openbaarmakingen die zijn opgenomen in internationale kaders, waaronder de aanbevelingen van de Taskforce voor de openbaarmaking van klimaatgerelateerde financiële informatie. Informatieverschaffingsverplichtingen moeten in voldoende detail worden gespecificeerd om ervoor te zorgen dat ondernemingen informatie over hun veerkracht ten aanzien van risico's in verband met duurzaamheidskwesties rapporteren. Naast de in artikel 19 bis,

lid 1, en artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU genoemde rapportagegebieden moeten ondernemingen informatie verschaffen over hun bedrijfsstrategie alsook de veerkracht van het bedrijfsmodel en de bedrijfsstrategie ten aanzien van risico's die verband houden met duurzaamheidskwesties. Ook moeten zij verplicht worden eventuele plannen bekend te maken om ervoor te zorgen dat hun bedrijfsmodel en -strategie verenigbaar zijn met de transitie naar een duurzame economie en met de doelstellingen om de opwarming van de aarde te beperken tot 1,5 °C in overeenstemming met de Overeenkomst van Parijs en om uiterlijk in 2050 klimaatneutraliteit te bereiken, zoals vastgesteld in Verordening (EU) 2021/1119, zonder of met een beperkte uitloop van die termijn. Het is met name van belang dat plannen in verband met het klimaat gebaseerd zijn op de meest recente wetenschappelijke gegevens, waaronder verslagen van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (Intergovernmental Panel on Climate Change – IPCC) en verslagen van de Europese wetenschappelijke adviesraad inzake klimaatverandering. Overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 openbaar gemaakte informatie over het bedrag aan kapitaaluitgaven (capex) of operationele uitgaven (opex) in verband met op de taxonomie afgestemde activiteiten kan in voorkomend geval financiële en investeringsplannen in verband met dergelijke plannen ondersteunen. Ondernemingen moeten ook worden verplicht bekend te maken of en hoe in hun bedrijfsmodel en -strategie rekening wordt gehouden met de belangen van belanghebbenden; eventuele kansen voor de onderneming die uit duurzaamheidskwesties voortvloeien; de uitvoering van de aspecten van de bedrijfsstrategie die van

invloed zijn op of worden beïnvloed door duurzaamheidskwesties; eventuele door de onderneming gestelde duurzaamheidsdoelstellingen en de vooruitgang die is geboekt om deze te behalen; de rol van de raad en het bestuur met betrekking tot duurzaamheidskwesties; de belangrijkste werkelijke en mogelijke negatieve effecten van de activiteiten van de onderneming; en de wijze waarop de onderneming de informatie waarover zij rapporteert, heeft vastgesteld. Zodra de openbaarmaking van elementen zoals doelstellingen en de vooruitgang om die te behalen verplicht is, vervalt de noodzaak voor een afzonderlijke verplichting om de resultaten van beleid openbaar te maken. Om overlapping met sectorale regelgeving te voorkomen, moeten ondernemingen waarvoor meerdere vereisten voor het opstellen van een klimaattransitieplan gelden, zoals ondernemingen die onder het systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten (Richtlijn 2003/87/EG), de richtlijn industriële emissies (Richtlijn 2010/75/EU) of de verordening betreffende informatieverschaffing over duurzaamheid in de financiëledienstensector (Verordening 2019/2088) vallen, worden verondersteld te hebben voldaan aan de informatieverplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, mits het in het kader van die sectorale regelgeving ingediende transitieplan erop gericht is de opwarming van de aarde te beperken in overeenstemming met de Overeenkomst van Parijs en tegen 2050 klimaatneutraliteit te bereiken. In dergelijke gevallen moeten ondernemingen een duidelijke verwijzing naar het desbetreffende transitieplan opnemen in het overeenkomstig deze richtlijn opgestelde bestuursverslag.

Or. en

Motivering

Wijzigt overweging 30 van de CSRD. Ondernemingen moeten niet worden verplicht binnen verschillende kaders meerdere transitieplannen te rapporteren. We moeten het eenmaligheidsbeginsel toepassen.

Amendement 137
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 10

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(10) Artikel 29 quater, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU biedt kleine en middelgrote ondernemingen met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, kleine en niet-complexe instellingen en (her)verzekeringscaptives de mogelijkheid om duurzaamheidsinformatie te rapporteren volgens de door de Commissie vast te stellen beperkte reeks standaarden. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, moet de machtiging voor de Commissie om gedelegeerde handelingen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage vast te stellen, voor die kleine en middelgrote ondernemingen worden geschrapt.	***Schrappen***

Or. fr

Motivering

De ECB wijst erop dat vrijwillige rapportagestandaarden grote nadelen hebben, waaronder vooringenomenheid door zelfselectie, greenwashing en gebrekkige controle, met onbetrouwbare verzamelde gegevens tot gevolg. Dit kan leiden tot systemische problemen voor risicobeheer en toezichtsactiviteiten.

Amendement 138
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 10

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(10) Artikel 29 quater, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU biedt kleine en middelgrote ondernemingen met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, kleine en niet-complexe instellingen en (her)verzekeringscaptives de mogelijkheid om duurzaamheidsinformatie te rapporteren volgens de door de Commissie vast te stellen beperkte reeks standaarden. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, moet de machtiging voor de Commissie om gedelegeerde handelingen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage vast te stellen, voor die kleine en middelgrote ondernemingen worden geschrapt.	(10) Artikel 29 quater, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU biedt kleine en middelgrote ondernemingen met tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU toegelaten effecten, kleine en niet-complexe instellingen en (her)verzekeringscaptives de mogelijkheid om duurzaamheidsinformatie te rapporteren volgens de door de Commissie vast te stellen beperkte reeks standaarden. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, moet de machtiging voor de Commissie om gedelegeerde handelingen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage vast te stellen, voor die kleine en middelgrote ondernemingen ***onvoorwaardelijk*** worden geschrapt.

Or. en

Amendement 139
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 10 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(10 bis) Kleine en middelgrote ondernemingen die niet verplicht zijn om

duurzaamheidsrapporten op te stellen, doen dit vaak op vrijwillige basis, bijvoorbeeld om toegang te krijgen tot financiering en investeringen, om interne duurzaamheidsdoelstellingen te monitoren, of gewoon omdat duurzaamheid een kernwaarde is voor hun bedrijf. De bestaande vrijwillige standaarden voor kleine en middelgrote ondernemingen zijn niet geschikt voor dit doel, met name gezien de wijziging van het toepassingsgebied van deze richtlijn. Derhalve moet de Commissie een nieuwe gedelegeerde handeling vaststellen met standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik die verenigbaar zijn met de eerste reeks sectoragnostische standaarden die zijn vastgesteld bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/2772, en hierbij rekening houden met de vereisten uit verwante EU-wetgeving, met inbegrip van Verordening 2021/1119, Verordening 2020/1818, Verordening 2019/2088, Verordening 2020/852 en de informatieverschaffingsverplichtingen in het kader van de derde pijler van de Europese Bankautoriteit. In de gedelegeerde handeling moet de informatie worden gespecificeerd die de betrokken ondernemingen openbaar moeten maken over kernmaatstaven die relevant zijn voor ondernemingen in alle sectoren, en hun materiële impact, teneinde grote ondernemingen beter in staat te stellen duurzaamheidsverklaringen op te stellen in overeenstemming met de in artikel 29 ter gespecificeerde standaarden om waarschijnlijke negatieve effecten in hun waardeketen in kaart te brengen zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks contact te hebben met elke speler in de waardeketen.

Or. en

Amendement 140
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 11

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(11) Artikel 19 bis, lid 7, van Richtlijn 2013/34/EU biedt kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, de mogelijkheid van een opt-out uit de duurzaamheidsrapportage voor de eerste twee jaar dat die vereisten van toepassing zijn. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen moeten worden uitgesloten van de duurzaamheidsrapportage, moet de bepaling die een opt-out voor twee jaar toestaat, worden geschrapt.	***Schrappen***

Or. fr

Amendement 141
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 12

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(12) Artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat moederondernemingen van grote groepen een duurzaamheidsverslag op geconsolideerd niveau moeten opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk op die moederondernemingen terug te dringen, moet het toepassingsbereik van die verplichting worden teruggebracht tot moederondernemingen van grote groepen met, op geconsolideerde basis, een gemiddelde van meer dan	***Schrappen***

1 000 werknemers over het boekjaar.

Or. fr

Amendement 142
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 12

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(12) Artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat moederondernemingen van grote groepen een duurzaamheidsverslag op geconsolideerd niveau moeten opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk op die moederondernemingen terug te dringen, moet het toepassingsbereik van die verplichting worden teruggebracht tot moederondernemingen van grote groepen met, op geconsolideerde basis, een gemiddelde van meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar.	(12) Artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat moederondernemingen van grote groepen een duurzaamheidsverslag op geconsolideerd niveau moeten opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk op die moederondernemingen terug te dringen, moet het toepassingsbereik van die verplichting worden teruggebracht tot moederondernemingen van groepen met, op geconsolideerde basis, een gemiddelde van meer dan ***10 000*** werknemers ***en ofwel een netto-omzet van meer dan 2 miljard of een balanstotaal van meer dan 500 miljoen EUR*** over het boekjaar.

Or. en

Amendement 143
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 12

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(12) Artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat moederondernemingen van grote groepen	(12) Artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat moederondernemingen van grote groepen

een duurzaamheidsverslag op geconsolideerd niveau moeten opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk op die moederondernemingen terug te dringen, moet het toepassingsbereik van die verplichting worden teruggebracht tot moederondernemingen van ***grote*** groepen met, op geconsolideerde basis, een gemiddelde van meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar.	een duurzaamheidsverslag op geconsolideerd niveau moeten opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk op die moederondernemingen terug te dringen, moet het toepassingsbereik van die verplichting worden teruggebracht tot moederondernemingen van groepen met, op geconsolideerde basis, een gemiddelde van meer dan ***5 000*** werknemers ***en een netto-omzet van meer dan 1,5 miljard EUR*** over het boekjaar.

Or. en

Amendement 144
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 12

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(12) Artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat moederondernemingen van grote groepen een duurzaamheidsverslag op geconsolideerd niveau moeten opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk op die moederondernemingen terug te dringen, moet het toepassingsbereik van die verplichting worden teruggebracht tot moederondernemingen van grote groepen met, op geconsolideerde basis, een gemiddelde van meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar.	(12) Artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat moederondernemingen van grote groepen een duurzaamheidsverslag op geconsolideerd niveau moeten opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk op die moederondernemingen terug te dringen, moet het toepassingsbereik van die verplichting worden teruggebracht tot moederondernemingen van grote groepen met, op geconsolideerde basis, een gemiddelde van meer dan ***10 000*** werknemers over het boekjaar.

Or. en

Amendement 145
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 12

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(12) Artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat moederondernemingen van grote groepen een duurzaamheidsverslag op geconsolideerd niveau moeten opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk op die moederondernemingen terug te dringen, moet het toepassingsbereik van die verplichting worden teruggebracht ***tot*** moederondernemingen van grote groepen met, op geconsolideerde basis, een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar.	(12) Artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat moederondernemingen van grote groepen een duurzaamheidsverslag op geconsolideerd niveau moeten opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk op die moederondernemingen terug te dringen, moet het toepassingsbereik van die verplichting worden teruggebracht***.*** Moederondernemingen van grote groepen met, op geconsolideerde basis, een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar ***moeten rapporteren in overeenstemming met de standaarden voor duurzaamheidsrapportage***. ***Moederondernemingen van grote groepen met, op geconsolideerde basis, een gemiddelde van meer dan 500, maar minder dan 1 000 werknemers over het boekjaar (hierna "middelgrote groepen" genoemd) moeten ook rapporteren in overeenstemming met de vereenvoudigde standaarden voor duurzaamheidsverslaglegging.***

Or. en

Motivering

Zoals eerder aangegeven, voeren we een drieledige benadering in met een categorie middelgrote ondernemingen met 500 tot 1 000 werknemers. Deze benadering wordt ook toegepast op moederondernemingen.

Amendement 146
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Aurore Lalucq, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 12

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(12) Artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat moederondernemingen van grote groepen een duurzaamheidsverslag op geconsolideerd niveau moeten opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk op die moederondernemingen terug te dringen, moet het toepassingsbereik van die verplichting worden teruggebracht tot moederondernemingen van grote groepen ***met, op geconsolideerde basis, een gemiddelde van meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar***.	(12) Artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat moederondernemingen van grote groepen een duurzaamheidsverslag op geconsolideerd niveau moeten opstellen en publiceren. Om de rapportagedruk op die moederondernemingen terug te dringen, moet het toepassingsbereik van die verplichting worden teruggebracht tot moederondernemingen van grote groepen.

Or. en

Amendement 147
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 12 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(12 bis) Richtlijn (EU) 2022/2464 schrijft voor dat ondernemingen die onder het toepassingsgebied ervan vallen, duurzaamheidsinformatie moeten rapporteren overeenkomstig de verplichte Europese standaarden voor duurzaamheidsrapportage (European Sustainability Reporting Standards – ESRS). In juli 2023 heeft de Commissie een eerste reeks ESRS goedgekeurd. Om snel werk te maken van de vereenvoudiging en stroomlijning van duurzaamheidsrapportage zal de Commissie zo spoedig mogelijk, en uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn, een gedelegeerde handeling vaststellen ter herziening van de eerste reeks ESRS met het oog op een ingrijpende hervorming van de standaarden door: i) de

datapunten te schrappen die het minst belangrijk worden geacht voor de algemene doelstelling van duurzaamheidsrapportage; ii) prioriteit te geven aan kwantitatieve indicatoren boven beschrijvende informatie, maar hierbij wel iii) het beginsel van dubbele materialiteit te eerbiedigen, iv) de nieuwe reeks ESRS en vereenvoudigde ESRS af te stemmen op andere Europese financiële regelgeving, zoals Richtlijn (EU) 2019/2088, en prudentiële regelgeving, en v) de vereisten niet te versoepelen tot een niveau dat lager is dan de internationale standaarden.

Or. en

Motivering

De vereenvoudiging van de ESRS bij een gedelegeerde handeling moet zodanig worden vormgegeven dat duidelijker wordt wat met de vereenvoudiging wordt beoogd.

Amendement 148
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 12 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(12 ter) Richtlijn (EU) 2022/2464 schrijft voor dat ondernemingen die onder het toepassingsgebied ervan vallen, duurzaamheidsinformatie moeten rapporteren overeenkomstig de verplichte Europese standaarden voor duurzaamheidsrapportage (European Sustainability Reporting Standards – ESRS). Om de eisen te vereenvoudigen en de druk voor middelgrote ondernemingen met meer dan 500 maar minder dan 1 000 werknemers te verlichten, zal de Commissie [12 months following the adoption of this amending Directive] een gedelegeerde handeling vaststellen waarin de vereenvoudigde standaarden voor

duurzaamheidsrapportage (hierna "S-ESRS" genoemd) worden gespecificeerd. Deze S-ESRS omvatten een subreeks van ESRS, met als streefdoel een derde van de datapunten die aan grote ondernemingen worden gevraagd in het kader van ESRS, met volledige inachtneming van het beginsel van dubbele materialiteit en afgestemd op andere Europese financiële regelgeving, zoals Richtlijn (EU) 2019/2088, en prudentiële regelgeving.

Or. en

Motivering

Zoals eerder aangegeven, voeren we een drieledige benadering in met een categorie middelgrote ondernemingen met 500 tot 1 000 werknemers. Deze middelgrote ondernemingen gaan rapporteren volgens de vereenvoudigde ESRS, hierna S-ESRS genoemd. De inhoud van deze S-ESRS moet worden gespecificeerd in het voorstel tot vaststelling van rapportagevereisten die zijn afgestemd op de omvang van ondernemingen.

Amendement 149
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 12 quater (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(12 quater) Artikel 29 bis, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat moederondernemingen van grote groepen een duurzaamheidsverslag op geconsolideerd niveau moeten opstellen en publiceren. Om de informatie die wordt geëist van participatieondernemingen nader te verduidelijken, hoeven deze ondernemingen niet te voldoen aan de verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn. Om de regeldruk voor ondernemingen te verminderen, profiteren moederondernemingen met betrekking tot recente verworven dochterondernemingen die nog niet rapporteren, evenzo van een

overgangsperiode van 24 maanden.

Or. en

Amendement 150
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Aurore Lalucq, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 13

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(13) Artikel 29 ter, lid 1, derde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU machtigt de Commissie om sectorspecifieke rapportagestandaarden vast te stellen door middel van gedelegeerde handelingen, waarbij een eerste reeks van deze standaarden tegen 30 juni 2026 zou worden vastgesteld. Om te vermijden dat het aantal voorgeschreven datapunten dat ondernemingen moeten rapporteren toeneemt, moet ***die machtiging worden geschrapt***.	(13) Artikel 29 ter, lid 1, derde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU machtigt de Commissie om sectorspecifieke rapportagestandaarden vast te stellen door middel van gedelegeerde handelingen, waarbij een eerste reeks van deze standaarden tegen 30 juni 2026 zou worden vastgesteld. ***Sectorspecifieke standaarden zijn essentieel om ondernemingen te ondersteunen bij de uitvoering van hun materialiteitsbeoordelingen. Momenteel zijn er diverse vrijwillige sectorale standaarden, hetgeen tot meer complexiteit voor ondernemingen leidt. Gemeenschappelijke, sectorspecifieke EU-standaarden dragen bij tot een goed functionerende interne markt en garanderen de betrouwbaarheid en vergelijkbaarheid van gegevens.*** Om te vermijden dat het aantal voorgeschreven datapunten dat ondernemingen moeten rapporteren toeneemt, moet ***de Commissie ervoor zorgen dat de informatie die in deze standaarden voor duurzaamheidsrapportage wordt gespecificeerd, in verhouding staat tot de omvang van de risico's en effecten met betrekking tot de specifieke duurzaamheidskwesties die relevant zijn voor elke sector***. ***De Commissie moet ook rekening houden met het feit dat niet alle activiteiten binnen dergelijke sectoren***

noodzakelijkerwijs gepaard gaan met hoge duurzaamheidsrisico's of -effecten. De Commissie moet waarborgen dat sectorspecifieke standaarden niet leiden tot extra druk voor ondernemingen of tot een verplichting om een buitensporig aantal datapunten te rapporteren. De Commissie moet naar behoren in acht nemen dat met sectorspecifieke standaarden wordt beoogd gerichte en eenvoudige duurzaamheidsrapportage door ondernemingen te bevorderen die hoogwaardige gegevensreeksen oplevert.

Or. en

Amendement 151
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 13

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(13) Artikel 29 ter, lid 1, derde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU machtigt de Commissie om sectorspecifieke rapportagestandaarden vast te stellen door middel van gedelegeerde handelingen, waarbij een eerste reeks van deze standaarden tegen 30 juni 2026 zou worden vastgesteld. Om te vermijden dat het aantal voorgeschreven datapunten dat ondernemingen moeten rapporteren toeneemt, moet die machtiging worden ***geschrapt***.	(13) Artikel 29 ter, lid 1, derde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU machtigt de Commissie om sectorspecifieke rapportagestandaarden vast te stellen door middel van gedelegeerde handelingen, waarbij een eerste reeks van deze standaarden tegen 30 juni 2026 zou worden vastgesteld. Om te vermijden dat het aantal voorgeschreven datapunten dat ondernemingen moeten rapporteren toeneemt, moet die machtiging worden ***uitgesteld***. ***De Commissie zal in plaats daarvan vóór 1 februari 2027 sectorspecifieke richtsnoeren publiceren om ondernemingen en auditors te ondersteunen bij de beoordeling van de risico's, kansen en effecten in specifieke sectoren, teneinde de toepassing van ESRS en S-ESRS binnen een bepaalde sector te bevorderen, vast te stellen welke duurzaamheidsvraagstukken waarschijnlijk relevant zijn voor een specifieke sector en de rapportagedruk te***

verminderen. In voorkomend geval moet rekening worden gehouden met relevante internationale standaarden. Drie jaar na de vaststelling van de niet-bindende sectorspecifieke richtsnoeren beoordeelt de Commissie of zij sectorspecifieke standaarden moet voorstellen om efficiëntie te waarborgen, de lasten te verminderen en duidelijkheid te verschaffen.

Or. en

Motivering

Om ondernemingen te helpen beoordelen welke sectoren wel of niet relevant zijn en hen te helpen de juiste risico's, kansen en effecten in kaart te brengen, is het essentieel dat er ten minste richtsnoeren zijn voor sectoren die daar behoefte aan hebben. Er moeten alleen sectorspecifieke standaarden worden vastgesteld indien dit drie jaar na de vaststelling van de richtsnoeren wordt bepaald dat dit noodzakelijk is.

Amendement 152
Axel Voss, Radan Kanev

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 13

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(13) Artikel 29 ter, lid 1, derde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU machtigt de Commissie om sectorspecifieke rapportagestandaarden vast te stellen door middel van gedelegeerde handelingen, waarbij een eerste reeks van deze standaarden tegen 30 juni 2026 zou worden vastgesteld. Om te vermijden dat het aantal voorgeschreven datapunten dat ondernemingen moeten rapporteren toeneemt, moet die machtiging worden geschrapt.	(13) Artikel 29 ter, lid 1, derde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU machtigt de Commissie om sectorspecifieke rapportagestandaarden vast te stellen door middel van gedelegeerde handelingen, waarbij een eerste reeks van deze standaarden tegen 30 juni 2026 zou worden vastgesteld. Om te vermijden dat het aantal voorgeschreven datapunten dat ondernemingen moeten rapporteren toeneemt, moet die machtiging worden geschrapt. ***In plaats daarvan moet de Commissie sectorspecifieke vrijwillige richtsnoeren verstrekken. Gezien het grote aantal economische activiteiten moet de Commissie prioriteit geven aan sectorspecifieke richtsnoeren met hoge duurzaamheidsrisico's of -effecten voor***

het milieu, de mensenrechten en governance, waaronder de in de secties A tot en met H alsmede de sectie L van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1893/2006 van het Europees Parlement en de Raad vermelde sectoren, en de desbetreffende activiteiten binnen die sectoren, rekening houdend met wereldwijd aanvaarde standaarden voor duurzaamheidsrapportage, zoals de standaarden die zijn ontwikkeld door de International Sustainability Standards Board (ISSB) en het Global Reporting Initiative (GRI).

Or. en

Amendement 153
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 14

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(14) Artikel 29 ter, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage mogen specificeren die ondernemingen verplicht om van kleine en middelgrote ondernemingen in hun waardeketen informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage voor kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, en om de rapportagedruk te verminderen voor	***Schrappen***

ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren, mogen de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage specificeren die ondernemingen verplicht om van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren.

Or. fr

Motivering

Restreindre les informations que les grandes entreprises peuvent demander à leurs partenaires commerciaux et sous-traitants réduira considérablement leur capacité à comprendre et à traiter les principaux impacts, risques et opportunités en matière de durabilité dans leur chaîne de valeur. La BCE souligne que des données fiables, cohérentes et comparables sont une condition préalable à l'évaluation des risques financiers liés aux facteurs de durabilité. Or, il existe actuellement un manque de disponibilité, de qualité, de granularité, de comparabilité et de transparence des données ESG. Le champ d'application initial de la collecte de données dans la CSRD est essentiel pour combler ces lacunes en matière de données, tant pour les politiques publiques que pour l'évaluation et le suivi des risques. La norme volontaire pour les PME ne couvre pas les informations sur les impacts et les actions des entreprises, leur exposition à des chaînes de valeur à haut risque, les données importantes liées aux risques climatiques et aux émissions de gaz à effet de serre, ni la durabilité sociale au-delà des données de base sur la main-d'œuvre. Elle ne suffit donc pas à combler les lacunes existantes. En effet, le rapport Draghi a recommandé la norme applicable aux PME cotées en bourse plutôt que la norme de déclaration volontaire pour les PME.

Amendement 154
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 14

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(14) Artikel 29 ter, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage mogen specificeren die ondernemingen verplicht om van kleine en middelgrote ondernemingen in hun waardeketen informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage voor kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, en om de rapportagedruk te verminderen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren, mogen de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage specificeren die ondernemingen verplicht om van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot 1 000 werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren.	***Schrappen***

Or. en

Amendement 155
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 14

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(14) Artikel 29 ter, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage mogen specificeren die ondernemingen verplicht om van kleine en middelgrote ondernemingen in hun ***waardeketen*** informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage voor kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, en om de rapportagedruk te verminderen voor ondernemingen in de ***waardeketen*** die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren, mogen de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage specificeren die ondernemingen verplicht om van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***1 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen ***die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren***.	(14) Artikel 29 ter, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage mogen specificeren die ondernemingen verplicht om van kleine en middelgrote ondernemingen in hun ***activiteitenketen*** informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage voor kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, en om de rapportagedruk te verminderen voor ondernemingen in de ***activiteitenketen*** die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren, mogen de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage specificeren die ondernemingen verplicht om van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***10 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen.

Or. en

Amendement 156
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 14

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(14) Artikel 29 ter, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage mogen specificeren die ondernemingen verplicht om van kleine en middelgrote ondernemingen in hun waardeketen informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage voor kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, en om de rapportagedruk te verminderen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren, ***mogen*** de ***standaarden inzake*** duurzaamheidsrapportage geen rapportage specificeren die ondernemingen verplicht om van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***1 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de ***standaarden*** voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren.	(14) Artikel 29 ter, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage mogen specificeren die ondernemingen verplicht om van kleine en middelgrote ondernemingen in hun waardeketen informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage voor kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, en om de rapportagedruk te verminderen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren, ***mag*** de duurzaamheidsrapportage geen rapportage specificeren die ondernemingen verplicht om van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***10 000*** werknemers ***en ofwel een netto-omzet van meer dan 2 miljard of een balanstotaal van meer dan 500 miljoen EUR*** hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de ***instructies*** voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren.

Or. en

Amendement 157
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 14

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(14) Artikel 29 ter, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage mogen specificeren die ondernemingen verplicht om van kleine en middelgrote ondernemingen in hun waardeketen informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage voor kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, en om de rapportagedruk te verminderen voor ondernemingen in de ***waardeketen*** die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren, mogen de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage specificeren die ondernemingen verplicht om van ondernemingen in hun ***waardeketen*** die over het boekjaar gemiddeld tot ***1 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren.	(14) Artikel 29 ter, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage mogen specificeren die ondernemingen verplicht om van kleine en middelgrote ondernemingen in hun waardeketen informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage voor kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, en om de rapportagedruk te verminderen voor ondernemingen in de ***activiteitenketen*** die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren, mogen de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage specificeren die ondernemingen verplicht om van ondernemingen in hun ***activiteitenketen*** die over het boekjaar gemiddeld tot ***5 000*** werknemers ***en een netto-omzet van maximaal 1,5 miljard EUR*** hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun

duurzaamheid hoeven te rapporteren.

Or. en

Amendement 158
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 14

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(14) Artikel 29 ter, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage mogen specificeren die ondernemingen verplicht om van kleine en middelgrote ondernemingen in hun waardeketen informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage voor kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, en om de rapportagedruk te verminderen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren, mogen de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage specificeren die ondernemingen verplicht om van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***1 000*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te	(14) Artikel 29 ter, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage mogen specificeren die ondernemingen verplicht om van kleine en middelgrote ondernemingen in hun waardeketen informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage voor kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten. Gelet op het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, moeten worden uitgesloten van duurzaamheidsrapportage, en om de rapportagedruk te verminderen voor ondernemingen in de waardeketen die niet over hun duurzaamheid hoeven te rapporteren, mogen de standaarden inzake duurzaamheidsrapportage geen rapportage specificeren die ondernemingen verplicht om van ondernemingen in hun waardeketen die over het boekjaar gemiddeld tot ***500*** werknemers hebben, informatie te verkrijgen die verder gaat dan de informatie die moet worden gerapporteerd krachtens de standaarden voor duurzaamheidsrapportage voor vrijwillig gebruik door ondernemingen die niet over hun duurzaamheid hoeven te

rapporteren.	rapporteren.

Or. en

Motivering

Zoals eerder aangegeven, voeren we een drieledige benadering in met een categorie middelgrote ondernemingen met 500 tot 1 000 werknemers. Dit amendement weerspiegelt deze benadering van het waardeketenplafond.

Amendement 159
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 14 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(14 bis) Artikel 29 ter, lid 4, van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat in standaarden voor duurzaamheidsrapportage rekening moet worden gehouden met de moeilijkheden die ondernemingen kunnen ondervinden bij het verzamelen van informatie van spelers in hun hele waardeketen. Gezien de recente pogingen van derde landen om de verstrekking van gegevens vanuit niet-EU-landen aan EU-ondernemingen te blokkeren, staan de lidstaten toe dat er – in uitzonderlijke gevallen waarin een onderneming in een derde land buiten de EU op grond van de wetgeving van dat derde land kan worden bestraft voor slechts het doorgeven van duurzaamheidsinformatie – in plaats van de op grond van deze richtlijn vereiste informatie voor een dergelijke onderneming standaardwaarden worden verstrekt. Deze standaardwaarden, die worden berekend of worden ontleend aan secundaire gegevens, vormen een schatting van de gemiddelde waarde voor een indicator voor een specifiek land en een specifieke sector. Indien dergelijke standaardwaarden niet beschikbaar zijn, staan de lidstaten toe dat de informatie

	niet openbaar wordt gemaakt indien sprake is van een risico op sancties op grond van wetgeving van het derde land.

Or. en

Motivering

Gezien de recente pogingen van buitenlandse wetgevers om de verstrekking van gegevens vanuit niet-EU-landen aan ondernemingen in de Unie te blokkeren, zijn wij van mening dat ondernemingen de mogelijkheid moeten krijgen om deze gegevens te vervangen door standaardwaarden die een schatting vormen van het gemiddelde van een indicator voor een bepaald land en een bepaalde sector. Indien dergelijke standaardwaarden niet beschikbaar zijn, mogen ondernemingen niet verantwoordelijk worden gehouden voor de wetgeving van derde landen. Op grond van dit amendement hoeven zij deze informatie niet openbaar te maken als daardoor sancties aan hen zouden kunnen worden opgelegd.

Amendement 160
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 15

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(15) Artikel 29 quinquies van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen die moeten voldoen aan de vereisten van artikel 19 bis en 29 bis van die richtlijn, hun bestuursverslag, of geconsolideerde bestuursverslag, in voorkomend geval, opstellen in het in artikel 3 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/815 van de Commissie[11] gespecificeerde elektronisch verslagleggingsformaat en hun duurzaamheidsrapportage van markup (tagging) voorzien, met inbegrip van de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad[12] bedoelde rapportage, overeenkomstig het in die gedelegeerde verordening te specificeren elektronische verslagleggingsformaat. Om ondernemingen duidelijkheid te verschaffen, moet worden gespecificeerd dat, in afwachting dat markupregels	***Schrappen***

worden vastgesteld bij middel van een gedelegeerde verordening, ondernemingen niet verplicht mogen worden hun duurzaamheidsrapportage van markup te voorzien.

---

[11] Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/815 van de Commissie van 17 december 2018 tot aanvulling van Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen voor de specificatie van een uniform elektronisch verslagleggingsformaat (PB L 143 van 29.5.2019, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

[12] Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Amendement 161
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Raffaele Stancanelli

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 15

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(15) Artikel 29 quinquies van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen die moeten voldoen aan de vereisten van artikel 19 bis en 29 bis van die richtlijn, hun bestuursverslag, of geconsolideerde bestuursverslag, in voorkomend geval, opstellen in het in	(15) Artikel 29 quinquies van Richtlijn 2013/34/EU schrijft voor dat ondernemingen die moeten voldoen aan de vereisten van artikel 19 bis en 29 bis van die richtlijn, hun bestuursverslag, of geconsolideerde bestuursverslag, in voorkomend geval, opstellen in het in

artikel 3 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/815 van de Commissie[11] gespecificeerde elektronisch verslagleggingsformaat en hun duurzaamheidsrapportage van markup (tagging) voorzien, met inbegrip van de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad[12] bedoelde rapportage, overeenkomstig het in die gedelegeerde verordening te specificeren elektronische verslagleggingsformaat. Om ondernemingen duidelijkheid te verschaffen***, moet worden gespecificeerd dat, in afwachting dat markupregels worden vastgesteld bij middel van een gedelegeerde verordening***, ***ondernemingen*** niet verplicht ***mogen*** worden hun duurzaamheidsrapportage van markup te voorzien.	artikel 3 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/815 van de Commissie[11] gespecificeerde elektronisch verslagleggingsformaat en hun duurzaamheidsrapportage van markup (tagging) voorzien, met inbegrip van de in artikel 8 van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad[12] bedoelde rapportage, overeenkomstig het in die gedelegeerde verordening te specificeren elektronische verslagleggingsformaat. Om ondernemingen duidelijkheid te verschaffen, ***mogen zij*** niet verplicht worden hun duurzaamheidsrapportage van markup te voorzien.
[11] Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/815 van de Commissie van 17 december 2018 tot aanvulling van Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen voor de specificatie van een uniform elektronisch verslagleggingsformaat (PB L 143 van 29.5.2019, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).	[11] Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/815 van de Commissie van 17 december 2018 tot aanvulling van Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen voor de specificatie van een uniform elektronisch verslagleggingsformaat (PB L 143 van 29.5.2019, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).
[12] Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).	[12] Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).
	Or. en

Amendement 162
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken,

Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 16

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(16) Artikel 33, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat de leden van de bestuurs-, leidinggevende en toezichthoudende organen van een onderneming collectief de verantwoordelijkheid hebben ervoor te zorgen dat een reeks documenten worden opgesteld en gepubliceerd overeenkomstig de eisen van die richtlijn. Om ondernemingen de nodige flexibiliteit te bieden en hun rapportagedruk te verminderen, moet worden gespecificeerd dat de collectieve verantwoordelijkheid van de leden van de bestuurs-, leidinggevende en toezichthoudende organen van een onderneming voor de inachtneming van de vereisten van artikel 29 quinquies van die richtlijn wat betreft de digitalisering van het bestuursverslag beperkt blijft tot de publicatie ervan in het uniform elektronische formaat, met inbegrip van de markup van de daarin vervatte duurzaamheidsrapportage.	***Schrappen***

Or. en

Amendement 163
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Raffaele Stancanelli

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 16

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(16) Artikel 33, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat de leden van de bestuurs-, leidinggevende en	(16) Artikel 33, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat de leden van de bestuurs-, leidinggevende en

toezichthoudende organen van een onderneming collectief de verantwoordelijkheid hebben ervoor te zorgen dat een reeks documenten worden opgesteld en gepubliceerd overeenkomstig de eisen van die richtlijn. Om ondernemingen de nodige flexibiliteit te bieden en hun rapportagedruk te verminderen, moet worden gespecificeerd dat de collectieve verantwoordelijkheid van de leden van de bestuurs-, leidinggevende en toezichthoudende organen van een onderneming voor de inachtneming van de vereisten van artikel 29 quinquies van die richtlijn wat betreft de digitalisering van het bestuursverslag beperkt blijft tot de publicatie ervan in het uniform elektronische formaat***, met inbegrip van de markup van de daarin vervatte duurzaamheidsrapportage***.

toezichthoudende organen van een onderneming collectief de verantwoordelijkheid hebben ervoor te zorgen dat een reeks documenten worden opgesteld en gepubliceerd overeenkomstig de eisen van die richtlijn. Om ondernemingen de nodige flexibiliteit te bieden en hun rapportagedruk te verminderen, moet worden gespecificeerd dat de collectieve verantwoordelijkheid van de leden van de bestuurs-, leidinggevende en toezichthoudende organen van een onderneming voor de inachtneming van de vereisten van artikel 29 quinquies van die richtlijn wat betreft de digitalisering van het bestuursverslag beperkt blijft tot de publicatie ervan in het uniform elektronische formaat.

Or. en

Amendement 164
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 16

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(16) Artikel 33, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat de leden van de bestuurs-, leidinggevende en toezichthoudende organen van een onderneming collectief de verantwoordelijkheid hebben ervoor te zorgen dat een reeks documenten worden opgesteld en gepubliceerd overeenkomstig de eisen van die richtlijn. Om ondernemingen de nodige flexibiliteit te bieden en hun rapportagedruk te verminderen, moet worden gespecificeerd dat de collectieve verantwoordelijkheid van de leden van de bestuurs-, leidinggevende en toezichthoudende	(16) Artikel 33, lid 1, van Richtlijn 2013/34/EU specificeert dat de leden van de bestuurs-, leidinggevende en toezichthoudende organen van een onderneming collectief de verantwoordelijkheid hebben ervoor te zorgen dat een reeks documenten worden opgesteld en gepubliceerd overeenkomstig de eisen van die richtlijn. Om ondernemingen de nodige flexibiliteit te bieden en hun rapportagedruk te verminderen, moet worden gespecificeerd dat de collectieve verantwoordelijkheid van de leden van de bestuurs-, leidinggevende en toezichthoudende

organen van een onderneming voor de inachtneming van de vereisten van artikel 29 quinquies van die richtlijn wat betreft de digitalisering van het bestuursverslag beperkt blijft tot de publicatie ervan in het uniform elektronische formaat, met inbegrip van de markup van de daarin vervatte duurzaamheidsrapportage.	organen van een onderneming voor de inachtneming van de vereisten van artikel 29 quinquies van die richtlijn wat betreft de digitalisering van het bestuursverslag beperkt blijft tot de publicatie ervan in het uniform elektronische formaat, met inbegrip van de markup van de daarin vervatte duurzaamheidsrapportage. ***De aansprakelijkheid van de leden van de aangewezen organen moet worden beoordeeld met inachtneming van de individuele omstandigheden van het plichtsverzuim, volgens het criterium van schuld en een beoordeling van de mate van verwijtbaarheid, alsmede de mate van hinder die de markup oplevert voor de activiteiten van de onderneming, binnen de door de lidstaat vrijelijk vastgestelde grenzen.***
	Or. en

Amendement 165
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 16 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(16 bis) In artikel 34 van Richtlijn 2013/34/EU worden de controlevereisten gespecificeerd voor de controle en assurance van duurzaamheidsrapportage. Teneinde te garanderen dat de controlevereisten voor middelgrote ondernemingen die rapporteren overeenkomstig de standaarden voor duurzaamheidsrapportage die zijn vastgesteld op grond van artikel 29 ter bis, minder streng zijn, worden deze ondernemingen voor de eerste twee rapportagejaren vrijgesteld van de controlevereisten uit artikel 34, lid 1, punt a bis), en hoeven zij na deze twee

jaar slechts om de twee jaar aan de vereisten van artikel 34, lid 1, punt a bis), te voldoen. Voorts hoeven middelgrote ondernemingen de controlevereisten van artikel 34, lid 1, punt a bis), voor hun eerste verslag alleen toe te passen op de kwantitatieve indicatoren, en moeten deze controlevereisten pas bij de daarop volgende verslagen worden toegepast op het volledige verslag.

Or. en

Motivering

Controlevereisten voor middelgrote ondernemingen moeten geleidelijk worden ingevoerd, zodat de nalevingskosten aanzienlijk lager zijn. Derhalve zijn wij van mening dat er geen controlevereisten moeten gelden voor de eerste twee rapportagejaren en dat er daarna slechts om de twee jaar een volledige rapportage hoeft plaats te vinden. Bovendien worden voor het eerste verslag alleen de kwantitatieve gegevens gecontroleerd. Pas in de daarop volgende verslagen worden de kwalitatieve gegevens gecontroleerd.

Amendement 166
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 17

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(17) Krachtens artikel 40 bis, lid 1, vierde en vijfde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU moet een dochteronderneming in de Unie van een onderneming uit een derde land die in de Unie een netto-omzet van meer dan 150 miljoen EUR genereert, of, bij gebreke van dit soort dochteronderneming, een bijkantoor in de Unie dat in de Unie een netto-omzet van meer dan 40 miljoen EUR genereert, op het groepsniveau van de moederonderneming uit het derde land duurzaamheidsinformatie publiceren en toegankelijk maken. Om te komen tot nauwere afstemming op de criteria die	***Schrappen***

worden gebruikt om te bepalen welke ondernemingen onder Richtlijn (EU) 2024/1760 vallen, moet de netto-omzetdrempel voor de onderneming uit een derde land worden opgetrokken van 150 000 000 EUR naar 450 000 000. Ter wille van de coherentie en de vermindering van de lasten, moet de grootte van een onderneming en bijkantoor die dient om te bepalen of deze onder artikel 40 bis vallen, worden bijgesteld. De grootte van een dochteronderneming moet die van een grote onderneming zijn, terwijl de netto-omzetcriteria voor een bijkantoor moeten worden opgetrokken van 40 000 000 EUR naar 50 000 000 EUR, zodat deze worden afgestemd op de netto-omzetdrempel voor grote ondernemingen.

Or. fr

Motivering

Aangezien de drempel die wordt gebruikt om te bepalen of een onderneming onder de CSRD valt, niet mag worden verhoogd, moet hetzelfde gelden voor de drempels voor ondernemingen uit derde landen. In het advies van de ECB over het Omnibus I-voorstel wordt aanbevolen de omzetdrempels voor ondernemingen uit derde landen niet te wijzigen.

Amendement 167
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Aurore Lalucq, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 17

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(17) Krachtens artikel 40 bis, lid 1, vierde en vijfde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU moet een dochteronderneming in de Unie van een onderneming uit een derde land die in de Unie een netto-omzet van meer dan 150 miljoen EUR genereert, of, bij	***Schrappen***

gebreke van dit soort dochteronderneming, een bijkantoor in de Unie dat in de Unie een netto-omzet van meer dan 40 miljoen EUR genereert, op het groepsniveau van de moederonderneming uit het derde land duurzaamheidsinformatie publiceren en toegankelijk maken. Om te komen tot nauwere afstemming op de criteria die worden gebruikt om te bepalen welke ondernemingen onder Richtlijn (EU) 2024/1760 vallen, moet de netto-omzetdrempel voor de onderneming uit een derde land worden opgetrokken van 150 000 000 EUR naar 450 000 000. Ter wille van de coherentie en de vermindering van de lasten, moet de grootte van een onderneming en bijkantoor die dient om te bepalen of deze onder artikel 40 bis vallen, worden bijgesteld. De grootte van een dochteronderneming moet die van een grote onderneming zijn, terwijl de netto-omzetcriteria voor een bijkantoor moeten worden opgetrokken van 40 000 000 EUR naar 50 000 000 EUR, zodat deze worden afgestemd op de netto-omzetdrempel voor grote ondernemingen.

Or. en

Amendement 168
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 17

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(17) Krachtens artikel 40 bis, lid 1, vierde en vijfde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU moet een dochteronderneming in de Unie van een onderneming uit een derde land die in de Unie een netto-omzet van meer dan 150 miljoen EUR genereert, of, bij gebreke van dit soort	***Schrappen***

dochteronderneming, een bijkantoor in de Unie dat in de Unie een netto-omzet van meer dan 40 miljoen EUR genereert, op het groepsniveau van de moederonderneming uit het derde land duurzaamheidsinformatie publiceren en toegankelijk maken. Om te komen tot nauwere afstemming op de criteria die worden gebruikt om te bepalen welke ondernemingen onder Richtlijn (EU) 2024/1760 vallen, moet de netto-omzetdrempel voor de onderneming uit een derde land worden opgetrokken van 150 000 000 EUR naar 450 000 000. Ter wille van de coherentie en de vermindering van de lasten, moet de grootte van een onderneming en bijkantoor die dient om te bepalen of deze onder artikel 40 bis vallen, worden bijgesteld. De grootte van een dochteronderneming moet die van een grote onderneming zijn, terwijl de netto-omzetcriteria voor een bijkantoor moeten worden opgetrokken van 40 000 000 EUR naar 50 000 000 EUR, zodat deze worden afgestemd op de netto-omzetdrempel voor grote ondernemingen.

Or. en

Amendement 169
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 17

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(17) Krachtens artikel 40 bis, lid 1, vierde en vijfde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU moet een dochteronderneming in de Unie van een onderneming uit een derde land die in de Unie een netto-omzet van meer dan ***150 miljoen*** EUR genereert, ***of, bij gebreke van dit soort dochteronderneming, een bijkantoor in de Unie dat in de Unie een***	(17) Krachtens artikel 40 bis, lid 1, vierde en vijfde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU moet een dochteronderneming ***of een bijkantoor*** in de Unie van een onderneming uit een derde land die in de Unie een netto-omzet van meer dan ***500 000 000*** EUR genereert, op het groepsniveau van de moederonderneming uit het derde land

netto-omzet van meer dan 40 miljoen EUR genereert, op het groepsniveau van de moederonderneming uit het derde land duurzaamheidsinformatie publiceren en toegankelijk maken. Om te komen tot nauwere afstemming op de criteria die worden gebruikt om te bepalen welke ondernemingen onder Richtlijn (EU) 2024/1760 vallen, moet de netto-omzetdrempel voor de onderneming uit een derde land worden opgetrokken van 150 000 000 EUR naar ***450 000 000***. Ter wille van de coherentie en de vermindering van de lasten, moet de grootte van een onderneming en bijkantoor die dient om te bepalen of deze onder artikel 40 bis vallen, worden bijgesteld. De grootte van een dochteronderneming ***moet die van een grote onderneming zijn, terwijl de netto-omzetcriteria voor*** een bijkantoor ***moeten*** worden opgetrokken van 40 000 000 EUR naar ***50 000 000*** EUR***, zodat deze worden afgestemd op de netto-omzetdrempel voor grote ondernemingen***.

duurzaamheidsinformatie publiceren en toegankelijk maken. Om te komen tot nauwere afstemming op de criteria die worden gebruikt om te bepalen welke ondernemingen onder Richtlijn (EU) 2024/1760 vallen, moet de netto-omzetdrempel voor de onderneming uit een derde land worden opgetrokken van 150 000 000 EUR naar ***1 000 000 000 EUR***. Ter wille van de coherentie en de vermindering van de lasten, moet de grootte van een onderneming en bijkantoor die dient om te bepalen of deze onder artikel 40 bis vallen, worden bijgesteld. De grootte van een dochteronderneming ***en van*** een bijkantoor ***moet*** worden opgetrokken van 40 000 000 EUR naar ***1 000 000 000*** EUR.

Or. en

Amendement 170
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 17

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(17) Krachtens artikel 40 bis, lid 1, vierde en vijfde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU moet een dochteronderneming in de Unie van een onderneming uit een derde land die in de Unie een netto-omzet van meer dan 150 miljoen EUR genereert, of, bij gebreke van dit soort dochteronderneming, een bijkantoor in de Unie dat in de Unie een netto-omzet van meer dan 40 miljoen EUR genereert, op het groepsniveau van de moederonderneming uit het derde land	(17) Krachtens artikel 40 bis, lid 1, vierde en vijfde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU moet een dochteronderneming in de Unie van een onderneming uit een derde land die in de Unie een netto-omzet van meer dan 150 miljoen EUR genereert, of, bij gebreke van dit soort dochteronderneming, een bijkantoor in de Unie dat in de Unie een netto-omzet van meer dan 40 miljoen EUR genereert, op het groepsniveau van de moederonderneming uit het derde land

duurzaamheidsinformatie publiceren en toegankelijk maken. Om te komen tot nauwere afstemming op de criteria die worden gebruikt om te bepalen welke ondernemingen onder Richtlijn (EU) 2024/1760 vallen, moet de netto-omzetdrempel voor de onderneming uit een derde land worden opgetrokken van 150 000 000 EUR naar ***450 000 000***. Ter wille van de coherentie en de vermindering van de lasten, moet de grootte van een onderneming en bijkantoor die dient om te bepalen of deze onder artikel 40 bis vallen, worden bijgesteld. De grootte van een dochteronderneming moet die van een grote onderneming zijn, terwijl de netto-omzetcriteria voor een bijkantoor moeten worden opgetrokken van 40 000 000 EUR naar ***50 000 000*** EUR, zodat deze worden afgestemd op de netto-omzetdrempel voor grote ondernemingen.

duurzaamheidsinformatie publiceren en toegankelijk maken. Om te komen tot nauwere afstemming op de criteria die worden gebruikt om te bepalen welke ondernemingen onder Richtlijn (EU) 2024/1760 vallen, moet de netto-omzetdrempel voor de onderneming uit een derde land worden opgetrokken van 150 000 000 EUR naar ***2 000 000 000 EUR***. Ter wille van de coherentie en de vermindering van de lasten, moet de grootte van een onderneming en bijkantoor die dient om te bepalen of deze onder artikel 40 bis vallen, worden bijgesteld. De grootte van een dochteronderneming moet die van een grote onderneming zijn, terwijl de netto-omzetcriteria voor een bijkantoor moeten worden opgetrokken van 40 000 000 EUR naar ***500 000 000*** EUR, zodat deze worden afgestemd op de netto-omzetdrempel voor grote ondernemingen.

Or. en

Amendement 171
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 17

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(17) Krachtens artikel 40 bis, lid 1, vierde en vijfde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU moet een dochteronderneming in de Unie van een onderneming uit een derde land die in de Unie een netto-omzet van meer dan 150 miljoen EUR genereert, of, bij gebreke van dit soort dochteronderneming, een bijkantoor in de Unie dat in de Unie een netto-omzet van meer dan 40 miljoen EUR genereert, op het groepsniveau van de moederonderneming uit het derde land duurzaamheidsinformatie publiceren en toegankelijk maken. ***Om te komen tot***	(17) Krachtens artikel 40 bis, lid 1, vierde en vijfde alinea, van Richtlijn 2013/34/EU moet een dochteronderneming in de Unie van een onderneming uit een derde land die in de Unie een netto-omzet van meer dan 150 miljoen EUR genereert, of, bij gebreke van dit soort dochteronderneming, een bijkantoor in de Unie dat in de Unie een netto-omzet van meer dan 40 miljoen EUR genereert, op het groepsniveau van de moederonderneming uit het derde land duurzaamheidsinformatie publiceren en toegankelijk maken***, mits de onderneming***

nauwere afstemming op de criteria die worden gebruikt om te bepalen welke ondernemingen onder Richtlijn (EU) 2024/1760 vallen, moet de netto-omzetdrempel voor de onderneming uit een derde land worden opgetrokken van 150 000 000 EUR naar 450 000 000. Ter wille van de coherentie en de vermindering van de lasten, moet de grootte van een onderneming en bijkantoor die dient om te bepalen of deze onder artikel 40 bis vallen, worden bijgesteld. De grootte van een dochteronderneming moet die van een grote onderneming zijn, terwijl de netto-omzetcriteria voor een bijkantoor moeten worden opgetrokken van 40 000 000 EUR naar 50 000 000 EUR, zodat deze worden afgestemd op de netto-omzetdrempel voor grote ondernemingen.

uit een derde land op groepsniveau in elk van de laatste twee opeenvolgende boekjaren in de Unie een netto-omzet van meer dan 150 miljoen EUR heeft gerealiseerd. Ter wille van de coherentie en de vermindering van de lasten, moet de grootte van een onderneming en bijkantoor die dient om te bepalen of deze onder artikel 40 bis vallen, worden bijgesteld. De grootte van een dochteronderneming moet die van een grote onderneming zijn, terwijl de netto-omzetcriteria voor een bijkantoor moeten worden opgetrokken van 40 000 000 EUR naar 50 000 000 EUR, zodat deze worden afgestemd op de netto-omzetdrempel voor grote ondernemingen. ***Aangezien de in artikel 29 ter vastgestelde standaarden voor duurzaamheidsrapportage zullen worden vereenvoudigd en teneinde een gelijk speelveld voor EU- en niet-EU-ondernemingen te waarborgen, worden in artikel 40 bis verplichtingen voor groepen uit derde landen opgenomen om te rapporteren overeenkomstig de in artikel 29 ter bepaalde standaarden wanneer zij aan de volgende criteria voldoen: i) aanwezigheid in de EU via ten minste een dochteronderneming, hetzij groot, hetzij, ii) indien er geen dochteronderneming is, een bijkantoor met een netto-omzet van 50 miljoen EUR om te voldoen aan de netto-omzetdrempel voor grote ondernemingen, en iii) een netto-omzet op groepsniveau van de uiteindelijke moederonderneming van meer dan 150 miljoen EUR, die gedurende elk van de laatste twee opeenvolgende jaren in de Unie is gegenereerd.***

Or. en

Motivering

Om een gelijk speelveld tussen ondernemingen in de EU en daarbuiten te behouden zijn we van oordeel dat de omzetdrempel moet worden verlaagd naar 150 miljoen EUR in de Europese Unie teneinde een geconsolideerd verslag conform artikel 40 bis voor ondernemingen in derde landen te triggeren. Gezien het feit dat de ESRS aanzienlijk worden

vereenvoudigd en Europese ondernemingen voor hun internationale activiteiten overeenkomstig de ESRS moeten rapporteren, willen we bovendien het speelveld met ondernemingen in derde landen gelijktrekken en ook hen overeenkomstig de ESRS laten rapporteren.

Amendement 172
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 18

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(18) Artikel 5, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2013/34/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken onderneming. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen met gemiddeld meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, worden geschrapt.	***Schrappen***

Or. fr

Amendement 173
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 18

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(18) Artikel 5, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2013/34/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken onderneming. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen ***grote*** ondernemingen met gemiddeld meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, worden geschrapt.	(18) Artikel 5, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2013/34/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken onderneming. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen ondernemingen met gemiddeld meer dan ***10 000*** werknemers ***en ofwel een netto-omzet van meer dan 2 miljard of een balanstotaal van meer dan 500 miljoen EUR*** over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, worden geschrapt.

Or. en

Amendement 174
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 18

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(18) Artikel 5, lid 2, eerste alinea, van	(18) Artikel 5, lid 2, eerste alinea, van

Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2013/34/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken onderneming. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen ***grote*** ondernemingen met gemiddeld meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, worden geschrapt.

Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2013/34/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken onderneming. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen ondernemingen met gemiddeld meer dan ***5 000*** werknemers ***en een netto-omzet van meer dan 1,5 miljard EUR*** over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, worden geschrapt.

Or. en

Amendement 175
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 18

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(18) Artikel 5, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2013/34/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken onderneming. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen met gemiddeld meer dan	(18) Artikel 5, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2013/34/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken onderneming. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen met gemiddeld meer dan

1 000 werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, worden geschrapt.

10 000 werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, worden geschrapt.

Or. en

Amendement 176
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 18

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(18) Artikel 5, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2013/34/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken onderneming. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen ***met gemiddeld meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar*** omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de	(18) Artikel 5, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2013/34/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken onderneming. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn

effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, worden geschrapt.

toegelaten, worden geschrapt.

Or. en

Amendement 177
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 18

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(18) Artikel 5, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2013/34/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken onderneming. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen met gemiddeld meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, worden geschrapt.	(18) Artikel 5, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2013/34/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken onderneming. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen met gemiddeld meer dan ***500*** werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, worden geschrapt.

Or. en

Motivering

Zoals eerder aangegeven, voeren we een drieledige benadering in met een categorie middelgrote ondernemingen met 500 tot 1 000 werknemers. Dit amendement weerspiegelt deze benadering.

Amendement 178
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 19

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(19) Artikel 5, lid 2, derde alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2004/109/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken emittent. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen met gemiddeld meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen worden geschrapt.	***Schrappen***

Or. fr

Amendement 179
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 19

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(19) Artikel 5, lid 2, derde alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in	(19) Artikel 5, lid 2, derde alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in

Richtlijn 2004/109/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken emittent. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen met gemiddeld meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen worden geschrapt.	Richtlijn 2004/109/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken emittent. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen ondernemingen met gemiddeld meer dan ***10 000*** werknemers ***en ofwel een netto-omzet van meer dan 2 miljard of een balanstotaal van meer dan 500 miljoen EUR*** over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen worden geschrapt.
	Or. en

Amendement 180
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 19

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(19) Artikel 5, lid 2, derde alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2004/109/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken emittent. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen ***grote***	(19) Artikel 5, lid 2, derde alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2004/109/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken emittent. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen

ondernemingen met gemiddeld meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen worden geschrapt.

ondernemingen met gemiddeld meer dan ***5 000*** werknemers ***en een netto-omzet van meer dan 1,5 miljard EUR*** over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de effecten tot de handel op een gereglementeerde markt in de EU zijn toegelaten, worden geschrapt.

Or. en

Amendement 181
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 19

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(19) Artikel 5, lid 2, derde alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2004/109/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken emittent. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen met gemiddeld meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen worden	(19) Artikel 5, lid 2, derde alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2004/109/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken emittent. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen met gemiddeld meer dan ***10 000*** werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen worden

geschrapt.	geschrapt.

Or. en

Amendement 182
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 19

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(19) Artikel 5, lid 2, derde alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2004/109/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken emittent. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen ***met gemiddeld meer dan 1 000 werknemers over het boekjaar*** omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen worden geschrapt.	(19) Artikel 5, lid 2, derde alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2004/109/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken emittent. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen worden geschrapt.

Or. en

Amendement 183
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 19

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(19) Artikel 5, lid 2, derde alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2004/109/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken emittent. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen met gemiddeld meer dan ***1 000*** werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen worden geschrapt.	(19) Artikel 5, lid 2, derde alinea, van Richtlijn (EU) 2022/2464 specificeert vanaf welke datums de lidstaten de in Richtlijn 2004/109/EU bepaalde vereisten inzake duurzaamheidsrapportage moeten toepassen, waarbij die datums verschillen afhankelijk van de grootte van de betrokken emittent. Gelet op het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake individuele duurzaamheidsrapportage moet worden beperkt zodat deze alleen grote ondernemingen met gemiddeld meer dan ***500*** werknemers over het boekjaar omvat, en het feit dat de reikwijdte van de vereisten inzake geconsolideerde duurzaamheidsrapportage dienovereenkomstig moet worden beperkt, moeten de criteria voor het bepalen van de toepassingsdatums worden bijgesteld, en moet de vermelding van kleine en middelgrote ondernemingen worden geschrapt.

Or. en

Motivering

Zoals eerder aangegeven, voeren we een drieledige benadering in met een categorie middelgrote ondernemingen met 500 tot 1 000 werknemers. Dit amendement weerspiegelt deze benadering.

Amendement 184
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 19 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(19 bis) Rapportagevereisten zijn

vaak complex en vereisen veel middelen, terwijl ze niet altijd voldoende directe toegevoegde waarde opleveren voor de doelstellingen van de richtlijnen. Belangrijke uitdagingen zijn onder meer buitensporig veel beschrijvende informatie, beperkte interoperabiliteit met internationale rapportagestandaarden en meerdere verzoeken om dezelfde gegevens in het kader van verschillende rapportageverplichtingen. Derhalve moet EFRAG het ESRS aanzienlijk stroomlijnen door het aantal datapunten minstens te halveren. EFRAG moet ook kwantitatieve datapunten kiezen, aangezien de ESRS-inspanningen van ondernemingen aan de hand van kwalitatieve datapunten nauwelijks kunnen worden vergeleken.

Or. en

Amendement 185
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 19 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(19 bis) In het kader van deze richtlijn en actuele en toekomstige initiatieven op het gebied van vereenvoudiging is het belangrijk samenhang te waarborgen tussen de informatie die ondernemingen overeenkomstig Richtlijn (EU) 2022/2464 moeten verstrekken en de informatie die financiëlemarktdeelnemers nodig hebben om te voldoen aan de verplichtingen uit Verordening (EU) 2019/2088. Bovendien laat deze richtlijn andere rapportageverplichtingen uit hoofde van Europese wetgeving, zoals sectorale regelgeving en regelgeving inzake financiële diensten, onverlet.

Or. en

Motivering

Bij vereenvoudigingsinspanningen moet rekening worden gehouden met de waardeketen van rapportage die reeds bestaat in Europa. Beleggers, banken, verzekeraars en financiële instellingen hebben gegevens nodig voor hun eigen rapportage en omdat zij op de hoogte moeten zijn van de kenmerken die bepalend zijn voor waar zij investeren.

Amendement 186
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 20

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(20) Artikel 4, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 verbiedt lidstaten om op het gebied dat onder de richtlijn valt, in hun nationale recht bepalingen op te nemen waarin due-diligenceverplichtingen op het gebied van mensenrechten en milieu worden vastgelegd die afwijken van die van artikel 8, leden 1 en 2, en artikel 10, lid 1, van die richtlijn. Om te voorkomen dat lidstaten verder gaan dan die richtlijn en om te vermijden dat een gecompartimenteerd regelgevingslandschap tot stand komt dat resulteert in rechtsonzekerheid en nodeloze lasten, moeten de bepalingen van Richtlijn (EU) 2024/1760 inzake volledige harmonisatie worden uitgebreid met aanvullende bepalingen die de kernaspecten van het due-diligenceproces regelen. Dat omvat met name de identificatieplicht, de verplichtingen om negatieve effecten die zijn geconstateerd of hadden moeten worden geconstateerd, aan te pakken, de verplichtingen om in bepaalde gevallen stakeholders te betrekken en de verplichting om te voorzien in een klachten- en meldingsmechanisme. Tegelijk moeten de lidstaten de mogelijkheid krijgen om	***Schrappen***

strengere of specifiekere bepalingen in te voeren over andere aspecten, onder meer om risico's tegen te gaan die opduiken bij nieuwe producten of diensten.

Or. en

Amendement 187
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 20

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(20) Artikel 4, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 verbiedt lidstaten om op het gebied dat onder de richtlijn valt, in hun nationale recht bepalingen op te nemen waarin due-diligenceverplichtingen op het gebied van mensenrechten en milieu worden vastgelegd die afwijken van die van artikel 8, leden 1 en 2, en artikel 10, lid 1, van die richtlijn. Om te voorkomen dat lidstaten verder gaan dan die richtlijn en om te vermijden dat een gecompartimenteerd regelgevingslandschap tot stand komt dat resulteert in rechtsonzekerheid en nodeloze lasten, moeten de bepalingen van Richtlijn (EU) 2024/1760 inzake volledige harmonisatie worden uitgebreid met aanvullende bepalingen die de kernaspecten van het due-diligenceproces regelen. Dat omvat met name de identificatieplicht, de verplichtingen om negatieve effecten die zijn geconstateerd of hadden moeten worden geconstateerd, aan te pakken, de verplichtingen om in bepaalde gevallen stakeholders te betrekken en de verplichting om te voorzien in een klachten- en meldingsmechanisme. Tegelijk moeten de lidstaten de mogelijkheid krijgen om strengere of specifiekere bepalingen in te	***Schrappen***

voeren over andere aspecten, onder meer om risico's tegen te gaan die opduiken bij nieuwe producten of diensten.

Or. en

Amendement 188
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 20

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(20) Artikel 4, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 verbiedt lidstaten om op het gebied dat onder de richtlijn valt, in hun nationale recht bepalingen op te nemen waarin due-diligenceverplichtingen op het gebied van mensenrechten en milieu worden vastgelegd die afwijken van die van artikel 8, leden 1 en 2, en artikel 10, lid 1, van die richtlijn. Om te ***voorkomen*** dat lidstaten ***verder gaan dan die richtlijn en om te vermijden dat een gecompartimenteerd regelgevingslandschap tot stand komt dat resulteert in rechtsonzekerheid en nodeloze lasten, moeten*** de bepalingen van Richtlijn (EU) 2024/1760 inzake ***volledige*** harmonisatie worden uitgebreid ***met aanvullende bepalingen die de kernaspecten van het due-diligenceproces regelen***. ***Dat omvat met name de identificatieplicht, de verplichtingen om negatieve effecten die zijn geconstateerd of hadden moeten worden geconstateerd, aan te pakken, de verplichtingen om in bepaalde gevallen stakeholders te betrekken en de verplichting om te voorzien in een klachten- en meldingsmechanisme. Tegelijk moeten*** de lidstaten de mogelijkheid krijgen om strengere of specifiekere bepalingen in te voeren ***over andere aspecten***, onder meer om risico's tegen te gaan die opduiken bij	(20) Artikel 4, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 verbiedt lidstaten om op het gebied dat onder de richtlijn valt, in hun nationale recht bepalingen op te nemen waarin due-diligenceverplichtingen op het gebied van mensenrechten en milieu worden vastgelegd die afwijken van die van artikel 8, leden 1 en 2, en artikel 10, lid 1, van die richtlijn. Om ***ervoor*** te ***zorgen*** dat lidstaten ***kunnen blijven streven naar een betere bescherming van het milieu en de mensenrechten, in overeenstemming met de internationale beste praktijken, mogen*** de bepalingen van Richtlijn (EU) 2024/1760 inzake harmonisatie ***niet*** worden uitgebreid. De lidstaten ***moeten*** de mogelijkheid krijgen om strengere of specifiekere bepalingen in te voeren, onder meer om risico's tegen te gaan die opduiken bij nieuwe producten of diensten.

nieuwe producten of diensten.

Or. fr

Motivering

Hoewel de oorspronkelijke werkingssfeer van de CSDDD een eerste belangrijke stap was om te waarborgen dat bedrijven hun verantwoordelijkheid nemen wat betreft mensenrechten en milieu, week die nog steeds af van de leidende beginselen van de VN inzake bedrijfsleven en mensenrechten. De lidstaten mogen daardoor niet nog meer worden beperkt in hun vermogen om aspecten van de richtlijn te verbeteren.

Amendement 189
Axel Voss, Radan Kanev

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 20

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(20) Artikel 4, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 verbiedt lidstaten om op het gebied dat onder de richtlijn valt, in hun nationale recht bepalingen op te nemen waarin due-diligenceverplichtingen op het gebied van mensenrechten en milieu worden vastgelegd die afwijken van die van artikel 8, leden 1 en 2, en artikel 10, lid 1, van die richtlijn. Om te voorkomen dat lidstaten verder gaan dan die richtlijn en om te vermijden dat een gecompartimenteerd regelgevingslandschap tot stand komt dat resulteert in rechtsonzekerheid en nodeloze lasten, moeten de bepalingen van Richtlijn (EU) 2024/1760 inzake volledige harmonisatie worden uitgebreid met aanvullende bepalingen die de kernaspecten van het due-diligenceproces regelen. ***Dat omvat met name de identificatieplicht, de verplichtingen om negatieve effecten die zijn geconstateerd of hadden moeten worden geconstateerd, aan te pakken, de verplichtingen om in bepaalde gevallen stakeholders te betrekken en de verplichting om te voorzien in een klachten- en***	(20) Artikel 4, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 verbiedt lidstaten om op het gebied dat onder de richtlijn valt, in hun nationale recht bepalingen op te nemen waarin due-diligenceverplichtingen op het gebied van mensenrechten en milieu worden vastgelegd die afwijken van die van artikel 8, leden 1 en 2, en artikel 10, lid 1, van die richtlijn. Om te voorkomen dat lidstaten verder gaan dan die richtlijn en om te vermijden dat een gecompartimenteerd regelgevingslandschap tot stand komt dat resulteert in rechtsonzekerheid en nodeloze lasten, moeten de bepalingen van Richtlijn (EU) 2024/1760 inzake volledige harmonisatie worden uitgebreid met ***alle*** aanvullende bepalingen die de kernaspecten van het due-diligenceproces regelen.

meldingsmechanisme. Tegelijk moeten de lidstaten de mogelijkheid krijgen om strengere of specifiekere bepalingen in te voeren over andere aspecten, onder meer om risico's tegen te gaan die opduiken bij nieuwe producten of diensten.

Or. en

Amendement 190
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 20

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(20) Artikel 4, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 verbiedt lidstaten om op het gebied dat onder de richtlijn valt, in hun nationale recht bepalingen op te nemen waarin due-diligenceverplichtingen op het gebied van mensenrechten en milieu worden vastgelegd die afwijken van die van artikel 8, leden 1 en 2, en artikel 10, lid 1, van die richtlijn. Om te voorkomen dat lidstaten verder gaan ***dan*** die richtlijn en om te vermijden dat een gecompartimenteerd regelgevingslandschap tot stand komt dat resulteert in rechtsonzekerheid en nodeloze lasten, moeten de bepalingen van Richtlijn (EU) 2024/1760 inzake volledige harmonisatie worden uitgebreid met aanvullende bepalingen die de kernaspecten van het due-diligenceproces regelen. Dat omvat met name de identificatieplicht, de verplichtingen om negatieve effecten die zijn geconstateerd of hadden moeten worden geconstateerd, aan te pakken, de verplichtingen om in bepaalde gevallen stakeholders te betrekken en de verplichting om te voorzien in een klachten- en meldingsmechanisme. Tegelijk moeten de lidstaten de mogelijkheid krijgen om ***strengere*** of ***specifiekere*** bepalingen in te	(20) Artikel 4, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 verbiedt lidstaten om op het gebied dat onder de richtlijn valt, in hun nationale recht bepalingen op te nemen waarin due-diligenceverplichtingen op het gebied van mensenrechten en milieu worden vastgelegd die afwijken van die van artikel 8, leden 1 en 2, en artikel 10, lid 1, van die richtlijn. Om te voorkomen dat lidstaten verder gaan ***door regelgeving invoeren die indruist tegen*** die richtlijn en om te vermijden dat een gecompartimenteerd regelgevingslandschap tot stand komt dat resulteert in rechtsonzekerheid en nodeloze lasten, moeten de bepalingen van Richtlijn (EU) 2024/1760 inzake volledige harmonisatie worden uitgebreid met aanvullende bepalingen die de kernaspecten van het due-diligenceproces regelen. Dat omvat met name de identificatieplicht, de verplichtingen om negatieve effecten die zijn geconstateerd of hadden moeten worden geconstateerd, aan te pakken, de verplichtingen om in bepaalde gevallen stakeholders te betrekken en de verplichting om te voorzien in een klachten- en meldingsmechanisme. Tegelijkertijd moeten de lidstaten de mogelijkheid

voeren ***over andere aspecten, onder meer*** om ***risico's tegen te gaan die opduiken bij nieuwe producten of diensten***.	krijgen om ***specifieke*** of ***minder strenge*** bepalingen in te voeren om ***de due-diligenceverplichtingen af te stemmen op de lokale omstandigheden, de macro-economische situatie en het economisch beleid van de lidstaat, met name met het oog op de kenmerken van de handel en grensoverschrijdende samenwerking***.
	Or. en

Amendement 191
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 20

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(20) Artikel 4, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 verbiedt lidstaten om op het gebied dat onder de richtlijn valt, in hun nationale recht bepalingen op te nemen waarin due-diligenceverplichtingen op het gebied van mensenrechten en milieu worden vastgelegd die afwijken van die van artikel 8, leden 1 en 2, en artikel 10, lid 1, van die richtlijn. Om te voorkomen dat lidstaten verder gaan dan die richtlijn en om te vermijden dat een gecompartimenteerd regelgevingslandschap tot stand komt dat resulteert in rechtsonzekerheid en nodeloze lasten, moeten de bepalingen van Richtlijn (EU) 2024/1760 inzake volledige harmonisatie worden uitgebreid met aanvullende bepalingen die de kernaspecten van het due-diligenceproces regelen. Dat omvat met name ***de identificatieplicht,*** de verplichtingen om negatieve effecten die zijn geconstateerd of hadden moeten worden geconstateerd, aan te pakken***, de verplichtingen om in bepaalde gevallen stakeholders te***	(20) Artikel 4, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 verbiedt lidstaten om op het gebied dat onder de richtlijn valt, in hun nationale recht bepalingen op te nemen waarin due-diligenceverplichtingen op het gebied van mensenrechten en milieu worden vastgelegd die afwijken van die van artikel 8, leden 1 en 2, en artikel 10, lid 1, van die richtlijn. Om te voorkomen dat lidstaten verder gaan dan die richtlijn en om te vermijden dat een gecompartimenteerd regelgevingslandschap tot stand komt dat resulteert in rechtsonzekerheid en nodeloze lasten, moeten de bepalingen van Richtlijn (EU) 2024/1760 inzake volledige harmonisatie worden uitgebreid met aanvullende bepalingen die de kernaspecten van het due-diligenceproces regelen. Dat omvat met name de verplichtingen om negatieve effecten die zijn geconstateerd of hadden moeten worden geconstateerd, aan te pakken. Tegelijk moeten de lidstaten de mogelijkheid krijgen om strengere of

betrekken en de verplichting om te voorzien in een klachten- en meldingsmechanisme. Tegelijk moeten de lidstaten de mogelijkheid krijgen om strengere of specifiekere bepalingen in te voeren over andere aspecten, onder meer om risico's tegen te gaan ***die opduiken bij nieuwe producten of diensten***.

specifiekere bepalingen in te voeren over andere aspecten, onder meer om risico's ***die opduiken, specifieke effecten of situaties in verband met producten of diensten*** tegen te gaan.

Or. en

Amendement 192
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 21

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten van de onderneming, die van haar dochterondernemingen en die van haar directe zakelijke partners ("tier 1"). Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners diepgaande beoordelingen uitvoeren. Ondernemingen moeten evenwel verder kijken dan hun directe zakelijke relaties wanneer zij over plausibele informatie beschikken die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Met "plausibele informatie" wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een	***Schrappen***

redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie – door bijvoorbeeld geloofwaardige berichten in de media of van ngo's, meldingen van recente incidenten, of via recurrente problemen op bepaalde locaties – over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Wanneer de onderneming over dit soort informatie beschikt, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen moeten ook diepgaande beoordelingen uitvoeren voor negatieve effecten die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner voordoen, wanneer er voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig "contractual cascading" en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Or. en

Amendement 193
Henrik Dahl

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 21

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. ***Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten van de onderneming, die van haar dochterondernemingen en die van haar directe zakelijke partners ("tier 1"). Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners diepgaande beoordelingen uitvoeren. Ondernemingen moeten*** evenwel ***verder kijken dan hun directe zakelijke relaties wanneer zij over plausibele informatie beschikken die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Met "plausibele informatie" wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie – door bijvoorbeeld geloofwaardige berichten in de media of van ngo's, meldingen van recente incidenten, of via recurrente problemen op bepaalde locaties – over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Wanneer de onderneming over dit soort informatie***	(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. ***Om de doelstelling van de Europese Commissie te verwezenlijken om het regelgevingskader te vereenvoudigen en de regeldruk voor Europese ondernemingen met ten minste 25 % en voor kmo's met 35 % te verminderen, moet Richtlijn (EU) 2024/1760*** evenwel ***worden ingetrokken. Bovendien vallen veel rapportageverplichtingen*** doorheen de hele activiteitenketen ***al onder de CSRD-rapportage. De intrekking van Richtlijn (EU) 2024/1760 zou derhalve dubbele rapportage helpen voorkomen.***

beschikt, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen moeten ook diepgaande beoordelingen uitvoeren voor negatieve effecten die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner voordoen, wanneer er voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen ***overeenkomstig "contractual cascading" en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen***.

Or. en

Amendement 194
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 21

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(21) Artikel 5 van Richtlijn	(21) Artikel 5 van Richtlijn

(EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. ***Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten van de onderneming, die van haar dochterondernemingen en die van haar directe zakelijke partners ("tier 1"). Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners diepgaande beoordelingen uitvoeren. Ondernemingen moeten*** evenwel ***verder kijken dan hun directe zakelijke relaties wanneer zij over plausibele informatie beschikken die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Met "plausibele informatie" wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie – door bijvoorbeeld geloofwaardige berichten in de media of van ngo's, meldingen van recente incidenten, of via recurrente problemen op bepaalde locaties – over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Wanneer de onderneming over dit soort informatie beschikt, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen moeten ook diepgaande beoordelingen uitvoeren voor negatieve effecten die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner voordoen, wanneer er voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is***

(EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. ***Om de doelstelling van de Europese Commissie te verwezenlijken om het regelgevingskader te vereenvoudigen en de regeldruk voor Europese ondernemingen met ten minste 25 % en voor kmo's met 35 % te verminderen, moet Richtlijn (EU) 2024/1760*** evenwel ***worden ingetrokken. Bovendien vallen veel rapportageverplichtingen*** doorheen de hele activiteitenketen ***al onder de CSRD-rapportage. De intrekking van Richtlijn (EU) 2024/1760 zou derhalve dubbele rapportage helpen voorkomen.***

gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen ***overeenkomstig "contractual cascading" en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen***.

Or. en

Amendement 195
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 21

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om ***de lasten*** te ***verminderen*** voor ondernemingen ***die aan deze verplichting moeten voldoen***, moet de vereiste due diligence ***– in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten van de onderneming, die van haar dochterondernemingen en die van haar directe zakelijke partners ("tier 1").***	(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om te ***zorgen*** voor ***alomvattende risicogebaseerde due diligence waarmee problemen in de hele toeleveringsketen van*** ondernemingen ***worden aangepakt***, moet de vereiste due diligence ***de hele waardeketen bestrijken***. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen

Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners diepgaande beoordelingen uitvoeren. Ondernemingen moeten evenwel verder kijken dan hun directe zakelijke relaties wanneer zij over plausibele informatie beschikken die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Met "plausibele informatie" wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie – door bijvoorbeeld geloofwaardige berichten in de media of van ngo's, meldingen van recente incidenten, of via recurrente problemen op bepaalde locaties – over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Wanneer de onderneming over dit soort informatie beschikt, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen moeten ook diepgaande beoordelingen uitvoeren voor negatieve effecten die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner voordoen, wanneer er voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig "contractual cascading" en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig "contractual cascading" en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Or. fr

Motivering

Schendingen van milieu- en mensenrechten vinden meestal lager in de waardeketen van een onderneming plaats, niet bij haar tier 1-zakenpartners. Een aanpak van de hele waardeketen vormt het basisbeginsel van due diligence.

Amendement 196
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 21

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om ***de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan*** deze verplichting ***moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten van de onderneming, die van haar dochterondernemingen en die van haar directe zakelijke partners ("tier 1"). Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners***	(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om ***naleving van*** deze verplichting ***te vergemakkelijken, wordt in deze richtlijn bepaald op welke informatiebronnen*** ondernemingen ***in eerste instantie*** moeten ***afgaan voor hun verplichting inzake het verkennen van de reikwijdte***.

diepgaande beoordelingen uitvoeren. Ondernemingen moeten evenwel verder kijken dan hun directe zakelijke relaties wanneer zij over plausibele informatie beschikken die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Met "plausibele informatie" wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie – door bijvoorbeeld geloofwaardige berichten in de media of van ngo's, meldingen van recente incidenten, of via recurrente problemen op bepaalde locaties – over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Wanneer de onderneming over dit soort informatie beschikt, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen moeten ***ook diepgaande beoordelingen uitvoeren voor negatieve effecten die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner voordoen, wanneer er voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd***

doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig "contractual cascading" en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Or. en

Amendement 197
Axel Voss, Radan Kanev

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 21

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. ***Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten van de onderneming, die van haar dochterondernemingen en die van haar directe zakelijke partners ("tier 1").*** Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het ***in kaart brengen*** van hun activiteitenketens, alleen ***voor hun directe zakelijke partners*** diepgaande beoordelingen uitvoeren***. Ondernemingen moeten evenwel verder kijken dan hun directe zakelijke relaties wanneer zij over plausibele informatie beschikken die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Met "plausibele informatie" wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken***	(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het ***verkennen van de reikwijdte*** van hun activiteitenketens ***om te bepalen op welke algemene gebieden de kans het grootst is dat zich negatieve effecten zullen voordoen en deze negatieve effecten het ernstigst zouden zijn***, alleen diepgaande beoordelingen uitvoeren ***indien dergelijke*** effecten zijn geconstateerd.

onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie – door bijvoorbeeld geloofwaardige berichten in de media of van ngo's, meldingen van recente incidenten, of via recurrente problemen op bepaalde locaties – over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Wanneer de onderneming over dit soort informatie beschikt, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen moeten ook diepgaande beoordelingen uitvoeren voor negatieve effecten ***die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner voordoen, wanneer er voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen***. ***Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te*** zijn geconstateerd. ***Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig "contractual cascading" en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.***

Or. en

Amendement 198
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 21

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence ***– in de regel – beperkt blijven tot de eigen*** activiteiten ***van de onderneming***, die van ***haar*** dochterondernemingen en die van ***haar directe*** zakelijke partners ***("tier 1")***. ***Bijgevolg*** moet***, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners diepgaande beoordelingen uitvoeren***. ***Ondernemingen moeten evenwel verder kijken dan hun directe zakelijke relaties*** wanneer ***zij*** over ***plausibele*** informatie ***beschikken*** die ***wijst op*** een negatief effect ***op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Met "plausibele informatie" wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie – door bijvoorbeeld geloofwaardige berichten in de media of van ngo's, meldingen van recente incidenten, of via recurrente problemen op bepaalde locaties – over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Wanneer de onderneming over dit soort informatie beschikt***, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen ***moeten ook*** diepgaande ***beoordelingen uitvoeren voor*** negatieve	(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence ***niet meer beginnen met een identificatieproces dat een uitgebreide kartering omvat van al hun*** activiteiten, die van ***hun*** dochterondernemingen en***, indien de due diligence verband houdt met hun activiteitenketen,*** die van ***hun*** zakelijke partners***, maar met een verkenning van de reikwijdte***. ***Deze verkenning van de reikwijdte*** moet ***risicogebaseerd zijn en uitsluitend berusten op informatie die de onderneming zelf kan verkrijgen, zoals contractuele informatie, openbaar gemaakte informatie, informatie die is verzameld in het kader van initiatieven van meerdere belanghebbenden, sectorale kennis en informatie die is verstrekt door belanghebbenden zoals gedefinieerd in deze richtlijn***. Wanneer ***de onderneming na de verkenning van de reikwijdte*** over informatie ***beschikt*** die ***erop duidt dat waarschijnlijk sprake is van*** een negatief effect, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren ***van de activiteit of activiteiten die aanleiding gaven tot het vermoeden van een negatief effect***. ***Bij deze beoordeling moet worden afgegaan op zowel direct beschikbare informatie die*** ondernemingen ***zelf kunnen verkrijgen als op informatie die zij verkrijgen van hun dochterondernemingen, zakelijke partners of belanghebbenden. Het belangrijkste verschil tussen de eerste fase van het verkennen van de reikwijdte en de tweede fase is dat er bij de*** diepgaande ***beoordeling meer interactie is met***

effecten ***die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner voordoen, wanneer er voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen***. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig "contractual cascading" en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

zakelijke partners. In de fase van verkenning van de reikwijdte is helemaal geen, en bij de diepgaande beoordeling is enige interactie vereist. De grondige beoordeling moet geleidelijk worden uitgebreid tot buiten "tier 1" en in verhouding staan tot de ernst of waarschijnlijkheid van de negatieve effecten. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. ***Als een onderneming geen informatie kan verkrijgen omdat de identiteit van een zakelijke partner niet kan worden vastgesteld of omdat een zakelijke partner tijdens de diepgaande beoordeling niet heeft gereageerd op meerdere informatieverzoeken, gaat de onderneming ervan uit dat een mogelijk negatief effect is vastgesteld. In de tussentijd kan de onderneming de toezichthoudende autoriteiten op de hoogte brengen en om advies vragen.*** Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig "contractual cascading" en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Or. en

Motivering

Based on risk-based approach we set up a three stages approach: 1/ A scoping exercise where risks are identified based on information the company can obtain on their own. 2/ Based on this scoping, an in-depth assessment takes place based, this time, on information the company can gather contacting their business partners, direct or indirect. This assessment must be gradual and proportionate, extending from tier to tier. 3/ If after this assessment, the information cannot be obtain a potential risk must be deemed identifiable and the next stage of the due diligence process must be triggered (preventing an adverse impact) with the last

identifiable link of the chain. Meanwhile, the company can notify the supervisory authority to prove its good faith and seek guidance.

Amendement 199
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 21

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(21) ***Artikel 5 van*** Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten van de onderneming, ***die van haar dochterondernemingen en die van haar directe zakelijke partners ("tier 1")***. ***Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners diepgaande beoordelingen uitvoeren. Ondernemingen moeten evenwel verder kijken dan hun directe zakelijke relaties wanneer zij over plausibele informatie beschikken die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Met "plausibele informatie" wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie – door bijvoorbeeld geloofwaardige berichten in de media of van ngo's, meldingen van recente incidenten, of via recurrente problemen op bepaalde***	(21) Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten van de onderneming, ***met inachtneming van haar specifieke kenmerken en operationele en strategische omgeving, en de noodzaak om het concurrentievermogen in stand te houden als inherent kenmerk van ondernemerschap en als noodzakelijke voorwaarde voor het voortbestaan van een onderneming.***

locaties – over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Wanneer de onderneming over dit soort informatie beschikt, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen moeten ook diepgaande beoordelingen uitvoeren voor negatieve effecten die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner voordoen, wanneer er voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig "contractual cascading" en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Or. en

Amendement 200
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 21

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten van de onderneming, die van haar dochterondernemingen en die van haar directe zakelijke partners ("tier 1"). Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners diepgaande beoordelingen uitvoeren. ***Ondernemingen moeten evenwel verder kijken dan hun directe zakelijke relaties wanneer zij over plausibele informatie beschikken die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Met "plausibele informatie" wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie – door bijvoorbeeld geloofwaardige berichten in de media of van ngo's, meldingen van recente incidenten, of via recurrente problemen op bepaalde locaties – over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Wanneer de onderneming over dit soort informatie beschikt, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen moeten ook diepgaande beoordelingen uitvoeren voor negatieve effecten die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner***	(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten van de onderneming, die van haar dochterondernemingen en die van haar directe zakelijke partners ("tier 1"). Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners diepgaande beoordelingen uitvoeren.

voordoen, wanneer er voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig "contractual cascading" en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Or. en

Amendement 201
Javier Zarzalejos, Miriam Lexmann

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 21

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten	(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten

van de onderneming, die van haar dochterondernemingen en die van haar directe zakelijke partners (“tier 1”). Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners diepgaande beoordelingen uitvoeren. Ondernemingen moeten evenwel verder kijken dan hun directe zakelijke relaties wanneer zij over plausibele informatie beschikken die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Met “plausibele informatie” wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie – door bijvoorbeeld geloofwaardige berichten in de media of van ngo’s, meldingen van recente incidenten, of via recurrente problemen op bepaalde locaties – over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Wanneer de onderneming over dit soort informatie beschikt, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen moeten ook diepgaande beoordelingen uitvoeren voor negatieve effecten die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner voordoen, wanneer er voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die

van de onderneming, die van haar dochterondernemingen en die van haar directe zakelijke partners (“tier 1”). Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners diepgaande beoordelingen uitvoeren. Ondernemingen moeten evenwel verder kijken dan hun directe zakelijke relaties wanneer zij over plausibele informatie beschikken die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner ***of wanneer hun indirecte zakelijke partner werkzaam is in een sector met een hoog risico of een geografisch gebied met een hoog risico***. Met “plausibele informatie” wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie – door bijvoorbeeld geloofwaardige berichten in de media of van ngo’s, meldingen van recente incidenten, of via recurrente problemen op bepaalde locaties – over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. ***Onder een sector met een hoog risico en een geografisch gebied met een hoog risico worden begrepen een sector respectievelijk een gebied waar zich systematische en wijdverspreide schendingen van due diligence op het gebied van mensenrechten en milieu voordoen.*** Wanneer de onderneming over dit soort informatie beschikt ***of haar indirecte zakelijke partner werkzaam is in een geografisch gebied met een hoog risico***, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen moeten ook diepgaande beoordelingen uitvoeren voor negatieve effecten die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner voordoen, wanneer er

onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig “contractual cascading” en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig “contractual cascading” en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Or. en

Amendement 202
Mario Mantovani

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 21

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten van de onderneming, die van haar dochterondernemingen en die van haar	(21) Artikel 5 van Richtlijn (EU) 2024/1760 verplicht lidstaten om erop toe te zien dat grote ondernemingen vanaf een bepaalde grootte risicogebaseerde due diligence uitvoeren voor mensenrechten en milieu. Om de lasten te verminderen voor ondernemingen die aan deze verplichting moeten voldoen, moet de vereiste due diligence – in de regel – beperkt blijven tot de eigen activiteiten van de onderneming, die van haar dochterondernemingen en die van haar

directe zakelijke partners (“tier 1”). Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners diepgaande beoordelingen uitvoeren. Ondernemingen moeten evenwel verder kijken dan hun directe zakelijke relaties wanneer zij over plausibele informatie beschikken die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Met “plausibele informatie” wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie ***– door bijvoorbeeld geloofwaardige berichten in de media of van ngo’s, meldingen van recente incidenten, of via recurrente problemen op bepaalde locaties –*** over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Wanneer de onderneming over dit soort informatie beschikt, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen moeten ook diepgaande beoordelingen uitvoeren voor negatieve effecten die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner voordoen, wanneer er voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid

directe zakelijke partners (“tier 1”). Bijgevolg moet, in het geval van zakelijke relaties, van ondernemingen worden verlangd dat zij, na het in kaart brengen van hun activiteitenketens, alleen voor hun directe zakelijke partners diepgaande beoordelingen uitvoeren. Ondernemingen moeten evenwel verder kijken dan hun directe zakelijke relaties wanneer zij over plausibele informatie beschikken die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Met “plausibele informatie” wordt informatie met een objectief karakter bedoeld aan de hand waarvan de onderneming kan concluderen dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat die informatie waar is. Dit kan het geval zijn wanneer de betrokken onderneming een klacht heeft ontvangen of in het bezit is van informatie over waarschijnlijke of daadwerkelijke schadelijke activiteiten op het niveau van een indirecte zakelijke partner. Wanneer de onderneming over dit soort informatie beschikt, moet zij een diepgaande beoordeling uitvoeren. Ondernemingen moeten ook diepgaande beoordelingen uitvoeren voor negatieve effecten die zich op een niveau onder dat van hun directe zakelijke partner voordoen, wanneer er voor de structuur van deze zakelijke relatie geen economische argumenten zijn en deze structuur erop wijst dat zij is gekozen zodat een leverancier met schadelijke activiteiten die anders een directe leverancier zou zijn, buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming zou vallen. Wanneer de diepgaande beoordeling de waarschijnlijkheid of het bestaan van het negatieve effect bevestigt, moet dat effect geacht worden te zijn geconstateerd. Daarnaast moet ondernemingen trachten ervoor te zorgen dat hun gedragscode – die onderdeel is van hun due-diligencebeleid en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd

en de verwachtingen formuleert ten aanzien van de vraag hoe mensenrechten (met inbegrip van arbeidsrechten) en het milieu worden beschermd bij de bedrijfsactiviteiten – wordt gevolgd doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig “contractual cascading” en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.	doorheen de hele activiteitenketen overeenkomstig “contractual cascading” en overeenkomstig de vereisten voor steun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Or. it

Motivering

Dit deel van de tekst lijkt onjuist en te algemeen verwoord.

Amendement 203
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 22

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(22) Om het “doorsijpeleffect” naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben om die kartering te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen.	***Schrappen***

Or. fr

Motivering

De vrijwillige mkb-standaard is ontworpen voor kmo’s, niet voor ondernemingen met 250 tot

1 000 werknemers. Zij is niet getest voor die grotere ondernemingen. De vrijwillige mkb-standaarden zijn bedoeld als basis voor gegevensverzoeken van mkb-bedrijven. Zij bieden meer details over basale ESG-gegevens die voor alle mkb-bedrijven relevant zijn en zijn dus niet bedoeld om het soort informatie waarom kan worden verzocht te beperken.

Amendement 204
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 22

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben om die kartering te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen.	***Schrappen***

Or. en

Amendement 205
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Aurore Lalucq, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 22

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer	***Schrappen***

het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben om die kartering te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen.

Or. en

Amendement 206
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 22

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps ***te beperken*** wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen ***hun informatieverzoeken beperken tot de*** informatie ***gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben om die kartering te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen***.	(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps ***weg te nemen*** wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen ***hen helemaal niet om*** informatie ***vragen***.

Or. en

Amendement 207
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver

Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 22

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het ***karteren*** van de ***waardeketen*** om negatieve effecten in beeld te brengen, ***moeten grote*** ondernemingen ***hun informatieverzoeken beperken tot*** de informatie gespecificeerd in de ***in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde*** standaarden voor vrijwillig gebruik***, tenzij zij*** aanvullende informatie ***nodig hebben om die kartering te kunnen uitvoeren en zij die*** informatie ***niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen***.	(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het ***verkennen van de reikwijdte*** van de ***activiteitenketen*** om negatieve effecten in beeld te brengen, ***mogen*** ondernemingen ***die onder het toepassingsgebied vallen geen informatie trachten te verkrijgen van hun zakelijke partners, maar mogen zij zich alleen beroepen op informatie die reeds redelijkerwijs beschikbaar is zoals publiekelijk bekende informatie, informatie naar aanleiding van zoekopdrachten en informatie die is vergaard na eerdere samenwerking. Informatie op niveau van de entiteit is in dit stadium niet relevant en eventuele communicatie met zakelijke partners evenmin. Het mag alleen onder bepaalde voorwaarden mogelijk zijn dergelijke informatie in te winnen voor verdere beoordelingen. In dergelijke gevallen moet het alleen mogelijk zijn om informatie in te winnen bij directe zakelijke partners met minder dan 5 000 werknemers en een netto-omzet van meer dan 1,5 miljard EUR die verder gaat dan*** de informatie gespecificeerd in de standaarden voor vrijwillig gebruik ***indien, aan de hand van een risicogebaseerde benadering, dergelijke informatie noodzakelijk is in het licht van aanwijzingen van daadwerkelijke negatieve effecten of omdat de standaarden de betrokken effecten niet bestrijken en wanneer die*** aanvullende informatie ***niet redelijkerwijs met andere middelen kan worden verkregen, hoofdzakelijk uit bestaande of secundaire***

bronnen. Hetzelfde geldt wanneer ondernemingen verder moeten kijken dan hun directe zakelijke partners omdat zij plausibele informatie ***hebben die wijst op een negatief effect op het niveau van een indirecte zakelijke partner***. ***Teneinde de naleving voor ondernemingen en de relevante zakelijke partners te vergemakkelijken, moet het mogelijk zijn om de noodzakelijke informatie individueel of gezamenlijk te verkrijgen.***

Or. en

Amendement 208
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 22

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel ***29 bis*** van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde ***standaarden*** voor vrijwillig gebruik***, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben om die kartering te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen***.	(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel ***29 quater bis*** van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde ***niet bindende instructies*** voor vrijwillig gebruik.

Or. en

Amendement 209
Axel Voss, Radan Kanev

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 22

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot ***de informatie gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben om die kartering te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen***.	(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken ***aan zakelijke relaties*** beperken tot ***uitsluitend situaties waarin deze informatie nodig is voor de diepgaande beoordeling (niet voor verkenning van de reikwijdte) en waarin de effecten worden verondersteld het ernstigst en het meest waarschijnlijk te zijn***. ***Ondernemingen mogen alleen worden verplicht om passende maatregelen te nemen om negatieve effecten te voorkomen, te beperken, te beëindigen of tot een minimum te beperken wanneer zij de negatieve effecten zelf of mede hebben veroorzaakt.***

Or. en

Amendement 210
Mario Mantovani

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 22

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik***, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben***	(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik.

om die kartering te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen.

Or. it

Motivering

Het voorstel maakt het mogelijk aanvullende gegevens te eisen in vergelijking met de VSME-standaard wanneer dat nodig is wanneer er aanwijzingen bestaan voor mogelijke negatieve effecten, of omdat de VSME-standaard geen betrekking heeft op de desbetreffende effecten en de informatie niet redelijkerwijs langs andere weg kan worden verkregen. Het vastleggen van de hoeveelheid informatie die van micro-ondernemingen en kmo's mag worden verlangd op het niveau van de VSME-standaard, biedt kleine marktdeelnemers een belangrijke waarborg tegen onevenredige bureaucratische lasten. De genoemde afwijking moet worden geschrapt.

Amendement 211
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 22

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om ***het karteren van de waardeketen*** om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben om die ***kartering*** te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen.	(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om ***de diepgaande beoordeling*** om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben om die ***diepgaande beoordeling*** te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen.

Or. en

Motivering

In onze benadering vereist de eerste fase (verkenning van de reikwijdte) geen interactie met entiteiten buiten de onderneming, zodat het waardeketenplafond alleen relevant is voor de tweede fase (diepgaande beoordeling).

Amendement 212
Billy Kelleher, Morten Løkkegaard

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 22

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben om die kartering te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen.	(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben om die kartering te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen. ***Wanneer een grote onderneming een product of dienst aanschaft waarvan is gedocumenteerd dat het/deze uitstekende milieuprestaties levert overeenkomstig Richtlijn (EU) 2024/825 van het Europees Parlement en de Raad van 28 februari 2024 tot wijziging van de Richtlijnen 2005/29/EG en 2011/83/EU wat betreft het versterken van de positie van de consument voor de groene transitie door middel van betere informatie en door middel van bescherming tegen oneerlijke praktijken, wordt dergelijke documentatie, indien relevant, beschouwd als voldoende bewijs, waarnaar de onderneming rechtstreeks mag verwijzen in haar rapportage.***

Or. en

Amendement 213
Lukas Mandl

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 22

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben om die kartering te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen.	(22) Om het "doorsijpeleffect" naar kleine en middelgrote ondernemingen en naar kleine midcaps te beperken wanneer het gaat om het karteren van de waardeketen om negatieve effecten in beeld te brengen, moeten grote ondernemingen hun informatieverzoeken beperken tot de informatie gespecificeerd in de in artikel 29 bis van Richtlijn 2013/34/EU bedoelde standaarden voor vrijwillig gebruik, tenzij zij aanvullende informatie nodig hebben om die kartering te kunnen uitvoeren en zij die informatie niet op een andere redelijke wijze kunnen verkrijgen. ***Rapporterende ondernemingen mogen echter geen informatie opvragen bij micro-ondernemingen. Bijgevolg mogen zij binnen hun waardeketen alleen informatie inwinnen tot aan, maar niet verder dan, de eerste micro-onderneming. Deze beperking is bedoeld om een "doorsijpeleffect" van informatieverzoeken nabij dat punt te voorkomen.***

Or. en

Amendement 214
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 23

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(23) Ondernemingen kunnen zich in situaties bevinden waarin hun productie sterk afhankelijk is van inputs van een of meer specifieke leveranciers. Tegelijkertijd	(23) Ondernemingen kunnen zich in situaties bevinden waarin hun productie sterk afhankelijk is van inputs van een of meer specifieke leveranciers. Tegelijkertijd

is het zo dat een onderneming, wanneer aan de bedrijfsactiviteiten van dit soort leverancier ernstige negatieve effecten verbonden zijn (met inbegrip van kinderarbeid of aanzienlijke milieuschade) en de onderneming zonder succes alle due-diligencemaatregelen heeft uitgeput om deze effecten tegen te gaan, ***als uiterste maatregel de zakelijke relatie*** moet ***opschorten terwijl zij*** met die leverancier ***aan een oplossing werkt, zo mogelijk door deze opschorting als extra drukkingsmiddel te gebruiken***.	is het zo dat een onderneming, wanneer aan de bedrijfsactiviteiten van dit soort leverancier ernstige negatieve effecten verbonden zijn (met inbegrip van kinderarbeid of aanzienlijke milieuschade) en de onderneming zonder succes alle due-diligencemaatregelen heeft uitgeput om deze effecten tegen te gaan, ***een oplossing*** moet ***proberen te vinden*** met die leverancier.
	Or. en

Amendement 215
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 23

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(23) Ondernemingen kunnen zich in situaties bevinden waarin hun productie sterk afhankelijk is van inputs van een of meer specifieke leveranciers. Tegelijkertijd is het zo dat een onderneming, wanneer aan de bedrijfsactiviteiten van dit soort leverancier ernstige negatieve effecten verbonden zijn (met inbegrip van kinderarbeid of aanzienlijke milieuschade) en de onderneming zonder succes alle due-diligencemaatregelen heeft uitgeput om deze effecten tegen te gaan, als uiterste maatregel ***de zakelijke relatie moet opschorten terwijl zij*** met die leverancier aan een oplossing ***werkt***, zo mogelijk door deze opschorting als extra drukkingsmiddel te gebruiken.	(23) Ondernemingen kunnen zich in situaties bevinden waarin hun productie sterk afhankelijk is van inputs van een of meer specifieke leveranciers. Tegelijkertijd is het zo dat een onderneming, wanneer aan de bedrijfsactiviteiten van dit soort leverancier ernstige negatieve effecten verbonden zijn (met inbegrip van kinderarbeid of aanzienlijke milieuschade) en de onderneming zonder succes alle due-diligencemaatregelen heeft uitgeput om deze effecten tegen te gaan, als uiterste maatregel met die leverancier aan een oplossing ***moet blijven werken***, zo mogelijk door deze opschorting als extra drukkingsmiddel te gebruiken. ***Tegelijkertijd moet de lidstaat verplicht administratieve ondersteuningsmechanismen ontwikkelen om de meest optimale individuele rechtsmiddelen uit te werken, met inachtneming van zowel de behoeften van de ondernemer als de te beschermen***

waarden waarop de inbreuken betrekking hebben.

Or. en

Amendement 216
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 23

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(23) Ondernemingen kunnen zich in situaties bevinden waarin hun productie sterk afhankelijk is van inputs van een of meer specifieke leveranciers. Tegelijkertijd is het zo dat een onderneming, wanneer aan de bedrijfsactiviteiten van dit soort leverancier ernstige negatieve effecten verbonden zijn (met inbegrip van kinderarbeid of aanzienlijke milieuschade) en de onderneming zonder succes alle due-diligencemaatregelen heeft uitgeput om deze effecten tegen te gaan, als uiterste maatregel de zakelijke relatie moet opschorten terwijl zij met die leverancier aan een oplossing werkt, zo mogelijk door deze opschorting als extra drukkingsmiddel te gebruiken.	(23) Ondernemingen kunnen zich in situaties bevinden waarin hun productie sterk afhankelijk is van inputs van een of meer specifieke leveranciers. Tegelijkertijd is het zo dat een onderneming, wanneer aan de bedrijfsactiviteiten van dit soort leverancier ernstige negatieve effecten verbonden zijn (met inbegrip van kinderarbeid of aanzienlijke milieuschade) en de onderneming zonder succes alle due-diligencemaatregelen heeft uitgeput om deze effecten tegen te gaan, als uiterste maatregel de zakelijke relatie moet opschorten terwijl zij met die leverancier aan een oplossing werkt, zo mogelijk door deze opschorting als extra drukkingsmiddel te gebruiken. ***Wanneer deze inspanningen mislukken of redelijkerwijs niet kan worden veracht dat ze verbeteringen opleveren, moet de onderneming de zakelijke relatie met betrekking tot de betreffende activiteiten beëindigen.***

Or. en

Amendement 217
Victor Negrescu

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 23

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(23) Ondernemingen kunnen zich in situaties bevinden waarin hun productie sterk afhankelijk is van inputs van een of meer specifieke leveranciers. Tegelijkertijd is het zo dat een onderneming, wanneer aan de bedrijfsactiviteiten van dit soort leverancier ernstige negatieve effecten verbonden zijn (met inbegrip van kinderarbeid of aanzienlijke milieuschade) en de onderneming zonder succes alle due-diligencemaatregelen heeft uitgeput om deze effecten tegen te gaan, als uiterste maatregel de zakelijke relatie moet opschorten terwijl zij met die leverancier aan een oplossing werkt, zo mogelijk door deze opschorting als extra drukkingsmiddel te gebruiken.	(23) Ondernemingen kunnen zich in situaties bevinden waarin hun productie sterk afhankelijk is van inputs van een of meer specifieke leveranciers. Tegelijkertijd is het zo dat een onderneming, wanneer aan de bedrijfsactiviteiten van dit soort leverancier ernstige negatieve effecten verbonden zijn (met inbegrip van kinderarbeid of aanzienlijke milieuschade) en de onderneming zonder succes alle due-diligencemaatregelen heeft uitgeput om deze effecten tegen te gaan, als uiterste maatregel de zakelijke relatie moet opschorten terwijl zij met die leverancier aan een oplossing werkt, zo mogelijk door deze opschorting als extra drukkingsmiddel te gebruiken. ***Indien de negatieve effecten echter betrekking hebben op kinderarbeid, moet de onderneming onverwijld krachtige en evenredige alternatieve maatregelen treffen en handhaven die specifiek gericht zijn op het beëindigen van de kinderarbeid. Deze maatregelen omvatten ten minste overleg met de zakelijke partner om tijdsgebonden toezeggingen te verkrijgen inzake de beëindiging van de kinderarbeid, steun voor het herstel en de rehabilitatie van de getroffen kinderen, en aangescherpt toezicht. De onderneming rapporteert de naar behoren gemotiveerde redenen voor haar besluit om de zakelijke relatie niet op te schorten aan de bevoegde toezichthoudende autoriteit en verstrekt bewijs van de alternatieve maatregelen die zijn genomen.***

Or. en

Amendement 218
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 24

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(24) Om de lasten voor ondernemingen te verlichten en stakeholderbetrokkenheid evenrediger te maken, hoeven ondernemingen alleen werknemers, hun vertegenwoordigers zoals vakbonden, en personen en gemeenschappen van wie rechten of belangen direct worden geraakt, of kunnen worden geraakt, door de producten en activiteiten van de onderneming, haar dochterondernemingen en haar zakelijke partners, en die een band hebben met de specifieke fase van het due-diligenceproces dat wordt uitgevoerd. Dat omvat personen of gemeenschappen in de buurt van door zakelijke partners geëxploiteerde fabrieken wanneer die personen of gemeenschappen rechtstreeks worden beïnvloed door vervuiling, of inheemse volkeren die hun recht op land of hulpbronnen rechtstreeks geraakt zien door de wijze waarop een zakelijke partner land, bossen of water verwerft, ontwikkelt of anderszins gebruikt. Bovendien moet stakeholderbetrokkenheid alleen vereist zijn voor bepaalde delen van het due-diligenceproces – nl. de identificatiefase – voor de ontwikkeling van (versterkte) actieplannen en bij het vormgeven van herstelmaatregelen.	***Schrappen***

Or. en

Amendement 219
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 24

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(24) Om de lasten voor ondernemingen te verlichten en stakeholderbetrokkenheid evenrediger te maken, hoeven ondernemingen alleen werknemers, hun vertegenwoordigers zoals vakbonden, en personen en gemeenschappen van wie rechten of belangen direct worden geraakt, of kunnen worden geraakt, door de producten en activiteiten van de onderneming, haar dochterondernemingen en haar zakelijke partners, en die een band hebben met de specifieke fase van het due-diligenceproces dat wordt uitgevoerd. Dat omvat personen of gemeenschappen in de buurt van door zakelijke partners geëxploiteerde fabrieken wanneer die personen of gemeenschappen rechtstreeks worden beïnvloed door vervuiling, of inheemse volkeren die hun recht op land of hulpbronnen rechtstreeks geraakt zien door de wijze waarop een zakelijke partner land, bossen of water verwerft, ontwikkelt of anderszins gebruikt. Bovendien moet stakeholderbetrokkenheid alleen vereist zijn voor bepaalde delen van het due-diligenceproces – nl. de identificatiefase – voor de ontwikkeling van (versterkte) actieplannen en bij het vormgeven van herstelmaatregelen.	***Schrappen***

Or. en

Amendement 220
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 24

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(24) Om de lasten voor ondernemingen	(24) Om de lasten voor ondernemingen

te verlichten en stakeholderbetrokkenheid evenrediger te maken, hoeven ondernemingen alleen werknemers***, hun vertegenwoordigers zoals vakbonden, en personen en gemeenschappen van wie rechten of belangen direct worden geraakt, of kunnen worden geraakt, door de producten en activiteiten van de onderneming, haar dochterondernemingen en haar zakelijke partners, en die een band hebben met de specifieke fase van het due-diligenceproces dat wordt uitgevoerd***. ***Dat omvat personen of gemeenschappen in de buurt van door zakelijke partners geëxploiteerde fabrieken wanneer die personen of gemeenschappen rechtstreeks worden beïnvloed door vervuiling, of inheemse volkeren die hun recht op land of hulpbronnen rechtstreeks geraakt zien door de wijze waarop een zakelijke partner land, bossen of water verwerft, ontwikkelt of anderszins gebruikt.*** Bovendien moet stakeholderbetrokkenheid alleen vereist zijn voor bepaalde delen van het due-diligenceproces – nl. de identificatiefase – ***voor de ontwikkeling van (versterkte) actieplannen*** en bij het vormgeven van herstelmaatregelen.	te verlichten en stakeholderbetrokkenheid evenrediger te maken, hoeven ondernemingen alleen ***in dialoog te gaan met*** werknemers. Bovendien moet stakeholderbetrokkenheid alleen vereist zijn voor bepaalde delen van het due-diligenceproces – nl. de identificatiefase – en bij het vormgeven van herstelmaatregelen.
	Or. en

Amendement 221
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 24

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(24) Om de ***lasten voor ondernemingen te verlichten en*** stakeholderbetrokkenheid ***evenrediger*** te ***maken***, ***hoeven*** ondernemingen ***alleen*** werknemers, ***hun vertegenwoordigers*** zoals vakbonden, en personen en gemeenschappen van wie	(24) Om ***doeltreffende*** stakeholderbetrokkenheid te ***waarborgen***, ***moeten*** ondernemingen overleggen met werknemers ***op alle niveaus van hun toeleveringsketens***, ***werknemersvertegenwoordigers*** zoals

rechten of belangen direct worden geraakt, of kunnen worden geraakt, door de producten en activiteiten van de onderneming, haar dochterondernemingen en haar zakelijke partners***, en die een band hebben met de specifieke fase van het due-diligenceproces dat wordt uitgevoerd***. Dat omvat personen of gemeenschappen in de buurt van door zakelijke partners geëxploiteerde fabrieken wanneer die personen of gemeenschappen rechtstreeks worden beïnvloed door vervuiling, of inheemse volkeren die hun recht op land of hulpbronnen rechtstreeks geraakt zien door de wijze waarop een zakelijke partner land, bossen of water verwerft, ontwikkelt of anderszins gebruikt. ***Bovendien moet stakeholderbetrokkenheid alleen vereist zijn voor bepaalde delen van het due-diligenceproces – nl. de identificatiefase – voor de ontwikkeling van (versterkte) actieplannen en bij het vormgeven van herstelmaatregelen.***	vakbonden, en personen***, ngo's*** en gemeenschappen van wie rechten of belangen direct worden geraakt, of kunnen worden geraakt, door de producten en activiteiten van de onderneming, haar dochterondernemingen en haar zakelijke partners. Dat omvat personen of gemeenschappen in de buurt van door zakelijke partners geëxploiteerde fabrieken wanneer die personen of gemeenschappen rechtstreeks worden beïnvloed door vervuiling, of inheemse volkeren die hun recht op land of hulpbronnen rechtstreeks geraakt zien door de wijze waarop een zakelijke partner land, bossen of water verwerft, ontwikkelt of anderszins gebruikt.
	Or. fr

Amendement 222
Javier Zarzalejos, Miriam Lexmann

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 24

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(24) Om de lasten voor ondernemingen te verlichten en stakeholderbetrokkenheid evenrediger te maken, hoeven ondernemingen alleen werknemers, hun vertegenwoordigers zoals vakbonden, en personen en gemeenschappen van wie rechten of belangen direct worden geraakt, of kunnen worden geraakt, door de producten en activiteiten van de onderneming, haar dochterondernemingen en haar zakelijke partners, en die een band hebben met de specifieke fase van het due-diligenceproces dat wordt uitgevoerd. Dat	(24) Om de lasten voor ondernemingen te verlichten en stakeholderbetrokkenheid evenrediger te maken, hoeven ondernemingen alleen ***in dialoog te gaan met*** werknemers, hun vertegenwoordigers zoals vakbonden, en personen en gemeenschappen van wie rechten of belangen direct worden geraakt, of kunnen worden geraakt, door de producten, diensten en activiteiten van de onderneming, haar dochterondernemingen en haar zakelijke partners, en die een ***directe*** band hebben met de specifieke fase

omvat personen of gemeenschappen in de buurt van door zakelijke partners geëxploiteerde fabrieken wanneer die personen of gemeenschappen rechtstreeks worden beïnvloed door vervuiling, of inheemse volkeren die hun recht op land of hulpbronnen rechtstreeks geraakt zien door de wijze waarop een zakelijke partner land, bossen of water verwerft, ontwikkelt of anderszins gebruikt. Bovendien moet stakeholderbetrokkenheid alleen vereist zijn voor bepaalde delen van het due-diligenceproces – nl. de identificatiefase – voor de ontwikkeling van (versterkte) actieplannen en bij het vormgeven van herstelmaatregelen.	van het due-diligenceproces dat wordt uitgevoerd. Dat omvat personen of gemeenschappen in de buurt van door zakelijke partners geëxploiteerde fabrieken wanneer die personen of gemeenschappen rechtstreeks worden beïnvloed door vervuiling, of inheemse volkeren die hun recht op land of hulpbronnen rechtstreeks geraakt zien door de wijze waarop een zakelijke partner land, bossen of water verwerft, ontwikkelt of anderszins gebruikt. Bovendien moet stakeholderbetrokkenheid alleen vereist zijn voor bepaalde delen van het due-diligenceproces – nl. de identificatiefase – voor de ontwikkeling van (versterkte) actieplannen en bij het vormgeven van herstelmaatregelen.
	Or. en

Amendement 223
Victor Negrescu

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 24 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(24 bis) De Commissie ontwikkelt en voert een opleidingsprogramma uit voor managers en werknemers van kmo's om capaciteit op te bouwen op het gebied van duurzame bedrijfsvoering en digitale nalevingsinstrumenten, met onder meer onlinemodules en workshops op locatie.
	Or. en

Amendement 224
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 25

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(25) Om de regeldruk voor ondernemingen te verminderen, moet de termijn voor de Commissie om algemene due-diligencerichtsnoeren vast te stellen, worden vervroegd naar 26 juli 2026. Parallel hiermee moet de toepassingsdatum van Richtlijn (EU) 2024/1760 voor de eerste groep ondernemingen, overeenkomstig Richtlijn (EU) XXX/XXX[13], worden uitgesteld naar 26 juli 2028. Die periode van twee jaar moet ondernemingen voldoende tijd geven om bij het nemen van due-diligencemaatregelen rekening te houden met de praktische houvast en goede praktijken uit de richtsnoeren van de Commissie.	***Schrappen***
[13] Richtlijn (EU) 2025/XX van …….	

Or. en

Amendement 225
Axel Voss, Radan Kanev

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 25

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(25) Om de regeldruk voor ondernemingen te verminderen, moet de termijn voor de Commissie om ***algemene*** due-diligencerichtsnoeren vast te stellen, worden vervroegd naar 26 juli ***2026***. Parallel hiermee moet de toepassingsdatum van Richtlijn (EU) 2024/1760 voor de eerste groep ondernemingen***, overeenkomstig Richtlijn (EU) XXX/XXX[13],*** worden uitgesteld naar 26 juli ***2028***. Die periode van twee jaar moet ondernemingen voldoende tijd geven om bij het nemen van due-	(25) Om de regeldruk voor ondernemingen te verminderen, moet de termijn voor de Commissie om due-diligencerichtsnoeren vast te stellen, worden vervroegd naar 26 juli ***2027***. Parallel hiermee moet de toepassingsdatum van Richtlijn (EU) 2024/1760 voor de eerste groep ondernemingen worden uitgesteld naar 26 juli ***2029***. Die periode van twee jaar moet ondernemingen voldoende tijd geven om bij het nemen van due-diligencemaatregelen rekening te houden met de praktische houvast en goede

diligencemaatregelen rekening te houden met de praktische houvast en goede praktijken uit de richtsnoeren van de Commissie.

praktijken uit de richtsnoeren van de Commissie.

[13] Richtlijn (EU) 2025/XX van …….

[13] Richtlijn (EU) 2025/XX van …….

Or. en

Amendement 226
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 25

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(25) Om de regeldruk voor ondernemingen te verminderen, moet de termijn voor de Commissie om algemene due-diligencerichtsnoeren vast te stellen, worden vervroegd naar 26 juli 2026. Parallel hiermee moet de toepassingsdatum van Richtlijn (EU) 2024/1760 voor de eerste groep ondernemingen, overeenkomstig Richtlijn (EU) XXX/XXX[13], worden uitgesteld naar 26 juli ***2028***. Die periode van twee jaar moet ondernemingen voldoende tijd geven om bij het nemen van due-diligencemaatregelen rekening te houden met de praktische houvast en goede praktijken uit de richtsnoeren van de Commissie.	(25) Om de regeldruk voor ondernemingen te verminderen, moet de termijn voor de Commissie om algemene due-diligencerichtsnoeren vast te stellen, worden vervroegd naar 26 juli 2026. Parallel hiermee moet de toepassingsdatum van Richtlijn (EU) 2024/1760 voor de eerste groep ondernemingen, overeenkomstig Richtlijn (EU) XXX/XXX[13], worden uitgesteld naar 26 juli ***2048***. Die periode van twee jaar moet ondernemingen voldoende tijd geven om bij het nemen van due-diligencemaatregelen rekening te houden met de praktische houvast en goede praktijken uit de richtsnoeren van de Commissie.
[13] Richtlijn (EU) 2025/XX van …….	[13] Richtlijn (EU) 2025/XX van …….

Or. en

Amendement 227
Victor Negrescu

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 25 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(25 bis) De Commissie moet sectorspecifieke richtsnoeren vaststellen die zijn afgestemd op de behoeften en capaciteiten van kleine en middelgrote ondernemingen in sectoren waar het risico op negatieve effecten hoog is. Deze richtsnoeren moeten vereenvoudigde modellen, voorbeelden van evenredige due-diligencemaatregelen en aanbevelingen inzake beschikbare digitale hulpmiddelen bevatten.

Or. en

Amendement 228
Victor Negrescu

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 25 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(25 ter) De Commissie moet kleine en middelgrote ondernemingen ondersteunen bij de invoering van digitale oplossingen teneinde de naleving van verplichtingen op het gebied van duurzaamheidsrapportage en due diligence te vergemakkelijken, onder meer door middel van specifieke richtsnoeren, financieringsmogelijkheden en de bevordering van interoperabele, op hun capaciteiten afgestemde hulpmiddelen.

Or. en

Amendement 229
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 26

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(26) Om Richtlijn (EU) 2024/1760 beter af te stemmen op de regeling inzake duurzaamheidsrapportage van Richtlijn (EU) 2022/2464, moet het vereiste om het transitieplan voor klimaatmitigatie ten uitvoer te leggen, worden vervangen door een verduidelijking dat de verplichting voor ondernemingen om een transitieplan vast te stellen ook – geplande en genomen – uitvoeringsmaatregelen omvat. De verplichting om het plan en de oorspronkelijke en geactualiseerde uitwerking ervan vast te stellen, blijft onderworpen aan administratief toezicht.	***Schrappen***

Or. fr

Motivering

In het advies over het omnibuspakket beveelt de ECB aan om met de voorgestelde wijzigingen van de CSDDD de formulering van de relevante bepaling te verduidelijken teneinde te waarborgen dat de transitieplannen worden uitgevoerd. Zij voegt daaraan toe dat er een risico bestaat dat de herziene formulering verkeerd wordt geïnterpreteerd, namelijk in die zin dat ondernemingen wel verplicht zouden zijn transitieplannen op te stellen, maar niet om ze uit te voeren.

Amendement 230
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 26

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(26) Om Richtlijn (EU) 2024/1760 beter af te stemmen op de regeling inzake duurzaamheidsrapportage van Richtlijn (EU) 2022/2464, moet het vereiste om het transitieplan voor klimaatmitigatie ten uitvoer te leggen, worden vervangen door een verduidelijking dat de verplichting	***Schrappen***

voor ondernemingen om een transitieplan vast te stellen ook – geplande en genomen – uitvoeringsmaatregelen omvat. De verplichting om het plan en de oorspronkelijke en geactualiseerde uitwerking ervan vast te stellen, blijft onderworpen aan administratief toezicht.	

Or. en

Amendement 231
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 26

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(26) Om Richtlijn (EU) 2024/1760 beter af te stemmen op de regeling inzake duurzaamheidsrapportage van Richtlijn (EU) 2022/2464, moet het vereiste om het transitieplan voor klimaatmitigatie ten uitvoer te leggen, worden vervangen door een verduidelijking dat de verplichting voor ondernemingen om een transitieplan vast te stellen ook – geplande en genomen – uitvoeringsmaatregelen omvat. De verplichting om het plan en de oorspronkelijke en geactualiseerde uitwerking ervan vast te stellen, blijft onderworpen aan administratief toezicht.	***Schrappen***

Or. en

Amendement 232
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 26

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(26) Om Richtlijn (EU) 2024/1760 beter af te stemmen op de regeling inzake duurzaamheidsrapportage van Richtlijn (EU) 2022/2464, moet het vereiste om het transitieplan voor klimaatmitigatie ten uitvoer te leggen, worden vervangen door een verduidelijking dat de verplichting voor ondernemingen om een transitieplan vast te stellen ook – geplande en genomen – uitvoeringsmaatregelen omvat. De verplichting om het plan en de oorspronkelijke en geactualiseerde uitwerking ervan vast te stellen, blijft onderworpen aan administratief toezicht.	***Schrappen***

Or. en

Amendement 233
Axel Voss

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 26

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(26) Om Richtlijn (EU) 2024/1760 beter af te stemmen op de regeling inzake duurzaamheidsrapportage van Richtlijn (EU) 2022/2464, moet het vereiste om het transitieplan voor klimaatmitigatie ten uitvoer te leggen, worden ***vervangen door een verduidelijking dat de verplichting voor ondernemingen om een transitieplan vast te stellen ook – geplande en genomen – uitvoeringsmaatregelen omvat***. ***De verplichting om het plan en de oorspronkelijke en geactualiseerde uitwerking ervan vast te stellen, blijft onderworpen aan administratief toezicht.***	(26) Om Richtlijn (EU) 2024/1760 beter af te stemmen op de regeling inzake duurzaamheidsrapportage van Richtlijn (EU) 2022/2464, moet het vereiste om het transitieplan voor klimaatmitigatie ten uitvoer te leggen, worden ***geschrapt***.

Or. en

Amendement 234
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 26

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(26) Om Richtlijn (EU) 2024/1760 beter af te stemmen op de ***regeling inzake duurzaamheidsrapportage van Richtlijn (EU) 2022/2464, moet het vereiste*** om het transitieplan ***voor klimaatmitigatie*** ten uitvoer te leggen***, worden vervangen door een verduidelijking dat de verplichting voor ondernemingen om een transitieplan vast te stellen ook – geplande en genomen – uitvoeringsmaatregelen omvat***. De verplichting om het plan en de oorspronkelijke en geactualiseerde uitwerking ervan vast te stellen, blijft onderworpen aan administratief toezicht.	(26) Om Richtlijn (EU) 2024/1760 beter af te stemmen op de ***Overeenkomst van Parijs, wordt de verwijzing naar 1,5 °C in het transitieplan geschrapt.*** Om het transitieplan ten uitvoer te leggen, ***hoeft de onderneming zich niet langer optimaal in te spannen, maar moet zij alle redelijke inspanningen leveren, hetgeen inhoudt dat diverse evenredige en redelijke maatregelen moeten worden genomen, maar dat de onderneming niet alle middelen waarover zij beschikt hoeft uit te putten om het plan uit te voeren***. ***Om te verduidelijken dat een dergelijke vereiste om het plan uit te voeren daadwerkelijk wordt opgevat als een inspanningsverplichting en niet als een resultaatsverplichting, wordt artikel 22, lid 1, dienovereenkomstig gewijzigd.*** De verplichting om het plan en de oorspronkelijke en geactualiseerde uitwerking ervan vast te stellen, blijft onderworpen aan administratief toezicht.

Or. en

Motivering

We delete the 1.5 reference to stick to the Paris Agreement, which Article 2(a) provides for holding the temperature increase well below 2 degrees and pursuing efforts to limit the temperature increase to 1.5 thus making sure the transition plans are better aligned with the obligations stemming from the Agreement. We reinsert "put into effect" so the obligation is not merely to adopt but act on the transition plan. We shift from a "best efforts" approach to a more proportional approach of "all reasonable efforts". We clarify that the putting into effect of the plan is an obligation of means, not result and that it should be proportional and reasonable.

Amendement 235
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 26

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(26) Om Richtlijn (EU) 2024/1760 beter af te stemmen op de regeling inzake duurzaamheidsrapportage van Richtlijn (EU) 2022/2464, moet het vereiste om het transitieplan voor klimaatmitigatie ten uitvoer te leggen, worden vervangen door een verduidelijking dat de verplichting voor ondernemingen om een transitieplan vast te stellen ook ***–*** ***geplande en genomen*** ***–*** uitvoeringsmaatregelen omvat. ***De verplichting om het plan en de oorspronkelijke en geactualiseerde uitwerking ervan vast te stellen, blijft onderworpen aan administratief toezicht.***	(26) Om Richtlijn (EU) 2024/1760 beter af te stemmen op de regeling inzake duurzaamheidsrapportage van Richtlijn (EU) 2022/2464, moet het vereiste om het transitieplan voor klimaatmitigatie ten uitvoer te leggen, worden vervangen door een verduidelijking dat de verplichting voor ondernemingen om een transitieplan vast te stellen ook uitvoeringsmaatregelen omvat ***die voldoende flexibel zijn om rekening te houden met de lokale omstandigheden en specifieke kenmerken van de onderneming***.

Or. en

Amendement 236
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 26

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(26) Om Richtlijn (EU) 2024/1760 beter af te stemmen op de regeling inzake duurzaamheidsrapportage van Richtlijn (EU) 2022/2464, moet het vereiste om het transitieplan voor klimaatmitigatie ten uitvoer te leggen, worden vervangen door een verduidelijking dat de verplichting voor ondernemingen om een transitieplan vast te stellen ook – geplande en genomen – uitvoeringsmaatregelen omvat. De verplichting om het plan en de oorspronkelijke en geactualiseerde uitwerking ervan vast te stellen, blijft onderworpen aan administratief toezicht.	(26) Om Richtlijn (EU) 2024/1760 beter af te stemmen op de regeling inzake duurzaamheidsrapportage van Richtlijn (EU) 2022/2464, moet het vereiste om het transitieplan voor klimaatmitigatie ten uitvoer te leggen, worden vervangen door een verduidelijking dat de verplichting voor ondernemingen om een transitieplan vast te stellen ook – geplande en genomen – uitvoeringsmaatregelen omvat. ***Om te verduidelijken dat dergelijke vereisten moeten worden opgevat als een inspanningsverplichting en niet als een resultaatsverplichting, wordt artikel 22, lid 1, inzake de bestrijding van klimaatverandering dienovereenkomstig***

gewijzigd. De verplichting om het plan en de oorspronkelijke en geactualiseerde uitwerking ervan vast te stellen, blijft onderworpen aan administratief toezicht.

Or. en

Motivering

In reactie op de bezorgdheid van belanghebbenden dat de verplichtingen uit hoofde van het transitieplan resultaatsverplichting zijn, verbinden wij ons ertoe om dit in de tekst te verduidelijken.

Amendement 237
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 27

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(27) Artikel 27, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat lidstaten sancties vaststellen die "doeltreffend, evenredig en afschrikkend" moeten zijn. Artikel 27, lid 2, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten, bij de beslissing over het al dan niet opleggen van sancties en zo ja, bij het bepalen van de aard en het passende niveau ervan, naar behoren rekening moet houden met een reeks factoren die de ernst van de inbreuk bepalen en met verzachtende of verzwarende omstandigheden. Artikel 27, lid 4, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten opgelegde geldboeten baseren op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken ondernemingen. Aangezien lidstaten echter al de in artikel 27, lid 2, van die richtlijn bepaalde reeks factoren in aanmerking moeten nemen, is de noodzaak om geldboeten op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken ondernemingen te baseren, overbodig. Om evenwel een gelijk speelveld in de hele Unie te borgen, moet het lidstaten worden verboden om in hun nationale wetgeving	***Schrappen***

voor aan onder hun jurisdictie vallende ondernemingen op te leggen geldboeten een plafond of maximum op te nemen dat toezichthoudende autoriteiten zou beletten om geldboeten op te leggen overeenkomstig de in artikel 27, lid 2, bepaalde factoren. Voorts moet de Commissie, om handhavingspraktijken binnen de Unie te harmoniseren, in samenwerking met de lidstaten, richtsnoeren uitwerken die toezichthoudende autoriteiten helpen bij het bepalen van de hoogte van geldboeten.

Or. en

Amendement 238
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 27

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(27) Artikel 27, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat lidstaten sancties vaststellen die "doeltreffend, evenredig en afschrikkend" moeten zijn. Artikel 27, lid 2, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten, bij de beslissing over het al dan niet opleggen van sancties en zo ja, bij het bepalen van de aard en het passende niveau ervan, naar behoren rekening moet houden met een reeks factoren die de ernst van de inbreuk bepalen en met verzachtende of verzwarende omstandigheden. Artikel 27, lid 4, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten opgelegde geldboeten baseren op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken ondernemingen. ***Aangezien lidstaten*** echter ***al de in artikel 27, lid 2, van die richtlijn bepaalde reeks factoren in aanmerking moeten nemen, is de noodzaak om geldboeten op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken***	(27) Artikel 27, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat lidstaten sancties vaststellen die "doeltreffend, evenredig en afschrikkend" moeten zijn. Artikel 27, lid 2, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten, bij de beslissing over het al dan niet opleggen van sancties en zo ja, bij het bepalen van de aard en het passende niveau ervan, naar behoren rekening moet houden met een reeks factoren die de ernst van de inbreuk bepalen en met verzachtende of verzwarende omstandigheden. Artikel 27, lid 4, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten opgelegde geldboeten baseren op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken ondernemingen. ***Het opzetten van de sanctie-/boeteregeling moet*** echter ***een bevoegdheid van de*** lidstaten ***blijven***.

ondernemingen te baseren, overbodig. Om evenwel een gelijk speelveld in de hele Unie te borgen, moet het lidstaten ***worden verboden om in hun nationale wetgeving voor aan onder hun jurisdictie vallende ondernemingen op te leggen geldboeten een plafond of maximum op te nemen dat toezichthoudende autoriteiten zou beletten om geldboeten op te leggen overeenkomstig de in artikel 27, lid 2, bepaalde factoren. Voorts moet de Commissie, om handhavingspraktijken binnen de Unie te harmoniseren, in samenwerking met de lidstaten, richtsnoeren uitwerken die toezichthoudende autoriteiten helpen bij het bepalen van de hoogte van geldboeten.***

Or. en

Amendement 239
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 27

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(27) Artikel 27, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat lidstaten sancties vaststellen die “doeltreffend, evenredig en afschrikkend” moeten zijn. Artikel 27, lid 2, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten, bij de beslissing over het al dan niet opleggen van sancties en zo ja, bij het bepalen van de aard en het passende niveau ervan, naar behoren rekening moet houden met een reeks factoren die de ernst van de inbreuk bepalen en met verzachtende of verzwarende omstandigheden. Artikel 27, lid 4, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten opgelegde geldboeten baseren op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken	(27) Artikel 27, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat lidstaten sancties vaststellen die “doeltreffend, evenredig en afschrikkend” moeten zijn. Artikel 27, lid 2, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten, bij de beslissing over het al dan niet opleggen van sancties en zo ja, bij het bepalen van de aard en het passende niveau ervan, naar behoren rekening moet houden met een reeks factoren die de ernst van de inbreuk bepalen en met verzachtende of verzwarende omstandigheden. Artikel 27, lid 4, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten opgelegde geldboeten baseren op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken

ondernemingen. ***Aangezien lidstaten echter al de in artikel 27, lid 2, van die richtlijn bepaalde reeks factoren in aanmerking moeten nemen, is de noodzaak om geldboeten op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken ondernemingen te baseren, overbodig. Om evenwel een gelijk speelveld in de hele Unie te borgen, moet het lidstaten worden verboden om in hun nationale wetgeving voor aan onder hun jurisdictie vallende ondernemingen op te leggen geldboeten een plafond of maximum op te nemen dat toezichthoudende autoriteiten zou beletten om geldboeten op te leggen overeenkomstig de in artikel 27, lid 2, bepaalde factoren. Voorts moet de Commissie,*** om handhavingspraktijken binnen de Unie te harmoniseren, in samenwerking met de lidstaten, richtsnoeren uitwerken die toezichthoudende autoriteiten helpen bij het bepalen van de hoogte van geldboeten.	ondernemingen. Om handhavingspraktijken binnen de Unie te harmoniseren, ***moet de Commissie*** in samenwerking met de lidstaten richtsnoeren uitwerken die toezichthoudende autoriteiten helpen bij het bepalen van de hoogte van geldboeten.

Or. en

Amendement 240
Mario Mantovani

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 27

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(27) Artikel 27, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat lidstaten sancties vaststellen die “doeltreffend, evenredig en afschrikkend” moeten zijn. Artikel 27, lid 2, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten, bij de beslissing over het al dan niet opleggen van sancties en zo ja, bij het bepalen van de aard en het passende niveau ervan, naar behoren rekening moet houden met een reeks factoren die de ernst van de inbreuk bepalen en met verzachtende of verzwarende omstandigheden. Artikel 27, lid 4, van die	(27) Artikel 27, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat lidstaten sancties vaststellen die “doeltreffend, evenredig en afschrikkend” moeten zijn. Artikel 27, lid 2, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten, bij de beslissing over het al dan niet opleggen van sancties en zo ja, bij het bepalen van de aard en het passende niveau ervan, naar behoren rekening moet houden met een reeks factoren die de ernst van de inbreuk bepalen en met verzachtende of verzwarende omstandigheden. Artikel 27, lid 4, van die

richtlijn schrijft voor dat lidstaten opgelegde geldboeten baseren op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken ondernemingen. Aangezien lidstaten echter al de in artikel 27, lid 2, van die richtlijn bepaalde reeks factoren in aanmerking moeten nemen, is de noodzaak om geldboeten op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken ondernemingen te baseren, overbodig. ***Om evenwel een gelijk speelveld in de hele Unie te borgen, moet het lidstaten worden verboden om in hun nationale wetgeving voor aan onder hun jurisdictie vallende ondernemingen op te leggen geldboeten een plafond of maximum op te nemen dat toezichthoudende autoriteiten zou beletten om geldboeten op te leggen overeenkomstig de in artikel 27, lid 2, bepaalde factoren.*** Voorts moet de Commissie, om handhavingspraktijken binnen de Unie te harmoniseren, in samenwerking met de lidstaten, richtsnoeren uitwerken die toezichthoudende autoriteiten helpen bij het bepalen van de hoogte van geldboeten.	richtlijn schrijft voor dat lidstaten opgelegde geldboeten baseren op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken ondernemingen. Aangezien lidstaten echter al de in artikel 27, lid 2, van die richtlijn bepaalde reeks factoren in aanmerking moeten nemen, is de noodzaak om geldboeten op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken ondernemingen te baseren, overbodig. Voorts moet de Commissie, om handhavingspraktijken binnen de Unie te harmoniseren, in samenwerking met de lidstaten, richtsnoeren uitwerken die toezichthoudende autoriteiten helpen bij het bepalen van de hoogte van geldboeten.

Or. it

Motivering

Als de lidstaten de hoogte van de sancties mogen bepalen, eventueel zonder kennisgeving, zou de interne markt alleen maar verder versnipperd raken en zou het gelijke speelveld tussen Europese ondernemingen afnemen.

Amendement 241
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 27

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(27) Artikel 27, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat lidstaten sancties vaststellen die “doeltreffend,	(27) Artikel 27, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat lidstaten sancties vaststellen die “doeltreffend,

evenredig en afschrikkend” moeten zijn. Artikel 27, lid 2, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten, bij de beslissing over het al dan niet opleggen van sancties en zo ja, bij het bepalen van de aard en het passende niveau ervan, naar behoren rekening moet houden met een reeks factoren die de ernst van de inbreuk bepalen en met verzachtende of verzwarende omstandigheden. Artikel 27, lid 4, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten opgelegde geldboeten baseren op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken ondernemingen. ***Aangezien lidstaten echter al de in artikel 27, lid 2, van die richtlijn bepaalde reeks factoren in aanmerking moeten nemen, is de noodzaak om geldboeten op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken ondernemingen te baseren, overbodig.*** Om ***evenwel*** een gelijk speelveld in de hele Unie te borgen, moet het lidstaten worden verboden om in hun nationale wetgeving voor aan onder hun jurisdictie vallende ondernemingen op te leggen geldboeten een plafond of maximum op te nemen dat toezichthoudende autoriteiten zou beletten om geldboeten op te leggen overeenkomstig de in artikel 27, lid 2, bepaalde factoren. Voorts moet de Commissie, om handhavingspraktijken binnen de Unie te harmoniseren, in samenwerking met de lidstaten, richtsnoeren uitwerken die toezichthoudende autoriteiten helpen bij het bepalen van de hoogte van geldboeten.

evenredig en afschrikkend” moeten zijn. Artikel 27, lid 2, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten, bij de beslissing over het al dan niet opleggen van sancties en zo ja, bij het bepalen van de aard en het passende niveau ervan, naar behoren rekening moet houden met een reeks factoren die de ernst van de inbreuk bepalen en met verzachtende of verzwarende omstandigheden. Artikel 27, lid 4, van die richtlijn schrijft voor dat lidstaten opgelegde geldboeten baseren op de wereldwijde netto-omzet van de betrokken ondernemingen. Om een gelijk speelveld in de hele Unie te borgen, moet het lidstaten worden verboden om in hun nationale wetgeving voor aan onder hun jurisdictie vallende ondernemingen op te leggen geldboeten een plafond of maximum op te nemen dat toezichthoudende autoriteiten zou beletten om geldboeten op te leggen overeenkomstig de in artikel 27, lid 2, bepaalde factoren. Voorts moet de Commissie, om handhavingspraktijken binnen de Unie te harmoniseren, in samenwerking met de lidstaten, richtsnoeren uitwerken die toezichthoudende autoriteiten helpen bij het bepalen van de hoogte van geldboeten.

Or. fr

Motivering

Het is essentieel om ervoor te zorgen dat administratieve geldboeten echt afschrikkend zijn. Daartoe moeten zij worden berekend op basis van de wereldwijde omzet van een onderneming, zoals reeds het geval is in het mededingingsrecht. Zonder deze maatregelen dreigen de sancties louter symbolisch en ondoeltreffend te zijn, met name voor grote multinationals. Alleen zinvolle financiële sancties kunnen de naleving van due-diligenceverplichtingen waarborgen.

Amendement 242
Pascal Canfin

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 28

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(28) Om mogelijke risico's op geschillen in verband met de geharmoniseerde regeling inzake civielrechtelijke aansprakelijkheid van Richtlijn (EU) 2024/1760 te beperken, moet de specifieke, Uniebrede aansprakelijkheidsregeling waarin artikel 29, lid 1, van die richtlijn voorziet, worden geschrapt. Tegelijk moet, op grond van zowel internationaal recht als Unierecht, van lidstaten worden verlangd dat zij erop toezien dat slachtoffers van negatieve effecten daadwerkelijke toegang tot de rechter hebben en hun recht op een doeltreffende voorziening in rechte gegarandeerd zien, zoals vastgelegd in artikel 2, lid 3, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, artikel 8 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, artikel 9, lid 3, van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (Verdrag van Aarhus) en artikel 47 van het EU-Handvest van de grondrechten. Lidstaten moeten er dus op toezien dat, ingeval een onderneming aansprakelijk wordt gehouden voor niet-nakoming van de in Richtlijn (EU) 2024/1760 vastgelegde due-diligenceverplichtingen, en die niet-nakoming schade heeft veroorzaakt, slachtoffers volledige compensatie kunnen krijgen, die moet worden toegekend in overeenstemming met de beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid, zij het met de nodige garanties om overcompensatie te voorkomen. Gelet op de verschillen in regels en tradities die op het nationale niveau bestaan waar het gaat om het	***Schrappen***

toestaan van representatieve vorderingen, moet het specifieke vereiste op dat punt in Richtlijn (EU) 2024/1760 worden geschrapt. Die schrapping doet niet af aan bepalingen van het toepasselijke nationale recht die een vakbond, niet-gouvernementele mensenrechten- of milieuorganisatie, een andere niet-gouvernementele organisatie of een nationale mensenrechteninstelling toestaan om vorderingen in te stellen om de rechten van de mogelijk benadeelde partij af te dwingen, of om dit soort vorderingen die door dergelijke partij worden ingesteld, te ondersteunen. Voorts moet, om dezelfde reden, het vereiste worden geschrapt dat de lidstaten ervoor zorgen dat de aansprakelijkheidsregels prevaleren in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het nationale recht van de lidstaat is. Die schrapping houdt geen beperking in van de mogelijkheid voor lidstaten om te bepalen dat de nationaalrechtelijke bepalingen tot omzetting van artikel 29 van Richtlijn (EU) 2024/1760, overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EG) nr. 864/2007, prevaleren in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het recht van een lidstaat is.

Or. en

Motivering

Als de Uniebrede aansprakelijkheidsregeling wordt afgeschaft, zou dat leiden tot versnippering van de eengemaakte markt, hetgeen haaks staat op het fundamentele idee dat EU-brede due diligence in de plaats komt van nationale wetgeving op dit gebied.

Amendement 243
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 28

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(28) [...]	***Schrappen***

Or. fr

Motivering

De schrapping van de Uniebrede aansprakelijkheidsregeling leidt tot meer moeilijkheden voor mensen die hun rechten willen doen gelden en tot meer onzekerheid voor ondernemingen, die zullen moeten voldoen aan een reeks nationale rechtsordes.

Amendement 244
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 28

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(28) ***Om mogelijke risico's op geschillen in verband met*** de geharmoniseerde regeling inzake civielrechtelijke aansprakelijkheid van Richtlijn (EU) 2024/1760 ***te beperken, moet de specifieke, Uniebrede aansprakelijkheidsregeling waarin artikel 29, lid 1, van die richtlijn voorziet, worden geschrapt***. Tegelijk moet, op grond van zowel internationaal recht als Unierecht, van lidstaten worden verlangd dat zij erop toezien dat slachtoffers van negatieve effecten daadwerkelijke toegang tot de rechter hebben en hun recht op een doeltreffende voorziening in rechte gegarandeerd zien, zoals vastgelegd in artikel 2, lid 3, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, artikel 8 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, artikel 9, lid 3, van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter	(28) ***Eerbiediging van de bepalingen van Richtlijn 2024/1760 is cruciaal voor de bescherming van de politieke, sociale en economische belangen van de Unie en voor de verwezenlijking van haar duurzaamheidsdoelstellingen. Bijgevolg bestaat behoefte aan regels inzake de civielrechtelijke aansprakelijkheid die voortvloeit uit inbreuken op die bepalingen. Gezien de verschillende nationale regels en tradities, moeten de vereisten van*** de geharmoniseerde regeling inzake civielrechtelijke aansprakelijkheid van Richtlijn (EU) 2024/1760 ***niettemin worden vereenvoudigd***. Tegelijk moet, op grond van zowel internationaal recht als Unierecht, van lidstaten worden verlangd dat zij erop toezien dat slachtoffers van negatieve effecten daadwerkelijke toegang tot de rechter hebben en hun recht op een doeltreffende voorziening in rechte gegarandeerd zien, zoals vastgelegd in artikel 2, lid 3, van het Internationaal

inzake milieuaangelegenheden (Verdrag van Aarhus) en artikel 47 van het EU-Handvest van de grondrechten. Lidstaten moeten er dus op toezien dat, ingeval een onderneming aansprakelijk wordt gehouden voor niet-nakoming van de in Richtlijn (EU) 2024/1760 vastgelegde due-diligenceverplichtingen, en die niet-nakoming schade heeft veroorzaakt, slachtoffers volledige compensatie kunnen krijgen, die moet worden toegekend in overeenstemming met de beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid, zij het met de nodige garanties om overcompensatie te voorkomen. ***Gelet op de verschillen in regels en tradities die op het nationale niveau bestaan waar het gaat om het toestaan van representatieve vorderingen, moet het specifieke vereiste op dat punt in Richtlijn (EU) 2024/1760 worden geschrapt. Die schrapping doet niet af aan bepalingen van het toepasselijke nationale recht die een vakbond, niet-gouvernementele mensenrechten- of milieuorganisatie, een andere niet-gouvernementele organisatie of een nationale mensenrechteninstelling toestaan om vorderingen in te stellen om de rechten van de mogelijk benadeelde partij af te dwingen, of om dit soort vorderingen die door dergelijke partij worden ingesteld, te ondersteunen. Voorts moet, om dezelfde reden, het vereiste worden geschrapt dat de lidstaten ervoor zorgen dat de aansprakelijkheidsregels prevaleren in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het nationale recht van de lidstaat is. Die schrapping houdt geen beperking in van de mogelijkheid voor lidstaten om te bepalen dat*** de nationaalrechtelijke bepalingen tot omzetting van artikel 29 van Richtlijn (EU) 2024/1760, overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EG) nr. 864/2007, ***prevaleren*** in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het recht van een lidstaat is.

Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, artikel 8 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, artikel 9, lid 3, van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (Verdrag van Aarhus) en artikel 47 van het EU-Handvest van de grondrechten. Lidstaten moeten er dus op toezien dat, ingeval een onderneming aansprakelijk wordt gehouden voor niet-nakoming van de in Richtlijn (EU) 2024/1760 vastgelegde due-diligenceverplichtingen, en die niet-nakoming schade heeft veroorzaakt, slachtoffers volledige compensatie kunnen krijgen, die moet worden toegekend in overeenstemming met de beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid, zij het met de nodige garanties om overcompensatie te voorkomen. De nationaalrechtelijke bepalingen tot omzetting van artikel 29 van Richtlijn (EU) 2024/1760 ***prevaleren***, overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EG) nr. 864/2007, in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het recht van een lidstaat is.

Amendement 245
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 28

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(28) Om mogelijke risico's op geschillen in verband met de geharmoniseerde regeling inzake civielrechtelijke aansprakelijkheid van Richtlijn (EU) 2024/1760 te beperken, moet de specifieke, Uniebrede aansprakelijkheidsregeling waarin artikel 29, lid 1, van die richtlijn voorziet, worden geschrapt. Tegelijk moet, op grond van zowel internationaal recht als Unierecht, van lidstaten worden verlangd dat zij erop toezien dat slachtoffers van negatieve effecten ***daadwerkelijke toegang tot de rechter hebben en hun recht op een doeltreffende voorziening in rechte gegarandeerd zien, zoals vastgelegd in artikel 2, lid 3, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, artikel 8 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, artikel 9, lid 3, van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (Verdrag van Aarhus) en artikel 47 van het EU-Handvest van de grondrechten***. Lidstaten moeten er dus op toezien dat, ingeval een onderneming aansprakelijk wordt gehouden voor niet-nakoming van de in Richtlijn (EU) 2024/1760 vastgelegde due-diligenceverplichtingen, en die niet-nakoming schade heeft veroorzaakt, slachtoffers ***volledige*** compensatie kunnen krijgen, die moet worden toegekend in overeenstemming met de ***beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid, zij het met de nodige garanties om***	(28) Om mogelijke risico's op geschillen in verband met de geharmoniseerde regeling inzake civielrechtelijke aansprakelijkheid van Richtlijn (EU) 2024/1760 te beperken, moet de specifieke, Uniebrede aansprakelijkheidsregeling waarin artikel 29, lid 1, van die richtlijn voorziet, worden geschrapt. Tegelijk moet, op grond van zowel internationaal recht als Unierecht, van lidstaten worden verlangd dat zij erop toezien dat ***dat hun rechtssystemen voorzien in doeltreffende en passende rechtsmiddelen voor*** slachtoffers van negatieve effecten. Lidstaten moeten er dus op toezien dat, ingeval een onderneming aansprakelijk wordt gehouden voor niet-nakoming van de in Richtlijn (EU) 2024/1760 vastgelegde due-diligenceverplichtingen, en die niet-nakoming schade heeft veroorzaakt, slachtoffers ***passende*** compensatie kunnen krijgen, die moet worden toegekend in overeenstemming met de ***in de lidstaat geldende regels inzake de vergoeding van schade***. Gelet op de verschillen in regels en tradities die op het nationale niveau bestaan waar het gaat om het toestaan van representatieve vorderingen, moet het specifieke vereiste op dat punt in Richtlijn(EU) 2024/1760 worden geschrapt. Die schrapping doet niet af aan bepalingen van het toepasselijke nationale recht die een vakbond, niet-gouvernementele mensenrechten- of milieuorganisatie, een andere niet-gouvernementele organisatie of een

overcompensatie te voorkomen. Gelet op de verschillen in regels en tradities die op het nationale niveau bestaan waar het gaat om het toestaan van representatieve vorderingen, moet het specifieke vereiste op dat punt in Richtlijn (EU) 2024/1760 worden geschrapt. Die schrapping doet niet af aan bepalingen van het toepasselijke nationale recht die een vakbond, niet-gouvernementele mensenrechten- of milieuorganisatie, een andere niet-gouvernementele organisatie of een nationale mensenrechteninstelling toestaan om vorderingen in te stellen om de rechten van de mogelijk benadeelde partij af te dwingen, of om dit soort vorderingen die door dergelijke partij worden ingesteld, te ondersteunen. Voorts moet, om dezelfde reden, het vereiste worden geschrapt dat de lidstaten ervoor zorgen dat de aansprakelijkheidsregels prevaleren in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het nationale recht van de lidstaat is. Die schrapping houdt geen beperking in van de mogelijkheid voor lidstaten om te bepalen dat de nationaalrechtelijke bepalingen tot omzetting van artikel 29 van Richtlijn (EU) 2024/1760, overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EG) nr. 864/2007, prevaleren in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het recht van een lidstaat is.

	nationale mensenrechteninstelling toestaan om vorderingen in te stellen om de rechten van de mogelijk benadeelde partij af te dwingen, of om dit soort vorderingen die door dergelijke partij worden ingesteld, te ondersteunen. Voorts moet, om dezelfde reden, het vereiste worden geschrapt dat de lidstaten ervoor zorgen dat de aansprakelijkheidsregels prevaleren in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het nationale recht van de lidstaat is. Die schrapping houdt geen beperking in van de mogelijkheid voor lidstaten om te bepalen dat de nationaalrechtelijke bepalingen tot omzetting van artikel 29 van Richtlijn (EU) 2024/1760, overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EG) nr. 864/2007, prevaleren in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het recht van een lidstaat is.
	Or. en

Amendement 246
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 28

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(28) Om mogelijke risico's op geschillen in verband met de geharmoniseerde regeling inzake	(28) Om mogelijke risico's op geschillen in verband met de geharmoniseerde regeling inzake

civielrechtelijke aansprakelijkheid van Richtlijn (EU) 2024/1760 te beperken, moet de specifieke, Uniebrede aansprakelijkheidsregeling waarin artikel 29, lid 1, van die richtlijn voorziet, worden geschrapt. Tegelijk moet, op grond van zowel internationaal recht als Unierecht, van lidstaten worden verlangd dat zij erop toezien dat slachtoffers van negatieve effecten daadwerkelijke toegang tot de rechter hebben en hun recht op een doeltreffende voorziening in rechte gegarandeerd zien, zoals vastgelegd in artikel 2, lid 3, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, artikel 8 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, artikel 9, lid 3, van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (Verdrag van Aarhus) en artikel 47 van het EU-Handvest van de grondrechten. Lidstaten moeten er dus op toezien dat, ingeval een onderneming aansprakelijk wordt gehouden voor niet-nakoming van de in Richtlijn (EU) 2024/1760 vastgelegde due-diligenceverplichtingen, en die niet-nakoming schade heeft veroorzaakt, slachtoffers volledige compensatie kunnen krijgen, die moet worden toegekend in overeenstemming met de beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid, zij het met de nodige garanties om overcompensatie te voorkomen. Gelet op de verschillen in regels en tradities die op het nationale niveau bestaan waar het gaat om het toestaan van representatieve vorderingen, moet het specifieke vereiste op dat punt in Richtlijn (EU) 2024/1760 worden geschrapt. ***Die schrapping doet niet af aan bepalingen van het toepasselijke nationale recht die een vakbond, niet-gouvernementele mensenrechten- of milieuorganisatie, een andere niet-gouvernementele organisatie of een nationale mensenrechteninstelling toestaan om vorderingen in te stellen om de rechten van de mogelijk benadeelde***

civielrechtelijke aansprakelijkheid van Richtlijn (EU) 2024/1760 te beperken, moet de specifieke, Uniebrede aansprakelijkheidsregeling waarin artikel 29, lid 1, van die richtlijn voorziet, worden geschrapt. Tegelijk moet, op grond van zowel internationaal recht als Unierecht, van lidstaten worden verlangd dat zij erop toezien dat slachtoffers van negatieve effecten daadwerkelijke toegang tot de rechter hebben en hun recht op een doeltreffende voorziening in rechte gegarandeerd zien, zoals vastgelegd in artikel 2, lid 3, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, artikel 8 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, artikel 9, lid 3, van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (Verdrag van Aarhus) en artikel 47 van het EU-Handvest van de grondrechten. Lidstaten moeten er dus op toezien dat, ingeval een onderneming aansprakelijk wordt gehouden voor niet-nakoming van de in Richtlijn (EU) 2024/1760 vastgelegde due-diligenceverplichtingen, en die niet-nakoming schade heeft veroorzaakt, slachtoffers volledige compensatie kunnen krijgen, die moet worden toegekend in overeenstemming met de beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid, zij het met de nodige garanties om overcompensatie te voorkomen. Gelet op de verschillen in regels en tradities die op het nationale niveau bestaan waar het gaat om het toestaan van representatieve vorderingen, moet het specifieke vereiste op dat punt in Richtlijn (EU) 2024/1760 worden geschrapt. Voorts moet, om dezelfde reden, het vereiste worden geschrapt dat de lidstaten ervoor zorgen dat de aansprakelijkheidsregels prevaleren in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het nationale recht van de lidstaat is. Die schrapping houdt geen beperking in van de mogelijkheid voor lidstaten om te bepalen

partij af te dwingen, of om dit soort vorderingen die door dergelijke partij worden ingesteld, te ondersteunen. Voorts moet, om dezelfde reden, het vereiste worden geschrapt dat de lidstaten ervoor zorgen dat de aansprakelijkheidsregels prevaleren in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het nationale recht van de lidstaat is. Die schrapping houdt geen beperking in van de mogelijkheid voor lidstaten om te bepalen dat de nationaalrechtelijke bepalingen tot omzetting van artikel 29 van Richtlijn (EU) 2024/1760, overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EG) nr. 864/2007, prevaleren in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het recht van een lidstaat is.

dat de nationaalrechtelijke bepalingen tot omzetting van artikel 29 van Richtlijn (EU) 2024/1760, overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EG) nr. 864/2007, prevaleren in gevallen waarin het recht dat van toepassing is op vorderingen in die zin, niet het recht van een lidstaat is.

Or. en

Amendement 247
Arash Saeidi, Mario Furore
namens de Fractie The Left

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 29

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(29) Artikel 36, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat de Commissie niet later dan 26 juli 2026 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag indient over de noodzaak om op maat van gereglementeerde financiële ondernemingen aanvullende due-diligencevereisten voor duurzaamheid vast te stellen met betrekking tot het verrichten van financiële diensten en beleggingsactiviteiten, met vermelding van de verschillende opties voor dergelijke due-diligencevereisten en de gevolgen daarvan. ***Aangezien die herzieningsclausule geen tijd laat om rekening te houden met de ervaring die***	(29) Artikel 36, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat de Commissie niet later dan 26 juli 2026 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag indient over de noodzaak om op maat van gereglementeerde financiële ondernemingen aanvullende due-diligencevereisten voor duurzaamheid vast te stellen met betrekking tot het verrichten van financiële diensten en beleggingsactiviteiten, met vermelding van de verschillende opties voor dergelijke due-diligencevereisten en de gevolgen daarvan.

wordt opgedaan met het nieuw vastgestelde, algemene due-diligenceraamwerk, moet deze worden geschrapt.

Or. fr

Motivering

Het is mogelijk reeds te evalueren of financiële ondernemingen passende zorgvuldigheid moeten toepassen voordat de due-diligencevereisten voor andere sectoren in werking treden. Er bestaat al heel wat bewijsmateriaal waaruit blijkt welke impact financiële ondernemingen hebben op duurzaamheid, mensenrechten en het milieu. Dat kan de basis van het verslag vormen.

Amendement 248
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 29

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(29) Artikel 36, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat de Commissie niet later dan 26 juli 2026 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag indient over de noodzaak om op maat van gereglementeerde financiële ondernemingen aanvullende due-diligencevereisten voor duurzaamheid vast te stellen met betrekking tot het verrichten van financiële diensten en beleggingsactiviteiten, met vermelding van de verschillende opties voor dergelijke due-diligencevereisten en de gevolgen daarvan. Aangezien die herzieningsclausule geen tijd laat om rekening te houden met de ervaring die wordt opgedaan met het nieuw vastgestelde, algemene due-diligenceraamwerk, moet ***deze*** worden ***geschrapt***.	(29) Artikel 36, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1760 schrijft voor dat de Commissie niet later dan 26 juli 2026 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag indient over de noodzaak om op maat van gereglementeerde financiële ondernemingen aanvullende due-diligencevereisten voor duurzaamheid vast te stellen met betrekking tot het verrichten van financiële diensten en beleggingsactiviteiten, met vermelding van de verschillende opties voor dergelijke due-diligencevereisten en de gevolgen daarvan. Aangezien die herzieningsclausule geen tijd laat om rekening te houden met de ervaring die wordt opgedaan met het nieuw vastgestelde, algemene due-diligenceraamwerk, moet ***de termijn voor de indiening van het verslag*** worden ***verlengd tot twee jaar na de datum van***

inwerkingtreding van deze richtlijn.

Or. en

Amendement 249
Angelika Winzig, Lukas Mandl

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 29 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(29 bis) Om het concurrentievermogen van Europese ondernemingen in crisistijd te waarborgen en te voldoen aan de veiligheidsbelangen van de Europese Unie, moet de Commissie in het kader van Richtlijn (EU) 2024/1760 door middel van gedelegeerde handelingen tijdelijke maatregelen kunnen treffen om de lasten voor ondernemingen te verlichten als deze Europese ondernemingen anders aanzienlijke economische nadelen zouden ondervinden op de wereldmarkt, of als de toepassing van bepaalde rapportagevereisten met betrekking tot de activiteiten van deze ondernemingen veiligheidsrisico's voor de Europese Unie zou inhouden. Daarbij moeten rapportagevereisten, rapportageverplichtingen en andere tijdrovende verplichtingen kunnen worden opgeschort of aangepast als in de hele Unie of in bepaalde lidstaten sprake is van een aanzienlijke daling van het bruto binnenlands product. Deze noodclausule is bedoeld om ervoor te zorgen dat Europese ondernemingen ook in economisch moeilijke tijden slagvaardig blijven en onnodige administratieve lasten worden vermeden, alsmede om te voorkomen dat burgers van de Unie worden blootgesteld aan vermijdbare veiligheidsrisico's.

Or. de

Amendement 250
Angelika Winzig, Lukas Mandl

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 29 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(29 ter) Om rekening te houden met de verschillende bedrijfseconomische omstandigheden van ondernemingen die onder het toepassingsgebied van Richtlijn (EU) 2024/1760 vallen, moet in uitzonderlijke gevallen toekenning van een individuele vrijstelling mogelijk zijn. Ondernemingen die aantonen dat de nakoming van bepaalde verplichtingen gepaard gaat met onredelijke lasten, moeten op verzoek voor een beperkte periode van deze verplichtingen kunnen worden vrijgesteld. Een dergelijke regeling draagt bij tot het behoud van evenredigheid en voldoet tegelijkertijd aan de doelstellingen van de richtlijn in kwestie.

Or. de

Amendement 251
Angelika Winzig, Lukas Mandl, Angelika Niebler

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 29 quater (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(29 quater) Om een regelmatige evaluatie van de doeltreffendheid, evenredigheid en noodzaak van de bij Richtlijn (EU) 2024/1760 vastgestelde maatregelen te waarborgen, moet de geldigheid ervan beperkt zijn in de tijd. De bepalingen van deze richtlijn moeten

derhalve na bepaalde tijd vervallen, voor zover zij niet worden vervangen of verlengd door een nieuwe handeling. De Commissie moet vóór het verstrijken van deze termijn een evaluatie uitvoeren en aan het Europees Parlement en de Raad verslag uitbrengen over de toepassing van de richtlijn. Na het vervallen van de richtlijn moeten de lidstaten de krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen intrekken of wijzigen.

Or. de

Amendement 252
Angelika Winzig, Lukas Mandl

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 29 quinquies (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(29 quinquies)Om innovaties bij de praktische toepassing van Richtlijn (EU) 2024/1760 te bevorderen, moet ondernemingen de mogelijkheid worden geboden om in het kader van een tijdelijke teststatus nieuwe modellen of technologieën te beproeven. Dergelijke testomgevingen voor regelgeving ("regulatory sandboxes") laten een gecontroleerde vrijstelling van bepaalde verplichtingen toe, op voorwaarde dat de met de bewuste richtlijn nagestreefde doelstellingen op gelijkwaardige wijze worden bereikt. De lidstaten moeten erop toezien dat nationale omzettingsbepalingen voor ondernemingen die tests uitvoeren niet worden toegepast tijdens de testperiode.

Or. de

Amendement 253
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 30

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(30) Daar de doelstellingen van deze richtlijn niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege de omvang of de gevolgen van het optreden beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.	***Schrappen***

Or. en

Amendement 254
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 30

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(30) Daar de doelstellingen van deze richtlijn niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege de omvang of de gevolgen van het optreden beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.	***Schrappen***

Or. en

Amendement 255
Mario Mantovani

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 30 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
	(30 bis) Het is van essentieel belang dat een Uniekader wordt vastgesteld voor een verantwoord en duurzaam gedrag in het kader van de mondiale waardeketens, aangezien ondernemingen een belangrijke pijler zijn bij de opbouw van een duurzame samenleving en economie. De opkomst van bindende wetgeving in meerdere lidstaten heeft duidelijk gemaakt dat er behoefte is aan een gelijk speelveld voor ondernemingen om fragmentatie te voorkomen en rechtszekerheid te bieden aan bedrijven die op de interne markt actief zijn. Daarom moet deze richtlijn de lidstaten beletten strengere nationaalrechtelijke bepalingen in te voeren dan de bepalingen van deze richtlijn.
	(Vervanging van overweging 31 van Richtlijn (EU) 2024/1760)

Or. it

Motivering

Als de lidstaten de hoogte van de sancties mogen bepalen, eventueel zonder kennisgeving, zou de interne markt alleen maar verder versnipperd raken en zou het gelijke speelveld tussen Europese ondernemingen afnemen.

Amendement 256
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 31

Door de Commissie voorgestelde tekst	*Amendement*
(31) ***Richtlijn 2006/43/EG, Richtlijn 2013/34/EU,*** Richtlijn (EU) 2022/2464 en Richtlijn (EU) 2024/1760 moeten ***dienovereenkomstig*** worden ***gewijzigd***,	(31) Richtlijn (EU) 2022/2464 en Richtlijn (EU) 2024/1760 moeten worden ***ingetrokken***,

Or. en